

കൾകി

ALKI * ജൂലൈ 6, 1952

4

അനു

நாளுக்கு நாள் அதிக ஆரோக்கியமான தெளிவுள்ள சருமம்

ரெக்ஸோனானிலிருக்கும் 'கேடில்' உங்கள் சருமத்தை அதிக தெளிவுடையதாகவும், அழகுடையதாகவும் செய்யும். தினமும் இருமுறை இச்சோப்பினும் கழுவுங்கள்.

ரெக்ஸோனா

'கேடில்' கலந்த சோப்
இது ஒன்றே

உ சருமத்தை மிருதுவாக்கும் எண்ணெய்களின் மீதத்தியைக்க கவனத்தில் செலுத்தி செயல்பட்ட பொருள் இது.

RP. 65-55 TM

ரெக்ஸோனா பொருள்களின் விநியோகம் இந்தியாவில் தயாரிக்கப்பட்டது.

கஸ்கி

பொருளடக்கம்

பக்கம் 11
இதழ் 49

1952 ஜூலை 6

பக்கம் 23
ஆம் 23

தொம்ப சத்தோஷம்!	(தலைவர்க்கம்)	...	3
உணவு-நிதி மத்திரி சி. சுப்பிரமணியம்	(அட்டைப் படம்)	...	4
தாய்ப் பதவையின் கவலை!	(கார்ட்டூன்)	...	5
ஒர் ஆட்சேபம்!	6
பதினாறில் ஒரு பங்கு லாபம்!	6
புத்த மூல்தீர்ப்புகள்!	7
பொய்மணியின் செல்வம்	கல்வி	...	9
திருநெல்வேலித் திருவிழா	ரா. சி.	...	17
தமிழ்க் களஞ்சியம்	டி. கே. சி.	...	37
மூன்று சாதுகுமாரர்கள் (பாப்பா மணி)	சீதா	...	31
மோகினியின் பேய்	ஆர். எஸ். மணி	...	34
பிஷா	பிரமதாஸ்-ரா. வெ. ஸ்ரீனிவாஸன்	...	39
பிடிக்க முடியாது!	சுரு	...	40
கண் திறத்தது	கொமதி சுப்பிரமணியம்	...	43
அருவிக்கரை ஆசிரமம்	சுதர்சன்-ரா. வி.	...	47
மரக்காய் மயங்குசாமி	கோ. சு. நடாசன்	...	53
விதாசாலியின் கவனாக்கியம்	வச	...	57
ஆரோக்கிய சகசியம்	வி. என். குமாரசாமி	...	61
அதிர்ச்சியும் யாருக்கு?	டி. ஜி. எஸ்.	...	65
விடுதலை! விடுதலை! விடுதலை!	கோனல்	...	68

"கல்வி"யின் வெளியாகும் கதைகளில் உண்மையான கதையம் கதையின் பெயர்களை; கதையின் பெயர்களை; கதையின் பெயர்களை.

படித்தீர்களா !!!

புதிய முறையில் வெளிவரும் மூலக்க வரிகளில் அட்டைபுகட்டிய

நாட்டிய

மாலா

தமிழ் மாதப் பத்திரிகை

போஷுகர்: வைஜயந்திமாலா

புத்தகம் முழுதும் ஆர்ட், இனோன் காசுதங்கள் ஆர்ட்பிளேட்டில் நட்சத்திரங்களின் படங்கள்; புதிய முறையில் கேள்வி-பதில்; ஒரே இதழில் முடியும் முழு நாவல்; மற்றும் சிறுகதைகள், சினிமா செய்திகள், விவாதத் துணுக்குகள், விமர்சனங்கள்.

இந்தே வாகனப் படிப்புகள்

விலை 0 - 8 - 0 அனாதாள்!

10 வரையில் பட்டில் சேதி ஒன்றாக 0-12-0 சேதி அலாதி கட்டிடடிய சந்திரன் தேவன்.

மூலக்க அறிவிப்பு

என். என். சிமா
எழுதிய

சந்திரா

தமிழ் நாவல்
விதப்பிளக்குத் தயார்

முழுதும் 30 வரையில் கேள்வி கேள்வி கேள்வி. குடியேற்றத் திட்டம் தீவிர சம்பவங்களைக் கொண்டது.
விலை ரூ. 1-0-0 விதப்பிள எதற்குமே 20% கழித்துத் தொகை அனுப்பவும்.

விபரங்களுக்கு: நாட்டிய மாலா - தேனும்பேட்டை - மதராஸ்-18

ஜுலை 11 முதல் தமிழ்நாடெங்கும்
வெளிவருகிறது

மூன்று

பிள்ளைகள்

ஐமினி சித்திரம் ...

சென்னை : வெலிங்டன்
பிரபாத்

இரு தியேட்டர்களிலும்

சுருதி

மார்ச் 11

தமிழ்த் திருநாடு தன்னைப்—பெற்ற
தாயேவ்று சும்பிடடி பாய்பா. —யாழ்ப்பாண

இதம் 48

ரோம்ப சந்தோஷம்!

முடிவு எப்படியானாலும், தமக்கு ரோம்ப சந்தோஷம்! எதைப் பற்றிச் சொல்வோமோ என்று தெரிகிறதல்லவா? சென்னைச் சட்டசபையில் இந்த வாரத்தில் நடக்கும் முக்கியமான விவாதத்தைப் பற்றித்தான். “ராஜாஜி சபையின் மீது சட்டசபைக்கு, அதாவது சட்டசபையில் பெரும்பான்மை யோருக்கு தம்பிக்கை உண்டா? இல்லையா?” என்பது விவாதத்தினுள் பிரச்சினை. நாம் இதை எழுதும் போது விவாதம் தொடங்கி நடக்கிறது. இந்தப் பத்திரிகை இதழ் வெளியாகும் போது, தேய்களுக்கு முடிவு தெரிந்து போயிருக்கும். முடிவு எப்படி ஆனாலும், தமக்குச் சந்தோஷத்தான்!

“ராஜாஜி மீது தம்பிக்கையிலே” என்ற அதிபுத்திராவித் தனமான முடிவைச் சென்னைச் சட்டசபை செய்து விட்டால், ராஜாஜியின் சொந்த தேச உகத்தையும் மன நிம்மதியையும் கருதி நாம் ரோம்ப சந்தோஷப்படுவோம்.

“தம்பிக்கை இருக்கிறது” என்று வேறும் புத்திராவித்தனமான முடிவைச் சென்னைச் சட்டசபை செய்திருத்தால், சென்னை மாநகர மக்களின் தன்மை அதிர்ஷ்டத்தை எண்ணி நாம் மிக்க மகிழ்ச்சி அடைவோம்.

முன்னொரு நடவை “மத்திரி சபை தீடிக்குமா?” என்ற தலைப்புடன் நாம் எழுதியிருந்த போது, தேய்களில் சிலர் தங்கள் மன வருத்தத்தைத் தெரிவித்திருந்தார்கள். அந்தத் தலைப்பை அவர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை! அத்தகையவர்களுக்குச் சென்ற வாரத்தில் உண்மையாகவே பிரம்மாண்ட ருபத்துடன் எழுந்து விட்ட மேற்படி பிரச்சினை அதிக மன வருத்தத்தை அளித்திருக்கும்.

ராஜாஜி மத்திரிசபை ஏற்பட்டது இம் மாநகரத்தின் போதிருஷ்டம் என்று கருதுகிறவர்கள் அந்த அதிர்ஷ்டம் தீடித்திருக்க வேண்டும் என்று ஆசைப்படுவது இயல்புதான். ஆனால் ஆசைப்படுவதெல்லாம் எப்போதும் நடந்து விடுவதில்லை. மிகமிக தன்மை ஆசையாக இருந்தாலும், காரண காரியங்களையும் சூழ்நிலைகளையும் பொறுத்தே திறைவேறக் கூடும்.

தற்போதுள்ள சென்னைச் சட்டசபையின் அமைப்பையும், வெளியில் உள்ள சூழ்நிலையையும் உத்தேசிக்கும் போது, இம்மாநகரத்தின் தன்மைதிஷ்டம் எவ்வளவு காலம் தீடித்திருக்கும் என்று யாராலும் நிர்ணயம் சொல்ல முடியாது.

ஆகையால், “மத்திரி சபை தீடிக்குமா?” என்னும் பிரச்சினை அடிக்கடி எழுந்து கொண்டிருக்கின்றன.

மேற்படி பிரச்சினை அதுவாக உழாவிட்டால், ராஜாஜியாவது அதைக் கிளப்பி விட்டுக் கொண்டுதானிருப்பார்! அதைப் பற்றி அவர்மீது நாம் குறை கூறுவதற்கில்லை.

தன்னாசன வயதில் முன்னின் மேல் நடப்பதைக் காட்டிலும் கடினமான வேலைகளை இரவு பகல் செய்து கொண்டிருப்பவர், அடிக்கடி நிர்ணயித்து, “இப்படி நாம் வேலை செய்வதினால் யாருக்கேனும் ஏதேனும் உபயோகம் உண்டா? அல்லது எல்லாம் வீழ்ந்து இருக்கிறதே தீரா?” என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புவது இயல்பே அல்லவா?

தம்பிக்கைப் பிரச்சினையை இப்போது எடுத்ததற்கு ராஜாஜி முக்கியமாக இரண்டு காரணங்களைக் கூறிவருகிறார்.

1. இம்முறை கவர்னர் பிரசங்கத்தின் போது ஐக்கிய ஜனநாயக முன்னணிக் கட்சியினர் சட்டசபையில் ஆஜராகாமலிருந்தது.

2. அருப்புக்கோட்டைப் பள்ளிமேண்டித் தொகுதியில் காவிரல் அபேட்சகர் தொல்வி அடைந்தது.

முதல் காரணத்தைப் பொறுத்த வரையில், “அவர்கள் கவர்னர் பிரசங்கத்துக்கு வராமலிருந்ததிலிருந்து ஐ. ஜ. மு. கட்சியாருக்கு நான் முதன் மத்திரியாக விருப்பது பிடிக்கவில்லை” என்று ஏற்படுகிறது” என்பதாக ராஜாஜி தெரிவித்திருக்கிறார்.

ராஜாஜி மந்திரி சகப் ஏற்பட்டதும் உணவு இலாசையைப் நிதி இலாசையையும் ராஜாஜி ஸ்ரீ சி. சுப்பிரமணியத்திடம் ஒப்புகிறார்.

"இவ்வளவு முக்கியமான இரண்டு பெரிய இலாபக்களை ஒருவரிடமே ஒப்புகிறீர்களே" என்று பத்திரிகையாளர்கள் கேட்டதற்கு, "அவ்வாறு சொல்வதற்குத் தாய்க்கு உடம்புண்டாம்" என்று ராஜாஜி பதில் அளித்தார்.

அது எவ்வளவு உண்மையான வாக்கு என்பதை ஸ்ரீ சி. சுப்பிரமணியம் கங்கு சீருகித்த வகுமிகுர். அவர் உணவு மந்திரி பதவி வகிக்கும் காலத்தில் சென்னை மாணாத்தின் உணவுக் கண்டிடுரால் நீக்கப்பட்டு, அது அவை இத்தியாவும் விபத்தும்படி, பான சரித்திர சிவஞ்சியாய் விட்டது. அரசரின் கத்திக் இரு தனிப்பட்ட சிவாகக் செயலினும் பொதுமக்கள் இவ்வளவு குறுகலும் அடைந்ததை எம் இத்தற்கும்க் க்களானும் பார்த்தும் இவ்விடம், கேட்டதும் இவ்விடம்.

ஸ்ரீ சி. சுப்பிரமணியம் நிதி மந்திரி என்ற முறை யினும் வெற்றிக் கொடி காட்டுவாரி என்பது அவர் தயாரித்தச் சுமப்பித்திருக்கும் முதல் வரவு செலவுத் திட்டத்திற்குத் வெளியாகி இருக்கிறது.

சென்னை மாணாத்தின் வரவு செலவு சிவாகம் சமீப காலத்தில் பல காரணங்களினும் கவிக்கு இடமாகி விட்டது. இவ்விடத்தில் விபத்தினாலும் தாபல சிவாகமும் மற்றும் சில பகுதிகளிலும் பயங்கரமான மழைப் பரவியபடியால் எதிர் பாராத பெருக் செலவுகள் ஏற்பட்டன. அரசரின் சிவாகக் செலவும், கவி, காரதாரம் முதலிய பொதுகலை செலவுகளும் பெருகிக் கொண்டு இருக்க, கருமான இவ்விடம் குறை வத் தொடங்கி விட்டன.

இத்தகைய ஆசைப்போக சிவாகமில் நிதி மந்திரி சி. சுப்பிரமணியம் இவ்வளவு திருப்பிக்ர மான பட்ஜெட்டைத் தயாரித்ததற்காக அவரைப் பாராட்ட வேண்டும்.

புதுவதி என்பது எப்போதும் பொது நுகர் களுக்குக் கெப்பான விஷயம்தான். ஸ்ரீ சி. சுப்பிர மணியத்தின் பட்ஜெட்டிலும் சில புதிய வரிகள் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. ஆனால் தற்போதைய சிவாகமில் "இந்த மட்டும் விட்டாரே" என்று காம் திருப்பி அடைய வேண்டி வீசுகிறது.

அத்துடன், பொது மக்கள் வரி கொடுக்கும் பொது இன்றொரு முக்கியமான அம்சத்தையும் சித்தித்துப் பார்த்த வேண்டியது அவசியம்.

அதாவது, கொடுக்கும் வரிப் பணம் சரியான முறையில் பொது கைமக்களாகவே செலவாகுமா? அல்லது விழுதுக்கு இறைத்த கிரகித் தண்ட மாய்ப் போய்விடுமா? என்பதுதான்.

ராஜாஜி முதல் மந்திரிபாக இருக்கும் வரையில் பொது மக்கள் கொடுக்கும் வரிப் பணத்தின் காலாக்கிட வின் செலவாகாது என்று எம் சிவாகமால் கம்பிவிருக்கலாம்.

புதிய வரிக்கோப்பற்றிச் சட்ட சபையில் விவா தங்கள் கடைபெறும். அப்பிரதாப் பேதங்கள் வெளிவிடப்படும். முக்கியமாக, பல வரிவைப் பற்றிப் பலமான ஆட்சேபங்கள் கிளம்பும் என்பது சிவாகம். ஆட்சேபங்கள் செய்கோர், பல வரிக்குப் பதிலாக வேறு வுத்தமான வரி முறை களைக் கூறலாம், நிதி மந்திரி அவற்றைக் கவனிப் பார் என்று கம்பிவிருக்கும்.

மேத்தத்தில், இம் மாணாத்தின் தற்போ தைய சிவாகமில் இத்தனை திருப்பிக்ரமான பட்

தாய்ப் பறவையின் கவலை!

"புதிய அபிவிருத்தித் திட்டங்களை நிதந்திப் பணத்தை மிகவும் செய்வது உத்தமம். எவ்வாறு திட்டங்களையும் பராமரித்து எதிர்கால கவிச்சத்துக்கு வழி செய்வ வேண்டும்."—39 மத்தி.

ஜெட்மடத் தவாரித்திருப்பதற்காக சிறி மத்தியை வாய் வந்ததக் கடைமப்பட்டிருக்கிறோம். சிலரும் வறுமையில் துன்பத்திற்குப் புகாவி வருவது பெரிய கிப்பாசைத் திட்டங்கள் முத்தியாகி விடும் என்றும் எந்தொருமன செவ்விய சிறி

மத்தி அறிவித்திருக்கிறார். ஆகவே இந்த ஒரு வறுமையைப் பொது மக்கள் பங்கிட்டு வந்ததில் கொண்டு தன்விதிப்பார்க்காலும் இம் மானவந்த திரு வறுமையுடன் ஆகவேயே கவிட்ச புலம் ஆரம்பிக்கிறது என்று எதிர்பார்க்கலாம்.

ஓர் ஆட்சேபம்!

நீதி மத்தி ஸ்ரீ கப்பிரமணியம் வரவு செலவுத் திட்டம் சம்பந்தமாக ரேடியோவில் ஒரு பிரச்சனை சென்றார். அதில் அவர் குறிப்பிட்ட ஒரு விஷயத்தை நாம் ஆட்சேபிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

“...பாபுசாரிட்டு” என குறிப்பிட்டு வரி சீர்க்காவிற்குக் குறைவைக் கடைப்பிடிக்க நாம் விருப்பம் இல்லை” என்ற அவர் சொன்னார்.

ஐக்கிய ஆட்சிமுறைக்குச் சில குறைபாடுகள் உண்டு. அவற்றில் ஒன்று “பாபுசாரிட்டு”. (பாபுசாரிட்டு” என்ற ஆங்கில வார்த்தைக்குப் பொது ஐக்கிய பிரியம்” என்று பொருள் செல்லு கொள்ளலாம்.) ஐக்கியக் குறையில் சில “பாபுசாரிட்டு” என அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டுதான் வேறு சந்தக் கைய வாரிப்பத்தைப் செய்ய முடியும். பொது ஐக்கியத்தில் விருப்பு—வெறுப்பை ஐக்கியப்படுத்தாத பொது ஐக்கியத்தை அரசாங்கத்தார் கைவை செய்வ முடியும்.

என சந்தர்ப்பதிகாரம் சந்தர்ப்பவாரியரும் “பொது ஐக்கியத்தைத் தங்கள் சொந்தக் கைவை இது என்று தெரிவதும்; எங்களுக்குத் தெரியும்; எங்கள் செய்கிறோம்” என்று சொல்லலாம்.

ஐக்கிய மத்தியிலேயே பொது ஐக்கியத்தைக் கை நிபந்தனாகக் கூடப் பொது ஐக்கிய ஆரம்பித்தால் எத்தனை கைவை முடியும்.

“பாபுசாரிட்டு” என குறிப்பிட்டு, மனச்சாட்சிக்கு விசேஷமாகவோ, வேறும் தவறியோ உட்பட தவறு. அங்கியம் செய்வ வேண்டுமென்று யாரும் சொல்ல மாட்டார்கள். ஆனால் ஐக்கியமத்தியில் சிறிப் பொது ஐக்கியத்தைத் தொண்டு செய்வ

விருப்பமும், “பாபுசாரிட்டு” என அதாவது பொது ஐக்கிய பிரியத்தை அடைவதும் செய்வதற்காக.

ஐக்கிய மத்தியில் மக்களின் மனது தத்துவத்தைக் கொஞ்சம் அறிவக் கூடியவர்களாகவும் இருக்க வேண்டியது அவசியம்.

வரி விதிக்கும் முறையை எடுத்துக் கொள்ளலாம். வறுமையில் ஒரு தடவைவோ இரண்டு தடவைவோ, “சிறி வரி” “மாட்டு வரி” “காட்டு வரி” “கைவரி” “உத்தியோக வரி” என்று மொத்த மாயப் பொட்டு வாரிக்க கொள்ளலாம். கொடுக்கும்பொது கட்டை மறுத்தாலும் அத்துடன் அந்தக் கட்டை முடித்துப் போடுவது.

ஆயிரம் பதிலுமாய் மக்கள் திரும் திரும் பல் வரி பொருள் பொது வரும்பொது, பல் சந்தத்துடன் சர்க்கார் வரி சேர்த்துக் கொடுக்க வேண்டியும்பொது, அதனும் எப்போதும் தொல்லையாக வரி கொடுக்கும் தொல்லையைக் காட்டி தும் பன்மடக்கு அறிவக் கூடுவது.

அதோடு, ஒவ்வொரு காலும் ஒவ்வொரு மனமும் பல்வரி பத்து இருபது பேர் சேர்க்கு பொருள் கொடுக்கப் புதிய வரிவைப் பற்றிச் சர்க்கார் செய்வும், ஒரு வரி சர்க்காருக்கு விசேஷமாக எதிர்ப் பிரச்சாரம் செய்வும், அதை மற்றவர்களைக் கொடுக்க கொண்டிருக்கவும் இடம் எற்படுகிறது.

மாஜி சிறி மத்தி ஸ்ரீ கோபால ரெட்டியார் செய்த தவறுகளை ஐந்து புதிய சிறி மத்தி ஸ்ரீ ஸ்ரீ. கப்பிரமணியமும் செஞ்சு செய்த கொண்டு போகக் கூடாது என்பதற்காகவே இதை வெளியில் கை குறிப்பிட வேண்டியதாயிற்று.

பதினாறில் ஒரு பங்கு நியாயம்!

இலங்கைப் பிரதமர் டபிள் சோ காவலுக்கு ஒரு அணுக் குறை பிரதிபலிக்கிறது! இலங்கை இந்தியர்களின் கோரிக்கைக்குக் கொஞ்சம் இலங்கை வந்திருக்கிறார்! அவர்களுடைய பண கோரிக்கையினால் இரண்டு கோரிக்கைகளைச் சரி என்று ஒப்புக்கொண்டு பரிசாரம் செய்வதும் ஒன் வந்திருக்கிறார். குவாங்கு ஒரு அணு சிறி கருகை காட்ட, பதினாறில் ஒரு பங்கு சிவாயம் செய்வ, இலங்கைக்குக் கொடுக்க, அதோ இந்த மட்டும் செய்தாரே என்று அவரை இந்தியத் தலைவர்களும் பாராட்ட ஒன் வந்திருக்கிறார்கள்.

ஸ்ரீ டபிள் ஒப்புக்கொண்ட அந்த இரண்டு விஷயங்கள் என்னவென்று பார்ப்போம்.

1. இலங்கையில் சாதாரணமாக குடியேறிய இந்தியர்கள் அந்த காட்டுப் பிரதமர் உரிமை கேட்டுக்கொண்ட அல்லவா! அதற்கு விண்ணப்பமும் போட்டிருக்கிறார்கள் அல்லவா!

விண்ணப்பத்தைப் கைவை செய்வது அறிவாதி பிரதமர் உரிமை கொள்கை இத்தியதாய் பார்த்து முறையில் இத்தக் கேள்வி கேட்டார்.

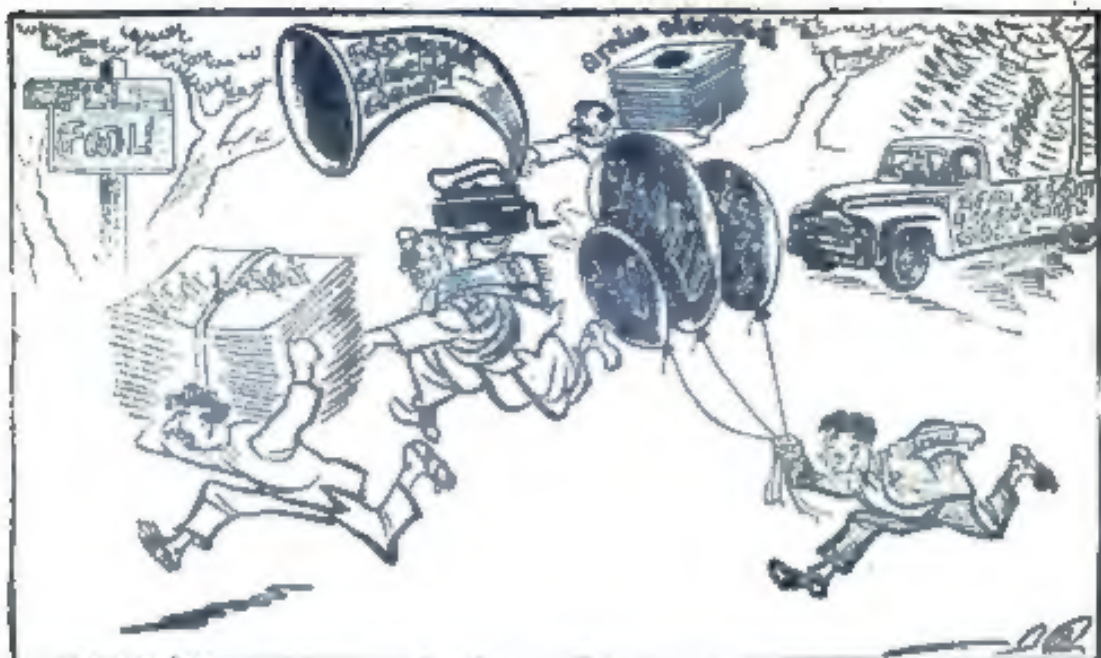
“கீ” இந்தியப் பிரதமரே? அதற்கு என்ன குறைவாக இருக்கிறார்?” என்று கேட்டார்.

இதைப் படிக்கும் வேர்களை, —கொண்டியிலே, பம்பாயிலே, டில்லியிலே இருப்பவர்களைப் பார்த்து, அதே கேள்வி கேட்டால், உங்களைக் கீழ்ப்பிக்க முடியுமா! அதாவது கீங்கள் இந்தியப் பிரதமர்தான் என்று கீழ்ப்பிக்க முடியுமா? அதற்கு குறைவாக தந்தையென்று காட்ட முடியுமா! —ஒருவரும் முடியாது.

கீங்கள் எதிர்ப்பாடுவோ கைப்பாடுவோ இருக்கிறீர்கள், இந்திய பரதேசு கேட்கிறீர்கள், இந்திய பரதேசு இருக்கிறீர்கள், —எப்போதக் கொண்டு தான் கீங்கள் இந்தியப் பிரதமர் என்று தீர்மானிக்க வேண்டும். அதற்குத் தந்தையென்று காட்டி, எப்போது கீழ்ப்பிக்க முடியும்!

உங்கள் விஷயமே இப்படியிருக்கிறது, இலங்கை யில் எத்தனைவோ காவலாக வாலும் எழுதப் படிக்கத் தெரியாத இந்தியத் தொழிலாளிகளைப் பார்த்து, “முதலில் கீ” இந்தியப் பிரதமர் அல்லவா பரதேசியப் பிரதமர் என்பதைக் கீழ்ப்படியும்” என்று கேட்டால் எந்த முறையில் கீழ்ப்பிப்பார்?

அதிலும் தாய் தாய்ப் காவல்தில், பார்ட்டர் பூட்டர் காவல்தில் வந்து குடியேறியவர்களை என்ன குறைவாகக் காட்டுவார்கள்?

எட்டாவது பட்டாளம் உட்கட்டத்துக்கு எதிர்த்து உட்கட்டினர் பந்த வந்த மூன்றுபுடல் வகுக்குகள்!

இவ்வளவு அபத்தமாக இருந்த சிப்திசையை நீக்க வேண்டும் என்பது இவர்களை இத்தியத் தலைவர்களின் கோரிக்கைகளில் ஒன்று.

அந்த இப்போது டப்தி கோவையா ஒப்புக் கொள்கிறார்களா? "இத்தியத் பிரதான என்பதோடு நான் வேண்டியதில்லை. அந்திதம் வந்த மூன்று எழுதி கோரித்தான் போதும்" என்று கோவையிலிருந்து.

இந்த ஒரு வருஷத்துக்கு முன்பு ஒப்புக் கொள் முருக்கக் கூடாது!—ஒப்புக் கொள்கிறார்களா. அப்போது மனம் வரவில்லை; இப்போது மனம் வந்திருக்கிறது. சரி!

9. ஸ்ரீ டப்தி கோவையா ஒப்புக் கொண்ட இராண்டுவை கோரிக்கையைப் பார்ப்போம்.

பெற்றோர்கள் மனுப் போடுகிறார்கள். தங்களுடைய அமைதி குவாசுக்கும் சேர்த்து மனுப் போடுகிறார்கள்.

மனுப்போடும் போது கையாளுகிற வயது பதினாறு. ஆகையால் அவர் மனுப்போட முடியாது. பெற்றோர்கள் போட வேண்டும்.

மனுவை அதிகாரி ஒன்றரை வருஷம் கழித்த விசாரணைக்கு எடுத்துக் கொள்கிறார். அப்போது அவர் மெஜாஸி விடுகிறார்!

மெஜாஸி கையாளுக்கும் பெற்றோர் மனுப் போடக் கூடாது. ஆகையால் மனு தங்கியுப்!

மெஜாஸி விட்ட கையால் இப்போது கையா மனுப்போடலாயா என்றும் அதுவும் சத்தியமில்லை. ஏனெனில் மனுப் போட வேண்டிய கைவிட்டு நேதி மூன்றாமே போய் விட்டது! இப்போது கையாவினாவி விட்டது! எப்படி இருக்கிறது பந்த!

ஆம்; படிக்கிறவர்களுக்குக் கதை! கையால்க் கதி அந்தா கதி! அவர் கதி தோத்ததாயும் என்றோம் என்று கோவையிற் கொள்ள முடியாத உண்மைதான் சத்திய வேண்டியதாயும்!

இந்த அபத்தமான சிப்தியை யாற்ற வேண்டும் என்று இவர்களை இத்தியத் தலைவர்கள் ஆம்

பத்திரிக்குத் துட்டிக் கொண்டு வந்தார்கள். நேற்று வரை குட்டிக்காரிக் குட்டிக் கொண்டதாவது இருந்த வந்தது. இன்று டப்தியிடம் குட்டிக் கொண்டதில் பங்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவ்வப்போம் போடும் போது கையாவிருக்கிற மெஜாஸி சிப்தியை விடப்படுத்திப் பெற்றோர் விளம்பரத்தையே ஏற்றுக் கொள்ளவும் என்று கோவையிலிருந்து.

இவ்வளவு சாதாரண விஷயங்களுக்கு, கோட்டாவில் கையால் என்று ஒப்புக் கொள்ளக்கூடிய விஷயங்களுக்கு, இவ்வளவு பாடுபட வேண்டியிருக்கிறதா என்று தோன்றுகிறது தலைவரே!

ஆம்! இவர்களை இத்தியர்களின் கோரிக்கைகள் இவ்வளவு சரிவ் இருக்கலாம் கையாக் கோரிக்கைகள் தான். ஆகையினாலே நல்லாடலாக் நேரு "எம்மை தெரிந்த விஷயத்தானே! அது கோவையு அனுப்பிப் புதிதாக என்ன தெரியப் போகிறது?" என்று கோவிலிருந்து.

இவர்களை இத்தியத் தலைவர்கள் சத்தியமாக் கட்டிய வருஷம் கண்டிப்பாகப் சேர் பந்திச் சாதாரண மூன்றாம் போராட்டம் கட்டிப் வருகிறார்கள். சத்திப் போராட்டத்துக்கு ஆரம்ப பங்கு இப்போது கிடைத்திருக்கிறது.

சாதாரண மூன்றாம் தர பிரதான சத்திய மூன்றாம் இவ்வளவு பங்கு கட்டி கிடைத்திராது. பந்தகார மூன்றாம் கையாண்டிருக்கிறார்கள் இவர்களை சத்தியக்கு அடக்கு மூன்றாம் கையாண்ட கையாண்ட போகிறார்கள்.

ஆகையால் இவர்களை இத்தியக்கு இது பிரதான பெற்றி சிப்தியைவிட்டாலும், சத்தியமாக் கையாண்ட சாதாரண மூன்றாம் பெற்றி என்றே கோவையாம்.

இத்தியத் தலைவர்களின் கோரிக்கைகளில் சிப்தியம் இருக்கிறது என்று இவர்களைப் பிரதான மத்திரி டப்தி கோவையாவது ஒப்புக் கொள்ளக் சேதி சத்தியம் பெரிய காரியம் அல்லவா!

டவ் வாசனை சோப் போட்டி

தமிழ் கவித்துவ கௌரவம்

ஒரு கோக்கப் பரிசு - பெறுங்கள்

1st Prize Rs. 400/-

2nd Prize Rs. 200/-

3rd Prize Rs. 100/-

10 Prizes Rs. 10/-

The Manufacturers of DOVE Toilet Soap have pleasure in announcing a competition for its users.

Read the rules of the competition carefully.

Competitors are required to complete the following slogan "I always use Dove Soap because it ~~has/is/makes/leaves~~....." (deleting the verbs not required)

with not more than 6 words, which will describe the attributes of Dove Toilet Soap. Examples are "is the Soap your face should choose", "makes your complexion so clear and lovely", "makes one feel so fresh", "leaves such fragrance on your skin"...etc. Slogans and entry forms must be completed in block capitals, in English, and must be written legibly in ink.

Anyone can enter as many slogans as they wish. Each slogan entered must be accompanied by 2 Dove Toilet Soap wrappers. No Member of the staff of Best & Co., (or any allied concern) or their families is permitted to enter. Prizes will be presented publicly in Madras and winners must be present in person to receive their prizes. If prize winners are unable to be present in person to receive their prizes, the prize money will be presented to a well known charity, whose name will be published in the Press.

Prizes will be as follows:

1st Prize Rs. 400/-

2nd Prize Rs. 200/-

3rd Prize Rs. 100/-

In consolation prizes of Rs. 10/- will also be presented. In addition, if any slogan does not win one of the first three prizes by virtue of the judgement of the selectors, but is used by the manufacturers as an advertisement within three months of the closing date of the competition, the entrant will be entitled to a special donation of Rs. 100/-. The competition will be judged by a Board of Selectors (whose names will be announced later) and their decision will be final and legally binding. Failure to comply with the rules noted above will automatically disqualify and no correspondence can be entered into. No money must be sent under any circumstances as the only condition of the competition is 2 Dove Toilet Soap wrappers. Entries and wrappers must be enclosed in a sealed envelope (annex 2 stamp) and posted to Dove Soap Competition, Best & Co. Ltd., P. B. No. 63, Madras. The closing date of the competition will be 31st August 1952, and winners will be notified before the 31st of October 1952. No competitor may win more than one prize.

Advice to competitors: The essentials of the slogans are literary aptness, suitability and originality and the judges will make their decisions with these points in view.

CUT HERE

To: Best & Co., Ltd., P. B. No. 63, Madras.

I have read and agree to abide by the rules of the Dove Soap Competition.

I have made _____ attempts and therefore enclose _____ wrappers from tablets of Dove Soap (two for each attempt).

Name _____

Address _____

From whom purchased _____

NOTE: Dove Toilet Soap is sold everywhere in South India.
Extra entry forms may be obtained from retailers.

பொன்னியின் செல்வன்

அத்தியாயம் 36

இருளில் ஓர் உருவம்!

சக்கரவர்த்தி என்று அழைக்கப்பட்ட நிறுவன் கொடுத்த வாளை நத்தினி வாங்கிக் கொண்டான். அதை மார்போடு அணித்துத் தழுவிக்கொண்டான். பின்னர் அச்சிறுவனையும் தூக்கி எடுத்து அவனையும் சேர்த்து மார்புடன் அணித்துத் தழுவிக்கொண்டான். அவனது கண்களிலிருந்து தாரை தாரையாகக் கண்ணீர் பொழிந்தது.

மற்றவர்கள் சற்றுநேரம் வரை இந்தக் காட்சியைப் பார்த்துக் கொண்டு திகைத்து நின்றார்கள்.

ரவிதாஸன் முதலில் திகைப்பு நீங்கப் பெற்றுக் கூறினான்:—

“தேவி! சக்கரவர்த்தி சம்முடைய கோரிக்கையை நன்றாகப் புரிந்துகொள்ளவில்லை. புரிந்து கொள்ளாமல் தங்க னிடம் வாளைக் கொடுத்து விட்டார். மறு படியும் விளக்கமாகச் சொல்லி.....”

நத்தினி அவனைத் தடுத்து நிறுத்தினான். தழு தழுத்த குரலில் கூறினான்:

“இல்லை, ஐயா, இல்லை! சக்கரவர்த்தி நன்றாகப் புரிந்து கொண்டுதான் வாளை என்னிடம் கொடுத்தார். என் கண்ணீரைப் பார்த்து நீங்கள் கவங்க வேண்டாம். வீரபாண்டிய சக்கரவர்த்தியின் படுகொலைக்குப் புழி வாங்கும் பாக்கியம் எனக்குக் கிடைத்ததை நினைத்துக் கனிப்பு மிகுதியினால் கண்ணீர் விடுகிறேன்!” என்றான்.

“தேவி! யோசித்துப் பாருங்கள்! நான்கு இந்தனை பேர் ஆபத்துநயிப் படைபினர் உயிரோடிருக்கும்போது...” என்று சோமன் சாம்பவன் தொடங்கியதை நத்தினி தடுத்து நிறுத்தினான்.

“யோசிக்க வேண்டியதே இல்லை. அந்தப் போதுப்பு என்னுடையதுதான். உங்களுக்கும் வேலை யில்லாமற் போக வில்லை. உங்களில் பாதிப் பேர் சக்கர வர்த்தியைப் பத்திரமாகப் பஞ்சபாண்டவர் மலக்குக் கொண்டு போய்ச் செருங்கள். மற்றவர்கள் கடம்புநாக்கு வாருங்கள். சம்புலரையன் மாணிகைக்குள் வரக் கூடியவர்கள் யாருங்கள். மற்றவர்கள் வேளியில் சித்தமாகக் காத்திருங்கள். வேகமாகச் செல்லக் கூடிய குதிரைகளுடன் காத்திருங்கள். காரியம் வெற்றிகரமாக முடிந்த பின், கூடுமானால் எல்லாரும் உயிருடன் தப்பித்துச் செல்ல வேண்டும் அல்லவா?” என்றான் நத்தினி.

ரவிதாஸன் முன்வந்து, “அம்மணி! ஒரு விஷயம் சொல்ல மறந்து போய் விட்டது. அதைச் சொல்ல அனுமதிக்க வேண்டும்” என்றான்.

“சொல்லுங்கள், ஐயா! சிக்கிரம் சொல்லுங்கள்! பழுவேட்டையரை யர் கொள்ளிடக்கரையில் நடக்கும் காளா முகர்களின் மகர சங்கத்துக்குப் போயிருக்கிறார். அவர் திரும்பி வந்துவிடுவதற்

குன்னே நான் அரண்மனை போய்ச் சேர வேண்டும்!" என்றுக் கத்தினி.

"எமது முதற் பகைவன் ஆதித்த கரிகாலன் கடம்பூர் சம்பவநாயன் மானி கைக்கு வந்து சேர்வான் என்று சொன் னீர்கள் அல்லவா? அது அல்லவா நிச்சயமில்லை" என்றுச் சலிதாஸன்.

"எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டு அவ்விதம் சொல்கிறீர்!" என்று கேட் டான் கத்தினி.

"தஞ்சை காரணத்தைக் கொண்டு தான் சொல்கிறேன். கடம்பூர் மானி கைக்கு எக்காரணத்தைக் கொண்டும் வரவேண்டாம் என்று ஆதித்த கரிகால னுக்கு ஓலை போகிறது. பழையகால இலைய பிராட்டியும் முதன் மந்திரி அநிருத்தரும் அவ்விதம் செய்தி அனுப்பி யிருக்கிறார்கள்....."

"அந்த விவரம் எனக்குத் தெரியாது என்று விளக்கீர்!"

"தெரிந்திருந்தும் அவன் கடம்பூருக்கு வருவான் என்று எதிர்பார்க்கிறீர்களா?"

"ஆம்; அவசியம் எதிர்பார்க்கிறேன். ஆதித்த கரிகாலனுடைய இயல்பு அந்தப் பழையகாலப் பெண் பாம்புக்குத் தெரி யாது; அன்பில் பிரம்ம ராட்சதனுக்கும் தெரியாது; மாய மந்திரி வித்தைகளில் தேர்ந்த உமக்குங் கூடத் தெரியவில்லை. எந்தக் காரியத்தைப்பாவது செய்வ வேண் டாம் என்று யாரேனும் தடுத்தால், அதைத்தான் ஆதித்த கரிகாலன் கட்டாய மாகச் செய்வார். அது எனக்குத் தெரி யும்; நிச்சயமாகத் தெரியும். ஆதித்த கரி காலர் அருள்மொழி வர்மனைப் பிரான் த ளடுப்பார் கைப்பிள்ளை அவ்வ. மதுரத்த கனைப் போன்ற பயங்கோளனிப் பேதை அவ்வ. கடம்பூருக்கு வரவேண்டா மென்று தமக்கையும் முதன் மந்திரியும் செய்தி அனுப்பி யிருப்பதனாலேயே கட்டாயம் ஆதித்த கரிகாலன் கடம்பூருக்கு வந்து சேருவார்!" என்றுக் கத்தினி.

"தேவி! அதையும் தாங்கள் பூரண மாக நம்பி யிருக்க வேண்டாம். அவர்கள் அனுப்பிய செய்தி காஞ்சிக்குப் போய்ச் சேராது!" என்றுச் சலிதாஸன்.

"என்ன சொல்லுகிறீர். ஐயா! சற்று விளக்கமாகச் சொல்லும்!" என்றுக் கத்தினி. அவனுடைய குரலில் இப்போது பரபரப்புத் தொனித்தது.

"தேவி! ஆதித்த கரிகாலனுக்குச் செய்தி யார் மூலமாக அனுப்பப்பட்டிருக் கிறது என்பதும் தங்களுக்குத் தெரியுமா?" என்று சலிதாஸன் கேட்டான்.

"நிச்சயமாகத் தெரியாது; ஆனால் ஊகிக்க முடியும்."

"எவ்வுது; ஊகிக்க வேண்டிய அவசிய மில்லை. அவனை காங்கன் பிடித்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். சக்கர வர்த்தி மழைக்கு ஒதுங்கி யிருந்த மண் டபத்தில் அவனும் இருந்தான். எம் முகடைய இரகசியங்கள் எல்லாம் அவ னுக்குத் தெரியும். அவனை மேலே உயிருடன் போக விடுவது நமக்கு நாமே சர்வ காரணத்தைத் தேடித் கொள்வதாகும். இடும்பன்காரி! எங்கே, அந்த ஒற்றனை இங்கே அழைத்துக் கொண்டு வா!" என்றுச் சலிதாஸன்.

இடும்பன்காரி பன்னிப் பகடைக் கோலினை நோக்கிப் போனான். அவனு டன் இன்னும் இரண்டு பேரும் போனார்கள். கத்தினி அந்தத் திசையை உற்று நோக்கத் தொடங்கினான். இத் தனை நேரமும் கடுகடு வென்று இருந்த அவனுடைய முகத்தில் இப்போது மது படியும் மோகனப் புன்னகை தவழ்ந்தது.

இடும்பன்காரியும் இன்னும் இரண்டு பேரும் வந்தியத் தேவனை நெருங் கினார்கள். அதுத்துச் சலித்துப் போய் அகரத் துக்கமாக உட்கார்ந்திருந்த அந்த வீரன் விது நிறுபென்று பாய்ச் தார்கன். வந்தியத் தேவன் அவர்க னோடு மல் வுத்தம் செய்யலாமா என்று ஒரு ணைம் உத்தேசித்தான். பிறகு அந்த எண்ணத்தை மாற்றிக் கொண்டான். என்னதான் செய்கிறார்களோ பார்க்க லாம் என்று கம்மா இருந்தான். ஒரு பெரிய வீற்றினால் அவனுடைய கைக ளைச் சேர்த்து உடம்போடு கட்டினார்கள். பிறகு அவனுடைய இரு தோள்களையும் இரண்டு பேர் பிடித்து எடத்தி அழைத் துக் கொண்டு வந்து கத்தினியின் முன்னால் நிறத்தினார்கள்.

வந்தியத் தேவன் கத்தினியைப் பார்த்துப் புன்னகை புரிந்தான்.

கத்தினியின் முகத்தில் எவ்வித மாறு தளும் இப்போது தெரியவில்லை. அமைதி குடி கொண்டிருந்தது.

"ஐயா! மதுபடியும்....." என்று ஆரம்பித்தான்.

"ஆம், தேவி! மதுபடியும் வந்து விட் டேன்! ஆனால் காதுக வரவில்லை!" என்று சொல்லிச் சுற்றிலுமுள்ளவர் களை நோக்கினான்.

கத்தினியின் அருகில் இருந்த சிறுவன் "அம்மா! இவன்தான் என்னை இருட்

டித் பிராக விழுங்காமல் காப்பாற்றியவன். இவனை என் கட்டிப் போட்டிருக்கிறது?" என்று கேட்டான்.

வந்திடத் தேவன் சிறுவனைப் பார்த்து "குழந்தை! கம்மா இரு! பெரியவர்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கும் போது குறுக்கே பேசக் கூடாது. பேசினால் உன்னைப் புவி விழுங்கி விடும்!" என்றான்.

"புவிவை நான் விழுங்கி விடுவேன்!" என்றான் சிறுவன்.

"மீனும் புவிவை விழுங்க முடியுமா?" என்று வந்தியத்தேவன் கேட்டான்.

அவனைச் சுற்றிலும் இருந்தவர்களின் கண்டங்களிலிருந்து ஒரு படங்கரமான உறுமல் சத்தம் வெளி வந்தது. அது வந்தியத் தேவனைக் கூட ஒரு கணம் மெய் சிதீர்க்கச் செய்தது.

ரவிதாஸன் உரத்த குரலில் "தேவி! கேட்டார்களா? இவனை இவ் வயிடுடன் தப்பிச் செல்ல விட முடியாது. முன் இரண்டு தடவைகளில் தங்கள் விருப்பத்துக்காக இவனை வயிடுடன் தப்பிச் செல்ல விட்டோம். இனிமேல் அப்படி இவனை விட முடியாது" என்றான்.

வந்தியத் தேவன், "மந்திரவாதி! இது என்ன இப்படிப் பெரிய பொய்வாகச் சொல்லுகிறாய்? நீயா என்னை வயிடுடன் விட்டாய்? நான் அல்லவா உன்னைத் தப்பிப் போக விட்டேன்? தேவி! இந்த மந்திரவாதியைக் கொஞ்சம் கவனித்துப் பார்த்துச் சொல்லுங்கள்! இவன் உண்மையில் ரவிதாஸன்தானா? அல்லது ரவிதாஸனுடைய பிராகரா?" என்று கேட்டான்.

ரவிதாஸன் பயங்கரமாகச் சிரித்தான். "ஆம்; நான் பிராகரான்! உன்னுடைய இரத்தத்தை இன்று குடிக்கப் போகிறேன்" என்றான்.

மீண்டும் அங்கிருந்தவர்களின் தொண்டைகளிலிருந்து பயங்கர உறுமல் குரல் வெளியாயிற்று.

இதற்குள் சிறுவன், "அம்மா! இவனிடம் ஒரு நல்ல குதிரை இருக்கிறது. அதை எனக்குக் கொடுக்கச் சொல்லுங்கள்!" என்றான்.

"குழந்தை! நீ என்னுடன் வந்துவிடு! உன்னை என் குதிரையின்மேல் ஏற்றி அழைத்துக் கொண்டு போகிறேன்" என்றான் வந்தியத்தேவன்.

ரவிதாஸன் வந்தியத்தேவனை நோக்கிக் கோரமாக விழித்து "அடே! வாயை மூடிக்கொண்டிரு!" என்று சொல்லிவிட்டு, நந்திவிழைப் பார்த்து. "தேவி! சிவிரம் கட்டினாயிடுங்கள்!" என்றான்.

நந்தினி சிதானமாக "இவர் எப்படி இங்கு வந்தார்? எப்பிரகது வந்தார்?" என்று கேட்டான்.

"சக்கரவர்த்தி மறைக்கு ஒதுங்கி யிருந்த மண்டபத்திலிருந்து அவரை இந்த ஒற்றன் எடுத்துக் கொண்டு ஓடி விடப் பார்த்தான். நல்ல சமயத்தில் போய் நான்கு தடுத்துப் பிடித்துக் கொண்டோம். ஒரு கணம் தரமதித் திருந்தால் விபரீதமாய்ப் போயிருக்கும்" என்றான் ரவிதாஸன்.

"ஐயா! இவர்கள் சொல்லது உண்மையா?" என்று நந்தினி கேட்டான்.

"தங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் உண்மை சொல்லக் கூடியவர்களா என்பது தங்களுக்குத்தானே தெரியும்? எனக்கு எப்படித் தெரியும். தேவி!" என்றான் வந்தியத் தேவன்.

நந்தினியின் முகத்தில் தோன்றிய புன்னகை மின்னலைப் போல் மறைந்தது. அவன் ரவிதாஸனைப் பார்த்து, "ஐயா! நீங்கள் எல்லாரும் சற்று அப்பால் சென்றிருங்கள். நான் இவரிடம் சில விஷயங்கள் தனியாகக் கேட்டு அறிய வேண்டும்" என்றான்.

"தேவி! நேரம் ஆகிறது, அப்பாய் நெருங்குகிறது. இந்த வேளையில்....." என்று ரவிதாஸன் கூறுவதற்குள், நந்தினி கடுமையான குரலில், "சற்று முன் நாம் செய்த கொண்ட சிபர்தையை நீனைவுபடுத்திக் கொள்ளுங்கள். மறு வார்த்தை சொல்லாமல் உடனே அகன்று செல்லுங்கள். சக்கரவர்த்தியையும் அப்பால் அழைத்துப் போங்கள்!" என்று கூறி, சிறுவனுடைய காதுில் "குமாரா! சற்று அவர்தனாடன் நகர்ந்து போ!- உனக்கு இவரிடமிருந்து குதிரை வாங்கித் தருகிறேன்" என்றான்.

ரவிதாஸன் முதலியவர்கள் பின்னர் மறு வார்த்தை பேசாமல் அந்தச் சிறுவனையும் அழைத்துக் கொண்டு அவசரமாக அப்பால் போனார்கள்.

நந்தினி வந்தியத்தேவனை இவ்வளவு தீவரத்தி் வெளிர்த்ததில் ஊடுருவிப் பார்த்து, "ஐயா! உமக்கும் எனக்கும் ஏதோ ஒரு துவர்த்தம் இருப்பதாகத் தோன்றுகிறது!" என்றான்.

"அம்மணி! அந்தத் துவர்த்தம் மிகப் பொய்வாததாயிருக்கிறது; மிகக் கேட்டி வாகவும் இருக்கிறது. என் உடம்பையும் கைகளையும் சேர்த்து இறுக்கிக் கட்டி யிருக்கிறது!" என்றான் வந்தியத்தேவன்.

“மீழ்முடைய விரிவாட்
டுப் பேச்சைக் கொஞ்சம்
நிறுத்தி வைத்துக் கொள்
வாங்கள். வேண்டுமென்ற
இங்கு வந்தீரா! தற்செய
லாக வந்தீரா!”

“வேண்டுமென்றும் வரவில்லை; தற்செயலாகவும்
வரவில்லை. தங்களுடைய ஆட்கள்தான் பலவந்தமாக
என்னை இங்கே கொண்டு வந்து சேர்த்தார்கள்.
இவ்வாயிலும், இந்தனை நேரம் கொள்ளுங்கள் கதையை
அடைந்திருப்பீர்கள்.”

“என்னைப் பார்த்தும்படி நேர்த்தில் உமக்கு
அவ்வளவு கஷ்டம் என்று தெரிகிறது. என்னைப்
பிரிந்து போவதற்கு அவ்வளவு ஆகாய் என்று
தெரிகிறது.”

“தங்களைப் பார்த்த நேர்த்தில் எனக்குக்
கஷ்டம் இல்லை, தேவி! தங்களைப் பிரிந்து போவதற்
குத்தான் உன்மையில் வருத்தமா யிருக்கிறது.
தாங்கள் மட்டும் அனுமதி கொடுங்கள்; ஒரு பக்
கத்தில் அந்தக் கிழட்டுப் பழுவெட்டையாரிடமும்
இன்னொரு பக்கத்தில் ஸூர்தப் பங்கர மந்திரவாநிக
ளிடமும் அகப்பட்டுக் கொண்டு தாங்கள் திண்டாடு
கிறீர்கள். ஒரு வார்த்தை சொல்லுங்கள். இவர்க
ளிடமிருக்கெல்லாம் தங்களை விடுதலை செய்து
அழைத்துப் போகிறேன்.....”

“எங்கே அழைத்துப் போகிறீர்கள்!”

“இவங்களைத் தவிர காடுகளில் அநாதையப்போல் அலைந்து கொண்டிருக்கும்
தங்கள் அன்றையிடம் அழைத்துப் போய்
விடுகிறேன்” என்றான் வந்தியத் தேவன்.

கந்திளி ஏமாற்றம்
தொனிக்க ஒரு வேடிவ
பெருமூச்சு விட்டான்.

“நானும் அப்படி
அநாதையாக அல்லவ
வேண்டும் என்று
விரும்புகிறீரா? ஒரு
வேளை அந்தகைய
காலம் வந்தாலும் வர
லாம். அப்போது
அன்றையிடம் அழைத்
துப்போக உம்முடைய
உதவியை அவசியம்
எடுவேன். அதற்கு
முன்னால், என்னு
டைய எண்ணம் நிறை
வேற வேண்டும். அது
நிறைவேறுவதற்கு
உதவி செய்வீரா?”
என்று கேட்டான்.

“அம்மணி! தங்கள்
மனநித் கொண்ட

எண்ணம் என்ன வென்று தெரிக்க தால் அல்லவா அதற்கு உதவி செய்வதைப் பற்றி நான் சொல்ல முடியும்!" என்றான் வந்தியத்தேவன்.

"உண்ணாவாள் பிரியம் உன்னவர்கள் இப்படிச் சொல்லமாட்டார்கள். எண்ணம் என்ன வென்பதைத் தெரிந்து கொள்ளாமலே அதை நிறைவேற்றுவதற்கு உதவி செய்வ முன் வருவார்கள்."

"பிரியமுன்னவர்கள் சமயத்தில் எச்சரிக்கை செய்து ஆபத்திலிருந்து காப்பாற்ற முயல்வார்கள். அம்மணி! தங்களை இந்தக் கொடூரர்கள் ஏதோ சூழ்ச்சி செய்து பெரிய அபாயத்தில் சிக்க வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய காரியத்துக்கு உங்களை உபயோகப் படுத்திக் கொள்ளப் பார்த்திருக்கிறார்கள்....."

"ஓர் உறுவது தவறு! நான்தான் இவர்களை என்னுடைய காரியத்துக்கு உபயோகப் படுத்திக் கொள்ளப் பார்த்தேன்! இதை நீர் சிச்சையமாகத் தெரிந்து கொள்ளும்."

"ஒரு சிறு குழந்தையை எந்தக் காட்டிலிருந்தோ பிடித்துக் கொண்டு வந்து தங்களை ஏமாற்றி இருக்கிறார்கள்....."

"குழந்தை எதற்காக என்று உமக்குத் தெரியுமா?"

"பாண்டியன் சிம்மாநகரத்தில் ஏற்றி வைத்துப் பட்டம் வட்டுவதற்காக..." என்றான்.

"மறுபடியும் தவறு உன் சொல் கிதிர், பாண்டியன் சிம்மாநகரத்தில் ஏற்றி வைக்க மட்டும் அல்ல; தங்கப்பட்டி கையிலிருந்து இவன் வைக்கப்பட்ட பையில் பாத்து மீட்க

கூட சோழ சாம்ராஜ்யத்தின் சிம்மாநகரத்தில் அமர்த்தி முடி சூட்டுவதற்காக!"

"அம்மம்மா! யாருடைய உதவியைக் கொண்டு இந்த மகத்தான காரியத்தைச் சாதிக்கப் போகிறார்கள்? இதோ எற்றிலும் சிற்பி இருக்கிறார்களா?—இந்த நகரிக் கூட்டத்தின் உதவியைக் கொண்டா? சோழ சாம்ராஜ்யத்தின் இருபது லட்சம் வீராதிரிர்கள் கொண்ட மாபெருஞ் சேனையை, பகலில் வானத்தில் ஒலிந்திருந்து இரவு நேரத்தில் வெளிப் பட்டு வரும் இந்தப் பந்து இருபது நகரின் துணை கொண்டு வென்று விடுவீர்களா?"

"நான் இவர்களை மட்டும் நம்பியிருக்கவில்லை! இதோ என் கையிலுள்ள வான நம்பியிருக்கிறேன். இதன் உதவியினால் என் மனத்தில் கொண்ட எண்ணத்தை நிறைவேற்றுவேன்."

“அம்மணி! அந்த வானத் தாங்கள் ஒரு காலும் உபயோகப் படுத்தப் போவ தில்லை. அதற்கு வேண்டிய பலம் தங்கள் கையிலும் இல்லை; தங்கள் சொந்திலும் இல்லை!”

“என் அப்படிச் சொல்கிறீர்?”

“ஏதோ என் மனத்தின் தோன்றிய கதை கூறினேன்.”

“கீர் சொல்வது மூற்றும் தவறு என்று இந்த இடத்தினையே என்னால் நிரூபித்துக் காட்ட முடியும்.”

“அப்படியானால் நான் பாக்கியசாலி தான். தங்கள் திருக்காத்தினால் வெட்டுப் பட்டுச் சாவதற்குக் கொடுத்து வைக்க வேண்டாமா?” என்று உறி வந்தியத் தேவன் வெட்டுப்படுவதற்கு ஆபத்த மாவது போல் கழுத்தை வளைத்துத் தலையைப் பார்த்துக் கொண்டு நின்றான்.

“என் திருக் காத்தினால் வெட்டுப்படு வதற்குத் தானா ஆசைப்படுகிறீர்? கிரீடம் குட்டப்படுவதற்கு விரும்ப வில்லையா?” என்றான் கந்தினி.

வந்தியத்தேவன் சிரித்து பார்த்து. “தங்கள் வசமுள்ள கிரீடத்தை எத் தனை பேருக்குத் தான் குட்டுகிறீர்கள்?” என்று வினாவினான்.

“அது என்னுடைய இஷ்டம். முடிவாக யாருக்குச் குட்ட வேண்டுமென்று பிரியப்படுகிறேனோ. அவருடைய சி ரலில் குட்டுவேன்.”

“அப்படியானால், இந்தச் சிறு பிள்ளையின் கதி என்ன ஆவது?”

“அவனுக்கு முடி குட்டுவதும் குட்டாததும் என இஷ்டந்தானே?”

“தேவி! தங்களுக்கு யாருக்கு இஷ்டமோ அவருக்கு முடி குட்டுங்கள். எனக்கு வேண்டிய தில்லை.”

“ஏன்?”

“என்னுடைய சிரலிலுள்ள கருட்டை மயிரின் அழகைப் பற்றிப் பலரும் சொல் லியிருக்கிறார்கள். கிரீடம் வைத்துக் கொண்டு அந்த அழகைக் கெடுத்துக் கொள்ள நான் விரும்பவில்லை.”

“உமது வேடிக்கைப் பேச்சை நீர் விட மாட்டீர். நல்லது. நயா! பொன்னியின் செல்வன் கடலில் விழுந்து இறந்த செப் திலைக் கேட்டதும் இளைப பிராட்டி என்ன செய்தான்? தோய்ப் துக்கப் பட்டானா?” என்று கந்தினி நிற ரென்று பேச்சை மாற்றிக் கேட்டாள்.

வந்தியத்தேவன் சிற்று நிகைத்து விட்டு, “பின்னே, துக்கமில்லாமல் இருந் துமா? ஸ்திரீகள் எல்லோருமே இதயமற் றவர்களாக இருப்பார்களா?” என்றான்.

“அந்தக் கொடும்பாளூர்ப் பெண் ணுடையில் விழுந்து உயிரை விடப் பார்த் தானாமோ? அது உண்மையா? அவளை யார் எடுத்துக் காப்பாற்றினார்கள்?” என்று கேட்டாள்.

உடனே வானத்திக்கு மேல்த் ஆபத் தைக் குறித்து வந்தியத் தேவனுக்கு ஞாபகம் வந்தது. அவனுடைய கதி என்ன ஆயிற்றோ என்ற நினைவில் முழி வந்தியத் தேவன் கேள்விக்குப் பதில் சொல்லாமலிருந்தான்.

கந்தினி குரலைக் கடுமைய் படுத்திக் கொண்டு “சரி; அதை பெய்லாம் பற்றி நீர் ஒன்றும் சொல்ல மாட்டீர். எனக் குத் தெரியும். ஆதித்த கரிகாலர் கடம்பூர் மான்கைக்கு வராதபடி நீர் தடுக்கப் போகிறாரா?” என்று கேட்டாள்.

“தடுப்பதற்குப் பிரயத்தனம் செய் வேன்” என்றான் வந்தியத்தேவன்.

“உம்மாய் அது முடியாது என்று நான் சொல்லுகிறேன்.”

“என்னால் முடியும் என்று நானும் சொல்லவில்லை. தேவி! பிரயத்தனம் செய்பவன் என்றுதான் சொன்னேன். இனவாசர் ஒன்று செய்ய நினைத்து விட் டால், அதை மாற்றுவது எளிதன்று.”

“ஆதித்த கரிகாலரின் இயல்பை நீர் அன்றும் அறிந்து கொண்டிருக்கிறீர்.”

“என்னைவிட அதிகமாகத் தங்கள் அறித்திருக்கிறீர்கள்.”

“நல்லது; நான் எவ்வளவுதான் சொன்னாலும் நீர் என் கடலியில் சேர மாட்டீர். என் எதிரியின் கடலியில் தான் இருப்பீர். அப்படித்தானே?”

“அம்மணி! தங்கள் எதிரி யார்?”

“என் எதிரி யார்? பழையபாறை இனவாசிடான்! வேறு யார்?”

“அது தங்கள் மயினாகற்பனை! தேவி! தங்களுக்கு ஒரு உண்மையை, முக்கிய மான உண்மையை, தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.....”

“போதும், போதும்! நீர் உண்மை என்று சொல்ல ஆரம்பித்தால் அது வடிவ டட்டிடின கோட்டைப் பொய்யா விருக் கும். எனக்குத் தெரியாதா? உமது உண்மையை நீரே வைத்துக் கொள் ளும்!” என்று கந்தினி குரோதத்துடன் கூறிவிட்டு, கையைத் தட்டினாள். ரவி தாலன் முதலியவர்கள் உடனே நொங்கி வர ஆரம்பித்தார்கள்.

வித்தியத் தேவன் தனக்குக் கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தைத் தான் சரியாக உப யோகப் படுத்திக்கொள்ள வில்லை என்

பதை உணர்ந்தான். இந்த ராட்சஸி என்னைக் கொன்று விடும்படிதான் இவர்களுக்குக் கட்டியாயிப் போகிறது. கடவுளே! எத்தகைய சரவு! போர்க்களத்தில் எதிரிகளுடன் போராடியீர மரணம் அடைபக் கூடாதா? இப்படியான தலையில் எழுதி யிருந்தது?

ரவிதாஸன் கோஷ்டியார் அருகில் வந்து குழிந்து கொண்டார்கள்.

இவரைய நெருங்கிய ஓசாய்க் கூட்டம் உறுமுவதுபோல் அவர்கள் உறுமிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

“ராமரி! தாங்கள் என்னதான் சொன்னாலும் இவன் வழிக்கு வர மாட்டான் என்று எனக்குத் தெரியும். தாங்கள் உடனே புறப்படுங்கள். இவனை நாங்கள் இந்தப் புண்ணிய ஸ்தலத்தில் பவி கொடுத்து விட்டுக் கிளம்புகிறோம்” என்று ரவிதாஸன்.

“மத்திரவாதி! ஜாக்கிரதை! என்னுடைய விருப்பம் அதுவன்று. இவரை உங்களில் யாரும் எதையும் செல்பக் கூடாது. இவரை எவனுமது தோட்டால் அவனை நானே இந்தக் கத்தியினால் வெட்டிக் கொன்று பறி வாங்குவேன்!” என்று கந்தினி கத்தித்தான்.

ரவிதாஸன் முதலியோர் திகைத்து நின்றார்கள்.

“இவரால் எனக்கு இன்னும் பல காரியம் ஆகவேண்டி யிருக்கிறது. தெரி கிறதா? நான் இதோ புறப்படுகிறேன். நீங்களும் புறப்படுங்கள். இவர் அவருக்கு விருப்பமான வழியில் போகட்டும். வாரும் இவரைத் தடை செய்வேன் டாம்!” என்று கந்தினி.

ரவிதாஸன் “தேவி! ஒரு விண்ணப் பம்! தங்கள் சித்தப்படி செய்யக் காத்திருக்கிறோம். ஆனால் இவனிடமிருந்திரா இருக்கிறது. இவனை முதலில் போகவிடுவது நல்லதா? கொஞ்சம் யோசித்துச் சொல்லுங்கள்!” என்று.

“நல்லது; இவரை அந்தப் பள்ளிப் படைக் கோளில் தூணுடன் சேர்த்துக் கட்டி விடுங்கள். கட்டை அவிழ்த்துக் கொண்டு புறப்பட இவருக்குச் சிறிது நேரம் ஆகும். அதற்குள் இந்தப் பள்ளிப்படைக் காட்டை நீங்கள் தாண்டிப் போய் விடலாம்” என்று.

விந்தியத் தேவன் பன் விப்படைத் தூணுடன் சேர்த்துக் கட்டப் பட்டிருந்தான். சற்றைத் தூரத்தில் அவன் குதிரை ஒரு மரத்தில் கட்டப் பட்டிருந்தது.

கந்தினி பல்வகையில் ஏதிக் கொண்டு போய் விட்டான்.

சிம்மாத்தத்தை இரண்டு ஆட்கள் தூக்கிச் சென்றார்கள்.

ரவிதாஸன் கோஷ்டியார் சிறுவனை அழைத்துக் கொண்டு விரைந்து போய் விட்டார்கள்.

அவர்களுடன் சென்ற தீவர்த்தியின் வெளிச்சமும் சிறிது சிறிதாக மங்கி மறைந்து விட்டது.

வந்தியத்தேவனைச் சுற்றிலும் கன்னங் கலிப காரிருள் குழிந்தது.

சிறிது கோத்துக்கு முன்னும் அங்கு பார்த்த காட்சிகள், கடந்த நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் கனவோ எனத் தொனறியது. இருட்டில் ராட்சத வெனவால்கள் சபட வென்று தங்கள் அகன்ற சிறகு களை அடித்துக் கொண்டன.

ஊமைக் கோட்டான்கள் உறுமின.

கரிகள் அகோரமான குரலில் முறை வைத்து ஊனியிட்டன.

ஊனை விட்டுக் கொண்டே அலை நெருங்கி நெருங்கி வருவதுபோல் வந்தியத் தேவனுக்கு உணர்ச்சி ஏற்பட்டது. காட்டில் இனத் தெரியாத உருவங்கள் பல கடமாடின.

கடம்பூர் மானிகையில் அவன் கண்ட கனவு நினைவுக்கு வந்தது.

ஆவிரம் கரிகள் வந்து தன்னைச் சூழ்ந்து கொண்டு பிடுங்கித் தின்னப் போவதாக எண்ணி நடுங்கினான்.

அவசர அவசரமாகக் கட்டுக்களை அவிழ்த்துக் கொள்ளப் பார்த்தான். இவெளில் அக்கட்டுக்கள் அவிழ்ந்த விதமாகத் தெரியவில்லை.

வெளிச்சம் இருந்தால் கட்டுக்களை அவிழ்ப்பது சிறிது கலபமா யிருக்கும்.

ஆனால் வெளிச்சம் என்ற அறிகுறியே அங்கு இல்லை.

மின்னல் வெளிச்சமும் இல்லை; மின் மினி வெளிச்சம்கூட இல்லை.

வானத்தில் ஒருவேளை மேகங்கள் அகன்று நட்சத்திரங்கள் தோன்றியிருந்தாலும் அவற்றின் வெளிச்சம் அந்தக் காட்டுக்குள் நுழைய இடமில்லை.

ஆகா! அது என்ன சத்தம்?

காட்டில் எத்தனையோ ஜந்துக்கள் கடமாடும். அதில் என்ன அதிசயம்?

இல்லை; இது மனிதனுடைய காலடிச் சத்தம் மாதிரி இருக்கிறதே!

குதிரை இவ்வொகக் களைத்தது. கால் களை மாற்றி மாற்றி வைத்து அவன் தைப் பட்டது. ஒரு வேளை புனி, மிவி வருகிறதா என்ன?

வந்தியத்தேவன் கட்டை அவிழ்க்க அவசரப்பட்டான். பவனில்லை.

அதோ ஒரு உருவம். அந்தக் காரிகுவில் ஒரு கரிய சிறல் போன்ற உருவம். மனித உருவமா? அல்லது.....வேறு என்னவா யிருக்க முடியும்?

அது நொருங்கி நொருங்கி வந்தது.

வந்தியத்தேவன் தன்னுடைய மயினு ளையம் முழுவதையும் சேகரித்துக் கொண்டான்.

தன்னுடைய தேகத்தின் பலம் முழுவதையும் காலில் சேர்த்துக் கொண்டான். ஒங்கி ஒரு உதை விட்டான்!

"வீல்" என்ற சத்தமிட்டுக் கொண்டு அந்த உருவம் பின்னால் தாயிச் சென்றது.

சிறிது தூரம் பின்னால் சென்றதும் "டனூர்" என்று ஒரு சத்தம். பன்னிப் படைச் சுவரில் அது மோதிக்கொண்டது போலும்!

பின்னர் அங்கேயே அந்த உருவம் சிறிது நேரம் நின்றது. பன்னிப் படைச் சுவரில் சாய்ந்து கொண்டு சிற்பதாகத் தோன்றியது.

இருட்டில் விவரம் தெரியா விட்டாலும் அந்த உருவம் தன்னையே உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதுபோல் வந்தியத் தேவனுக்கு உணர்ச்சி ஏற்பட்டது.

கட்டுக்களை அவிழ்த்துக் கொள்வதற்கு மேலும் அவசரமாக அவன் முயன்ருன். அந்த மக்திராவதிப் பிரகாகன் இவ்வளவு பயமாக முடிச்சுக்களைப் போட்டு விட்டான்! ஆகட்டும்; மறு தடவை அந்த ரவிதாஸனைப் பார்ப்பதும் போது சொல்லிக் கொடுக்கலாம்!

அந்த உருவம் இடம் விட்டுப் பெயர்ந்தது. பன்னிப் படைக்குள்ளே போவது போலத் தோன்றியது.

சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம் பன்னிப் படைக் கோவிலுக்குள் சுழால் கற்கள் மோதுவது போன்ற 'டண்' 'டண்' சத்தம் சில முறை கேட்டது.

கோவில் வாசலில் வெளிச்சம்.

அதோ அந்த உருவம் காகியில் ஒரு கனுக்கைப் பிடித்துக் கொண்டு கோவிலுக்கு வெளியே வருகிறது. தன்னை நோக்கி வருகிறது.

அது ஒரு காளாமுக வீர காவலனின் உருவம். நீண்ட தாடியும் சடை முடியும் மண்டை ஓட்டு மாலையும் அணிந்த பயங்கரமான உருவம்.

வந்தியத்தேவன் அருகில் வந்து வெளிச் சத்தைத் தூக்கிப் பிடித்து அவனை உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டு நின்றது.

ஒங்கொரு காரியாஸைத்திர்தும்
ஒங்கொரு விட்டிதரும் அத்வாவசியமுள்ள
பாதுகாப்புக்கும் தங்கிவைக்கும் உகந்த

ஸ்மஸ் அலமாரிகள்

*

உயர்த்தாக என்மதினும் மிக தேர்த்தியாகத் தயாரிக்கப்பட்டு ஆகிய பச்சை வர்ணத்துடன் வண்ணக் கவரும் வண்ணம் உகந்த. அட்டிஸ்ட் பன்னி வைத்துக் கொள்ளுமாறு & ஷேக்ஸ்பெர் பொறுத்தப் பட்டுவந்தது. மிகவும் குறைந்த கிலோ.

கொள்: 75" x 35 1/2" x 18"

கிலோ ரூ. 205/-

கொள்: 37" x 21" x 18 1/2"

(இரண்டு ஷேக்ஸ்பெர் அடியை)

கிலோ ரூ. 80/-

— கிவரம் குகை —

ஸாம்ஸன் & கம்பெனி லிட்.

151, பிரான்ஸ், த. பெ. 1219, மதராஸ்-1

டெலிபோன்: 4521)

[தந்தி: SARAPABE

தீரு நெல்வேலிக் தீருவிழா

2

தேவியின் கட்டிக் கழுத்தினால் வ. ஸ. அணி வளிக் பெயர்ந்திருப்பது பிரபலமானது. கழுத்தினால் ப. ஸ. இவ் பெயர் அங்கையுப் பிரபலமானவராகியிருக்கிறது. கழுத்தினால் உயிர்த்திருக்கோ ப. ஸ. இவ் பெயரை அங்கையுமி அறிவார்கள். "உயிர்த்திருக்கோ வ. ஸ. இருத்தால், எவ்வளவு இரு ப. ஸ. இருத்திரு" என்ற திருவிருந்தினர் கழுத்தினால் பெருங்குழைக்க கோக்கிப் போனார்கள். ஸ்ரீ ம. வெ. க. இரட்டிப் "பய பரதி"யை குடிபெயர்ந்திருப்பதுபோல ஸ்ரீ ப. நாமக்காரி "உய பரதி" என்றும் பற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு உயிர்த்திருக்கோ வ. ஸ. இருத்தால், பய பரதி"யை குடிபெயர்ந்திருக்கிறது. இவ்வளவு உயிர்த்திருக்கோ வ. ஸ. இருத்தால், பய பரதி"யை குடிபெயர்ந்திருக்கிறது.

[illegible]

இதன்மூலத்தில் தமிழ் எழுத்தரங்கம் உருவாகித் தரு பெரிய அளவுக்குள் விழும். அந்த அளவுக்குப் புதுமையையும் எந்தெந்தையும் பரப்பிய அளவுக்குள் அங்கம். அங்கத்தையும் மகிழ்ச்சியையும் பரப்பிய அளவுக்குள் தரும்.

சென்னை நகராட்சி, 19. 11. 1964. நெடுவந்தியை வாரியத்தில்
சென்னை நகராட்சி, 19. 11. 1964. நெடுவந்தியை வாரியத்தில்
சென்னை நகராட்சி, 19. 11. 1964. நெடுவந்தியை வாரியத்தில்

திருமேல்மலைப் பெரும் பண்டாரத்தையும், பண்டாரத்தையும் வரவும் வரவும். பிரபல அட்டமேல்
மேலும் வந்ததற்குமேல் எந்தவிதமான பெர் வரவும்
வரவும் வரவும். அப்பெல் மோதலையும் மோதலையும்
மேலும் சிக்கலையும் சோதலையும் மீத விட்டிடு
மோதலையும் அப்பெல் உண்டு. அப்பெல் அப்பெல்
இடத்தில் குதலில் குதலில் உண்டு பிரதம
இப்பெல் அப்பெல் இப்பெல்; குதலில்
உண்டு குதலில் குதலில் குதலில் குதலில்
உண்டு குதலில் குதலில் குதலில் குதலில்

കുറ്റമേക: കൂടെയുണ്ട് ഞങ്ങൾ പട്ടമേക്കുന്ന
 യാത്രയിൽ പട്ടമേക്കുന്ന പട്ടമേക്കുന്ന പട്ടമേക്കുന്ന
 പട്ടമേക്കുന്ന പട്ടമേക്കുന്ന പട്ടമേക്കുന്ന പട്ടമേക്കുന്ന
 പട്ടമേക്കുന്ന പട്ടമേക്കുന്ന പട്ടമേക്കുന്ന പട്ടമേക്കുന്ന

அந்த மூலம் தி. ப. நாயக்கர் சென்னை நிருநெல்வேலி சென்று விளங்கி சென்னை சென்று வருவதற்கு உதவி செய்து கொடுத்தார். அந்த மூலம் தி. ப. நாயக்கர் சென்னை நிருநெல்வேலி சென்று விளங்கி சென்னை சென்று வருவதற்கு உதவி செய்து கொடுத்தார்.

ஆனால் இந்தப் 'தேயம்' பதவிக்கு எந்த வகை அளவு உயர்ந்திருக்கப் போகிறது என்பது தெரியப்படுத்தவில்லை. இதை ஆறு மாதங்களுக்கு முன்பு மாற்றும் செய்தி அவதூறல் என்று கருதுவதற்குக் காரணமாக இருக்கக்கூடியது. அப்போது தேயம் பதவிக்கு உயர்ந்திருக்க வேண்டும் என்று மத்திய அரசுக்கு தெரியும். ஆனால் அப்போது அந்த உயர்வுக்கு உரிய அளவுக்கு உயர்ந்திருக்க வேண்டும் என்று மத்திய அரசுக்கு தெரியும். ஆனால் அப்போது அந்த உயர்வுக்கு உரிய அளவுக்கு உயர்ந்திருக்க வேண்டும் என்று மத்திய அரசுக்கு தெரியும்.

[illegible]

ஆதலால் செருட்டி ஊட்டி ஒன்று வைப்பதற்கு, செருட்டி வறுமத்திலும் ஊட்டிது. இரண்டு வறுமத்தும் வளர்வாட்டிலும் பாய்ச் மீர்வாயிற்று. மீர்வாய் பாய்த்தால் செருட்டு திருவெண்ணீர் விடாமல் ஆய்வதிலும் ஒன்று கற்றுத் தீர்வா னித்தராவும். தீர்வாவித்திரைகு சித்தமிக்கம். வட்டியம் வட்ட ஆய்வதிலும் பாய்ச் வட்டியம் வட்டியமாகி விட்டது. இது வறுமத்திலும் செருட்டிவாட்டி வட்டி மீர்வாயும் பாய்த்தால் செருட்டு வட்டியத்தையும் பூதத் செருட்டியை வைப்பது ஸ்ரீ ப. ச. சுவாமி அம்மா.

இந்த முடிவையும் வறுமர் பொருள்செய்தி
வெப்பத்தை ஆய்வித்து வைப்பதற்குதான்
நாளுக்குரிய அடித்தளங்கள், பொருள் செய்
தாய்விதம், அம்மாதிரி என் னாண்டு முத்திய
காலங்களில் நாளுக்கு அல்லவா உதவா
வெட்பம், எத்தனையோ அடிப்புகளில்
வெட்டிவிட்டிருக்கிறார். இருமுகமே விஷயத்தின் வி
திக்காகச் செய்த முடிவு காணப்படாது.

அதற்கெதிர்ப், துடிப் தாய்மாதை அனைவரை
கடத்த, மலிமலி அங்காளிப் பிடல் பெறத்
தாய்மாதையை கடத்த எவ்வுரு பெறுவான்
பெறுமா அதற்கு முன்பும்?

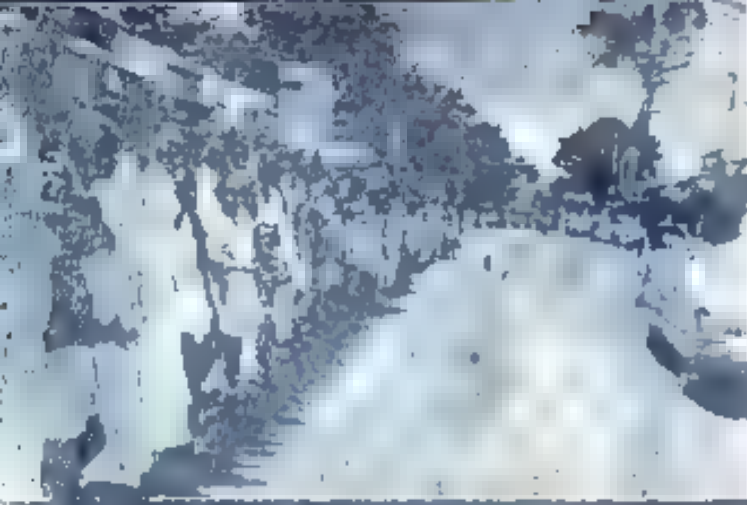
[illegible]

— தந்தையார் தந்தையார்
 தந்தையார் தந்தையார்
 தந்தையார் தந்தையார்
 தந்தையார்—தந்தையார்
 தந்தையார்—தந்தையார்
 தந்தையார்—தந்தையார்
 தந்தையார்—தந்தையார்
 தந்தையார்—தந்தையார்

அடுத்தபடியாக சென்னை டைரக்டரேட்டும், பிற
சென்னை டைரக்டரேட்டும் வாரத்திலிருந்து அ
மலர் வராத நிகழ்வுக்கு கருப்போது, எப்போது
மூடிக் கருவியால் பொருத்தித் தருவார்கள்:-

"அந்தப் படிப்பு உறுதிப்படுத்த
அவ்வுண்மைகள் தகுதிகள்
நெருங்கிய சம்பந்தம்
பொது அறிவு நெருங்கியவை
நடைமுறை நெருங்கியவை
நடைமுறை நெருங்கியவை
நடைமுறை நெருங்கியவை
நடைமுறை நெருங்கியவை"

இதன் இரண்டு சிறு குழைதான் இம்மாதம்
படம் போட்டிருக்கிறார். எத்தனை பி. ச.
யார் குடித்து எம் அறிந்தார் உண்மையாக
யாகவும் என் மனக்கு எப்படித் தெரிந்தான்
அறிந்ததென். எத்தனைகள் அடக்கம் போல்
என்பது இத்தான் போதும்.

"அந்த மத்து மிட்டா!"

கவி மணி சீடமாவது பாடல் பெற்றவிடமாம். ராஜாஜியிடம் கவி-மணி வாங்கிய தென்பது அம்மனவு எனில் வாரியமன்ற. திருநெல்வேலியிலிருந்து திரும்பியவுமேயோது ராஜாஜி "கவி மணிவர் எங்கும், இப்படியல்லவா உங்குமிடம் போது என வாரியம் செய்த கவி மணி எடுக்க வேண்டும்!" என்று இரண்டு மூன்று தடவை சொல்லி அழைத்தார்.

"பத்திரிகையாளர் எல்லாரும் பிறரைக்குற்றம் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதை விட்டு விட்டு, இம்மாதிரி உருப்படியான தொண்டுகள் செய்வதில் எங்காவது உங்குமிருக்கும்!" என்று குறிப்பாகவும் ஒரு தடவை சொன்னார். அதற்கு வாயில் வரவில்லை கொன்றதே மணி விட்டு விட்டான்!

ராஜாஜியும் தமது பொது வாழ்க்கையைச் சொல்லி கவி மணிக்கு திறமை வாய்ந்த தலைவராக இருந்ததால் ஆரம்பித்தார் என்பது எனக்கு அப்பொழுது நினைவு வந்தது. பாக்கிப்பொழுதும், ராஜாஜி

கவி மணி மறுத்ததால் "ஓ. ஓ.ஓ. என்று குறிப்பிட்டதால் அல்லவா!" ஆனால் ராஜாஜி அந்தக் கவிமணிக்கு எல்லாம் ஆசையாக இருந்தது விசேஷமாக சில சீர்திருத்தங்களைச் செய்து பெரும் எதிர்மறையாகவும் கவிமணிக்கு எதிர்ப்பாகவும் சாதி படுவதற்குத் தங்கும் கூட உத்தரவு செய்தது. ஸ்ரீ பி. டி. எக்கு அந்தமாதிரி தொல்லைகள் இப்போது இல்லை. அவருடைய திருநெல்வேலியில் பிறந்த கவி மணி போட்டியிட்டு ஒத்தமையானது பார்த்ததன். ஸ்ரீ என். பி. மெய்யப்பன்மணி வட்டாரம், ஸ்ரீ கந்தசுப்பிரமணிய மூர்த்தியார், ஸ்ரீ என். என். சேனமய்யாறு முதலியவர்கள் மொகுட் காலிவிடிக் திரு மூலத்தில் எல்லாக் கவிமணி கவிமணி செய்த ஸ்ரீ பி. டி. மணி

புதுவை மெருவாகக் குறைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனக்குத் தெரிந்தவர்கள் இவர்கள். மற்றம் சேனமய்யார் அந்தமாதிரி, உத்தமபாளையத்தில், தொண்டர்கள் தாதுக்கொண்டவர்கள் ஒத்தமையானது மெய்யு செய்ததால் அத்தமைய மொகுட் காலிவிடிக் மெய்யு செய்ததால் உத்தமபாளையம் குடியும் அல்லவா! ஸ்ரீ பி. டி. மெய்யு மணி இரண்டில் இதுதான் என்று தெரிந்த கொண்டு. மணி மற்ற எல்லாம் ஆற்றல்களும் கவிமணியும் உத்தமபாளையம் பிறப்பினர். ஆனால் என்னில் பிறருடைய கவிமணிக்குக் கொண்டு வந்தனர். அது மெய்யு ஒத்தமையானது கவிமணி செய்து குடியாக. கித்த நான் காலுடனும் மெய்யு இருக்கவும் இல்லாதது.

"தேரிக்—

மணிமணி பெரு தீயம் மெய்யும்—அதில் பத்திரிகை உட்குறவு மெய்யும்"

என்று மறுத்து மறுத்து.

கொண்டிருக்கிற திருநெல்வேலியில் கவிமணி கவிமணி அத்தமையானது கவிமணி கவிமணி

தொழில் செய்வதற்கும் சரி, பொதுத் தொண்டு செய்வதற்கும் சரி, பெரு சித்தியைக் காட்டிலும் பல்வேறு கட்டுதலு யிலையும் அளிப்பீர். இதைப் பெறும் சக்தி ஸ்ரீ ப. சா. விடம் அபாரமாக விருக்கிறது. ஆகையால் எடுத்த வலியைப் பூத்தி செய்வதற்கு வேண்டிய சித்தியும் பொதுவ அளவு விடைத்த விடும் என்பது நிச்சயம்.

இதற்கு அறிஞர் பொருட்டாட்சி கவன வத்திலேயே வெளிப்பாடுகிறது. ஒரு பெண் மணி நுழைதத்புடம் போகாட்கு வந்து வெற்றிலைப் பாக்கும் பழமும் கைத்திருத்த தட்டி ஒத்தாற சாதுரஜியிடம் சமர்ப்பித் தார். அந்த சாதுரஜியும் முடி மயக்கிப் புடம் வாங்கிக் கொண்டு ஸ்ரீ ப. சா.விடம் சேர்ப்பித்தார். வெறும் வெற்றிலைப் பாக்கும் தட்டுக்கு இவ்வளவு பந்தோ பஸ்து என்ன என்று பொய்த்தேன். அப் புறம் தெரிந்தது. அதன் நுபாய் 1000 ரொக்கமும் இருந்தது என்று. ஸ்ரீ ப. சா. கட்டத் தொடங்கிவிருக்கும் பிரசவ ஆய் பத்திரி சிலக்கு இது கைகொடை என்று அறிந்தேன். இது 3பாவலே வேண்டிய பணம் வந்து குவிந்து விடும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அன்று அப்பே கூடி விருத்த சபையின் தொற்றமும் அதை உறுதிப் படுத்திற்று. திருமெய்யவேர் ஐயங்காளவ டும் திருமெய்யவேர் கணையன் சேர்ந்த பிரம கர்சன் அத்தனை பேரும் பொருட் காட்சித் திறப்பு விழாக் கூட்டத்தில் விற்றிருக்கக் கண் டேன். பொறுக்கி எடுத்த அறிவாளிகளும் தேச பக்தர்களும் அந்த மகா சபையில் தரிசனம் அளித்தார்கள். பின் ஸ்ரீ ப. சா.வின் மனோரமம் கட்டாயம் சிதைவிடப்பெ திரும் என்று சொல்ல வும் வேண்டுமா?

வினாவிடையே கவிமணி தேவி கவிப்பகம் பிள்ளை மறுபடியும் கவி பாடுமாடியவள் அளிப்பேம்

வாசினையும் அஞ்சலி சென்றது

தேசமும் என்பதில் ஸ்பந்தமில்லை. பிரசவ ஆய் பத் திரியின் திறப்பு விழாவிற்கு அவர்களுடைய பாடங்கள் அளியும் வந்தாக வேண்டும். அந்தப் பிரசவ விடுதியில் பிறக்கப்போகும் நுழைததன் பல்வாங்கு பலவாண்டு இந்த காட்டின் சகல பிரதானங்களாக,—இவ்வு, செம்பேயல் மயங்கித் தாக,—வாழும்படி கவிமணி அவர்கள் வாழ்த்தப் பாடல் பாடியே தீரவேண்டும்.

சாதுரஜி அவர்களும் பொருட் காட்சித் திறப்பு விழாவில் மேற்கண்ட கருத்தை ஒரு புதிய கோணத்தில் வற்புறுத்தி விளக்கிக் கூறியுள்ளார்.

வழியில் ஒரு நிமிஷம்! சாதுரஜி சிறை! சிறைக்குக்குப் பூவாசினை வழங்குகோ!

சென்றால் கோட்டி வந்தபொது. பாலம், ஸ்ரீ சோமயாஜு ஆகிய கோயில்கள்! கோயிலுக்குச் சரிவர போகிற ஒன்று தோன்றியது: 'மூலர் அங்கு' (Brahmavar) என்று இங்கிலாந்தில் கோயிலாகியே, அந்தமாதிரி.

"வாஸ்தவத்தான்: ஸ்ரீகுமாரசாயி ராஜாவுக்குப் பத்தியத்தையுமே தோற்றுப் போனார்கள். அதனாக என்ன! இந்த அடிய சோமயாஜு மத்தி வேறு பரிப்பதற்கு ஒரு வாய்ப்பு இப்போது கிடைத்திருக்கிறது! உங்களுக்கு நான் தோட்டியாகவும், மத்திரியாகவும் தோன்று செல்வோம். வேட்கை மட்டும் எங்களுக்குக் கொடுக்கக்!" என்றார்கள்.

திருமெல்வேலிக்கு வந்த அங்கு எம்மி வேட்கைக் கொடுத்து விட்டார்கள். ஒரு வேளை "மெது சோமயாஜு மத்திரியாகத் திரும்பி வருவாரோ?" என்று அவர்களில் பலர் எதிர்பார்த்திருக்கலாம். ஆனால் அம்மாதிரி கடைபிடிக்கவில்லை. இந்தக் பழைய மத்திரியின் வராமல் போயிருக்கும் சோமயாஜுவுக்கு மத்திரி வேலை கிடைக்கவில்லை! போனாலும் போகட்டும்!

"மத்திரியின் மெய்க்கம் மத் மத்திரியான மூலம் மத்திரி ராஜாஜிக்குப் பக்கத்தில் ஒரு நாள் சாஸி உட்காக்கத் போகும் பக்கியமாவது மெது பிரதிபித்திருக்கிறதெனத்" என்று திருமெல்வேலிக்கு வந்த அந்தோஷப்பட்டும் என்பதாக ஸ்ரீ சோமயாஜு ஆகியவர்கள் விருக்கலாம். அப்படியே பார்க்கும் அந்தோஷத்தைய நனங்கன் எல்லாருக்கு அடைப வேண்டும் என்றும் அவர் ஆதரவாகப் பிடுக்கலாம். அதற்காக, இங்கிலாந்தில் வந்த பாக் கமார் இங்கிலாந்தில் தோன்றிய ராஜாஜிவின் காரி போகும் என்பதை அவர் மூன்றுபேர் நனங்கன் கருத்துத் தெரிவிப்பதற்கு விருக்கக் கூறும்! கோட்டி வந்த ஒட்டும் கம்பரிடம் சற்றுக் காரோடு "அங்கங்கே, நனக் கூட்டம் சிறந்த இடங்களில், கொடியம் இருக்கும் பிடித்து, பலன் விடுவது போலவும், ஆனால் வந்தவன் மாதிரி ஆகியிருக்கும், இவ்வாறு மெய்க்க மெய்க்க வந்தவன் ஒட்டும்வன்!" என்று சொல்லி விருக்கக் கூறும்!

அங்கு வந்தான்: இந்தக் மேல் ஸ்ரீ சோமயாஜு ஆகிய கோயில்கள் அங்கு வந்த ஒன்று வந்த தபாலா பிடுங்க.

திருமெல்வேலித் திருவிழாவைப் பற்றி இங்கும் எழுதுவதற்கு என்னவோ விஷயங்கள் இருக்கின்றன. இந்தக் காலத்திலே காலத்தில் அதற்கெல்லாம் இடம் ஏது! இரண்டு மூன்று நிமிஷங்களை மட்டும் குறிப்பிட்டு எழுதிக்கொடுக்கிறேன். ஸ்ரீமதர் போக்கு, பாண்டிச்சேரிக்கு வந்தபின், மேல்பாண்டியம் வந்தபின் ஆகிய மூன்று மதப் பண்டங்களும் அளித்த வசனமேற்புப் பத்திரங்கள் அடைந்தனவும், சிறத்தினும் உயரத்தினும், வந்தபின்மேலும், புத்தகங்களிலும், கோரிக்கைகளிலும் பிரயோகம்மாதிரிக்குதான் என்பது மிகை வந்தது. மேல்பாண்டியம் சேர்மன் வி. எஸ். டி. இப்பாறியும் சாமிபு அவர்களின் கம்பிரமாத தோற்றத்தைக் கூட ஒவ்வொரு பத்திரமும் மறைத்து விடும்படி விசுவலா விருத்தன் என்றும் பார்க்கத் கொஞ்சுகள்!

"அப்படிப்பட்ட கலியுக வரலாறுகளெல்லாம் கண்டிரோம் ராட்சதரோடு ஒழித்து விட்டார்கள். அதற்காகத் தந்திர வாழ்த்து கிரியும். அது போலவே என்னுடைய மறைக் குறையிலும் சிறந்த வங்குகக் கொடுக்கிறேன்." என்பதாக ஒன்று, இரண்டு, இருபது, மூப்பது என்று குறையின் ஓர்ப்பாக்கள் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

"மேல் பாண்டியத்திற்கும் திருமெல்வேலிக்கும் கருவில் உள்ள ரயில்கள் கோட்டி அடிக்கடி சாத்தப் பட்டிருப்பது பெரிய இடைஞ்சலாக விருக்கிறபடியால், அங்கிலாந்துக்கு ஒரு விமானம் உத்திரவே கந்தலா சிவமீத்து இரவு பகல் இருபத்த ஐந்து மணி கோலம் கோட்டி திரை வங்குகும்படி, ஏற்பாடு செய்வதுடன், அந்தத் திரைப் விமானமும் தங்கியே வந்திருக்கக் கூடாதிக் கொடுக்கும்படியாகக் கோட்டுக் கொடுக்கிறேன்!—உனக்குக் கண்ட

திருமெல்வேலி போதுக் கூட்டத்தில் பெங்கள வித்திருந்த பகுதி

நிலை பல பிராண்டுகள் சென்ற வரும்போது, மேற்படி உதாரணத்தை எந்த ரூபத்தில் எங்கே சொன்னார் என்பது சாஜாஜிக்கு நினைவாகாது. பத்திரிகையில் அது எந்த ரூபத்தில் வந்தது என்பதையும் அவர் கவனித்திருக்கமாட்டார். மீதிக்கு எடுத்துத் தள்ளாமல் காட்டிய பிறகு, "இப்படித் திரித்துக் கூறி விடுக்கிறதே!" என்று வருத்தப் படுவது இயல்பு தானே!

மறுபடி உதாரணம் சொன்னது ஒரு இடத்தில்; பக் உதாரணம் கூறியது இன்னொரு இடத்தில்; இன்னொரு எடுத்துப்பாத்தில்.

"பக்கச்சார்பற்றது அதிகாரமல்ல! போட வேண்டும் என்று சிலர் சொல்கிறார்கள். கட்டாயம் போட வேண்டியதுதான். பங்குக்குத் தனிப்போட்டித் தானே பாசிக் கறக்கவேண்டும்! அது போல் பக்கச்சார்பற்றது பணம் என்பதற்கு அதுமத்திரத்தானே அவர்களைடமிருந்து நீதாய வரி வசூலிக்கலாம்!" என்று சாஜாஜி சொன்னது அது பக்கச்சார்பற்ற அமைப்பிலும் ஆகாது; புலம் வரும் ஆகாது. ஏதோ ஒரு உதாரணம் ஆகும்.

ஆனால் பணமே கருணாநிதியைச் சேர்த்துப்போடாதது, தனது அபிப்பிராயங்கள் ஏற்படலாம். உதாரணங்களினால் ஏற்படும் விபரத்தையும் உபயோகத்தையும் விளக்குவதற்கும் (விளக்கும் + ஆற்றல்) விளக்குவதற்கு இன்னொரு துடைப்பக் கட்டை உதாரணத்தையும் சொல்லி வைக்கிறேன். இதையும் சாஜாஜி கூறிய உதாரணத்தான்.

முதல் மத்திர உத்திரோகம் ஒப்புக்கொண்டவுடனே சாஜாஜி சொன்ன உதாரணத்தில் இரண்டு வட்டம் துணுக்கம் அடங்கிய மரபையும் கட்டத்தின் பேர்ப்போது அந்தத் துடைப்பக் கட்டை உதாரணத்தைக் கூறினார்.

"விடிகள் சூப்பியை உணர் அபிமானம் சேர்த்து விட்டால் துடைப்பக்கட்டையைத் தெடுக்கிறோம். பழைய துடைப்பமாவே இருந்தாலும் எடுத்துக் கொண்டு பெருக்கித் தன்னுடையோம். அது போல இந்த மரபான திரைகத்தில் சூப்பியை அபிமானம் சேர்த்து விட்டபடியால் இந்தப் பழைய துடைப்பத்தை நீக்கக் கூப்போடுகிறேன்!"

இவ்விதம் சாஜாஜி தன்மைத் தானே துடைப்பத்திற்கு உதாரணமாகக் கொள்ளப்போது அதைக் கட்டையாகப் பழகுதல் வெளியில் சாஜாஜிக்கு விழுந்தது. பத்திரிகையில் படித்தவர்களுக்கும் மிகக் வருத்தம் அளித்தது.

ஆனால் ஒரு வேடிக்கையைக் கவனிக்க! உணவுக் கட்டையால் கீழிய மதுகைக் கொண்டு உதாரணத்துப் போயிருக்கிறது. துணியை எல்லாரும் அணைப்பதேயே வெளிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வயது முதிர்ந்த ஒரு பெண்மணி இன்னும் சில பெண்களிடம் இம்மாதிரிப் போகிக் கொண்டு போவது என் காரணம் விழித்தது:—

"சாஜாஜி அங்கதக்குப் போனது கட்டத்தின் சொன்னதே, உங்களுக்கு நினைவிக்கையா? தன்னைத் துடைப்பக் கட்டை என்று சொல்லிக் கொண்டுவர! முதலில் இந்த ரேஷன் சூப்பியைக் கூட்டித்

சோவ ஆய்விதற்கு டி அங்கதிக் தகவோகட

தள்ளி விட்டால்! அந்த மரபை மட்டும் இன்னும் கொஞ்சம் வளம் முதல் மத்திரி வேகலில் இருக்கட்டும், பார்த்துக் கொண்டு விடுங்கள், எங்கள் அகத்தம் கிணரம் அடியோடு பெருக்கித் தள்ளி விடுவோ! பணமும் அங்குக்குத் திரிக்காய்க்கை அளிக்க வேண்டும்!"

உதாரணம் காட்டுவது சொந்த முறையில்தான் இதைப் பேசுகக் கட்டை முதலாக உதாரணத்தின் உபயோகம் எங்குத் தெரிய வந்தது. அந்த உதாரணத்தைச் சொல்லியாகவிட்டால், சாஜாஜி மிக் மேற்படி பேசின அப் பெண்மணியின் ஞாபகத்திற்கு வந்திராது.

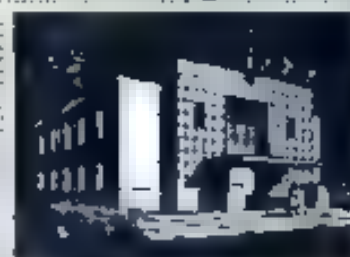
வாச் ஏப்படி! வேறுமாதிரியும் திரித்துக் கூட்டும், பாருக்கு என்ன வேண்டும் வேறுமாதிரியும் வட்டும், சாஜாஜி தம் பிரேமங்களில் உதாரணம் சொல்லி விளக்கும் முறையைக் கடைபிடிக்காதார் என்று எப்படித்தோ.

—இந்தத் திருவள்ளியைப் முதலடியில் பிரேர்த்தியைப் பணமும் கட்டை அந்தாராவே சாஜாஜிவைத் திருவெல்லையில் பிரயாணம் மேற்கொள்ளச் செய்தார் என்று தெரன்றது. திருவெல்லையில் விஜயம் சாஜாஜிக்கு அங்கைய உதாரணம் அளித்தது. அங்கே போது ஞானம் கருணை அங்கையம் ஆதரவையும் உதாரணத்தையும் குறு வந்ததையும் பார்த்த பிறகு, அவருடைய பிரேமம் அபிவிருத்தி அங்கையம்; இன்னும் கொஞ்சம் வளம் முதல் மத்திரி வேகல் பார்த்து, ஞானம் கருணை இன்னும் அங்கே நன்மைகளைச் சொல்லி என்ன எப்படித்தரும் இடம் இருந்தது, அவர் சமீபில் ஏதுவா வந்ததில் திருவெல்லையில் மக்களின் உதாரணம் தெலுக்கித் கொண்டு வந்தது.

இவ்வளவு உதாரணமான கட்டத்திலேயே ஈனும் இக் கட்டுறையை நிறுத்தி விடுகிறோம். இன்னும் சிறிது வளத்திக் கொண்டு போனால் திருவெல்லையில் ஒருவேளை அருப்புக் கோட்டையில் வந்த முதல்தரமும் முடிந்தவிலும், வேண்டிய நிலம்; திருவெல்லையில் திருவெல்லையிலே இருக்கும்படி வந்திருந்தால் அருள் புரியட்டும்.

இந்தியாவின் கலாசார

முன்னேற்றத்திற்கு

தி அஸஸஸியேட்ட் சிவமண்டு கம்பெனிஸ் லிமிடெட்

தலைமையகம்: சென்னை

தி சிவமண்டு மார்கெட்டிங் கம்பெனி ஆம் இந்தியா லிமிடெட்

தமிழ்க் களஞ்சியம்

டி.கே.சி

6. அமுதத்தைப் படைத்தான்!

நிம்மவர்களுக்குள் ஒரு அபிப்பிராயம். நம்முடைய முன்னோர்கள் பாடிய பாடல்கள் எல்லாம், இந்திரன் சந்திரன் என்று எட்டாத வஸ்துக்களுக்குள் போகுமே ஒழிய, சாமான்யமான நம் முடைய வாழ்க்கையோடு ஒட்டிய விஷயங்களில் கலந்து கொள்வதில்லை என்பதாக. ஹாஸ்யரஸம் நம்முடைய முன்னோர்களுக்கு இல்லை யென்றும் சொல்லிக்கொள்ளுவார்கள்.

இந்த விஷய சம்பந்தமாகக் கொஞ்சம் பார்க்கலாம்.

ஒளையைப் பிராட்டியார் தாய் தந்தை யில்லாத ஒரு பெண் குழந்தையை அருமையாய் வளர்த்து வந்தார். இயல்பாகவே பெண்ணுக்குக் கல்வி அறிவு, மற்றும் பகுத்தறிவு, மக்களிடம் பாசம் எல்லாம் வளர்ந்து வந்தன.

கல்யாணமாகிற் பருவம் பெண்ணுக்கு வந்தது. நகுதியான் ஒரு இளைஞனுக்குப் பெண்ணைக் கல்யாணம் செய்து கொடுத்தார். புருஷன் சாமான்யமான குடும்பஸ்தன்தான். ஆனாலும் குடும்பத்தை — தன்னையும் மனையாளையும் — அக்தஸ்துடன் பார்த்து வந்தான்.

கல்யாணமாகிக் குடித்தனம் ஏற்பட்டுச் சில மாதங்கள் கழிந்ததும் தன் பெண்ணையும் குடித்தனச் சீரையும் பார்ப்பதற்காக ஊரை விட்டுப் புறப்பட்டார்.

ஒளையைப் பிராட்டியார். மாகு ஏழு மணிக்குப் பெண் வீட்டுக்கு வந்து சேர்ந்தார். "ஓரே ஆசையோடு ஒளையைப் பிராட்டியாரைப் பெண் வரவேற்றான். உட்காரச் சொன்னான்.

"இதோ வந்து விடுமிறேன்" என்று சொல்லி விட்டுப் பின் தோட்டத்துக்குப் போனான். அடுக்களைக்குள் துழைந்தான். சமையல் செய்தான். சமையல் பூர்த்தியாய் விட்டது. முக்கால் மணி நேரத்துக்குள் பூர்த்தியாய் விட்டது, இலையையும் போட்டான்.

ஒளையைப் பிராட்டியாருக்குச் சாதம், குழம்பு எல்லாம் வெகு ருசியாய் இருந்தன. "பலே! சமர்த்து!" என்று மகிழ்ந்து பாராட்டினான். சாப்பாடு முடிந்தது. கையவம்பி விட்டு வெளித் திண்ணையில் போய் உட்கார்ந்தான்.

ஒளையைப் பிராட்டியாரை எதிர்பார்த்து முன் உட்டியே சில தமிழறிஞர்கள் வந்திருந்தார்கள்.

அவர்களிடம் தன் பெண் சமைத்த நேர்த்தியைப் பற்றிப் பேச ஆரம்பித்தான். எல்லாம் கேரையைப் பற்றித்தான். பின் தோட்டத்திலுள்ள நேர்ப்பாத்தியிலிருந்து கொண்டு வந்த கேரையைப் பற்றித்தான்.

பேச ஆரம்பித்தான் : "கேரையை அடுப்பிலிருந்து அப்படியே எடுத்துப் பரிமாறினான். அதன் வாசனை தனி, சிறம் கண்ணைப் பறிப்பதான சிறம்.

வடம் பிடிக்க வாரூங்கள் !

தேர்த் திருவிழா என்றால் அபூர்வமாக, வருஷத்துக்கு ஒரு தடவை வருகிற விஷயம். தேரைச் சுற்றிக் குயிலுவார்கள், வடத் தைத்தொட்டுக் குயிலுவார்கள். தேரை இழுப்பது ஒரு சிறந்த புண்ணியம்.

சேங்கத்தில் தேர்த்திருவிழா. சேங்கரதரைக் காணியேயே தேரில் எழுந்தருளச் செய்து விட்டார்கள்.

மணி எட்டாய் விட்டது. ஐயங்கள் கடைத்தெருப் பக்கமாய் நிற்கிறார்கள். நின்றுகொண்டும் உட்காந்து வம்பளக்கிறார்கள். தேர்ப்பக்கமாக வரவே இல்லை.

குறி பார்த்து விட்டு, 'என்ன கோரலா' என்று கேட்டேன். இனி வருகிறது பாட்டு :

பெய்தாய் தறுவிராய்,
வேளையும்திற்பதாய்;
தெய்தாய் அளவி
நிறம்பாத்தும், — பெய்தாய்
அடகென்று சொல்லி
அமுதத்தை இட்டார்
உடம்பு செறித்த
கவையர்.

[பெய்தாய்: குறு தவிர்வாய் தெரு தெரு என்று; தறுவிராய்: மணம் உக்கிராய்; வேளையும்திற்பதாய்: எல்லாவு எப்பிட்டாறும் திட்டாத்தாய்; பெய்தாய் அளவி சிறம்பாத்தும்: பக்குவமாக சேல் வந்த வறுகிப் போவாய் பணமாவத்தானே; பெய்தாய் அடகென்று சொல்லி: ஏதோ கோரலா என்று சொன்னால் அது பெய்தாய்: அமுதத்தை இட்டார்: வாய்தவறிதல் படைத்தது நோய் குதந்தாய்; உடம்பு செறித்த கவையர்: அழிய விரையங்கள் அளித்த கவைய உடைய பெயர். பெய்கலைப் பண்ணையில் உபாசிப்பது பூவா வந்தது வழக்கு.]

குறிப்பு: விஷயம், சாமான்ய விஷயம் தான். சர்க்கேகம் இல்லை. ஆனாலும் அது மையும்துறையும்தான் எவ்விதமையும் அபராமாய் ஒலிக்கின்றன பாடலில்.

பின்னிப் பெருமான் அய்யங்கார் ஒரு சிறந்த கவையாவக் கவிஞர். சேங்கரதரிடம் நல்ல பத்தியுண்டவர்.

காவேரி நதியில் ஸ்ரீராமம் செய்து விட்டு, துவாரதர நாமங்களை அழகாய் இட்டுக் கொண்டு, குண்டஞ்சி சோமன் உடுத்திக் கொண்டு பத்தி புஞ்சிதராய்த் தெருக்கு வந்தார். தேர்ப் பக்கம் வாராமே இல்லை, நின்றுகொண்டும் உட்காந்து இருப்பவர்களையும் தெருவில் நின்று விண் பொழுது போக்கிக் கொண்டிருப்பவர்களையும் பார்த்து ஆங்காரத்தோடு போக வந்தாக வரவில்லை.

ஒன்றும் அறிவாத
ஊம்களே, தேன் அரங்கள்
இன்று நிகழ்தேரில்
எதிர்து:—நின்று
வடம்பிடிக்க வாரூங்கள்,
வைகுந்த நாட்டில்
இடம்பிடிக்க வேண்டும்
என்க.

[ஊம்களே: அறிவிக்கவே; ஊமம் பெரும் அறிவிக்க என்பது அக்கவையின் வழக்கு]

வைகுந்தத்தில் இடம் இல்லை பென்றால், இடமெல்லாம் நரகத்தில் தான் என்பது குறிப்பு.

ஹோமியோபதி

ஹோமியோபதி வைத்திய சாஸ்திரத்தைத் தமிழிலே 'ஆங்கிலத் திவோ தபால் மூலம் குறைந்த செலவில் படித்து சக்ஷத்து பெற்று டாக்டர் ஆக இப்பொழுது எல்ல சந்தர்ப்பம். முழு விவரங்களுக்கு உடனே எழுதவும்.

நீங்கள் இந்தியைக் முதலாவதும் 1000 ரெப்யூயன் ஹோமியோபதி கதாவனம். இந்தியன் ஹோமியோபதி இன்ஸ்டிடியூட் கும்பகோணம் (K)

பரீட்சையின் வெற்றிக்கு உத்தரவாதம்!

இலவசக் கல்வி போதனை

000

1. மெட்ரிகுலேஷன் 2. தமிழ் விதவாள் 3. S. S. L. C. 4. E. S. L. C. (மீம் வகுப்பு) 5. அகத்தறிநேசவு 6. ஹிந்தி (58 பிப்ரவரி) 7. ஹோமியோபதி 8. மலையம் 9. பேனிக் ஆங்கிலம் முதலிய 1952-53ம் வருட சர்க்கார் பரீட்சைகளுக்கு மாதக் கட்டணம், வகுப்புக் கட்டணமின்றி எமது அச்சுத்திற் பாடங்கள் தயாரிக்கப்பட்டு தபால் மூலம் இலவசமாக பயிற்சி யளிக்கப்படும். சர்க்கார் பரீட்சையின் வெற்றிக்கும், பிரதிவாசமும் பாடங்கள் அனுப்பிப் பயிற்சி அளிக்கப் படுவதற்கும், மாணவர்களுக்கு உத்தரவாதம் பத்திரம் அளிக்கப்படும். 19-7-52 முதல் ஆரம்பமாகும் இவ்வகுப்பின் முழு விவரங்களுக்கு 17-7-52க்குள் 3 அஞ் ஸ்டாம்புடன் எழுதி கேர்த்து கொள்ளவும்.

பாட நோட்ஸ்கள்

சர்க்கார் பரீட்சைகளுக்குரிய எல்லாவித வகுப்புக்குரிய நோட்ஸ்களும் மிக மிகக் குறைந்த விலையில் கிடைக்கும். விவரங்களுக்கு 3 அஞ் ஸ்டாம்புடன் எழுதவும்.

000

ஸ்ரீ தங்கம் பிரஸ்

விநியோகம் P. O., (via) திருக்கோவிலூர், S. A. Dt.

ஆஸ்ப்ரோ சாப்பிடுங்கள்

ஜூரமா?

ASPRO

GET YOURS NOW

மூன்று ராஜ குமாரர்கள்

2. சூரிய குமாரன்

இருள் வேகமாகப் குழித்த வந்தது. வானத்தில் நட்சத்திரங்கள் கூட இல்லை. அப்படி மேகம் 'சூரும்' என்று குழிவிருந்தது. நடம் தெரியவில்லை. இருந்தாலும் சம்பத்ருமாரன் தன் குதிரை மீது தட்டுத் தடுமாறிப் போய்க் கொண்டிருந்தான்.

கொஞ்ச தூரம் போனவுடன் ஒரு பீடும் மான்டமான மலை குறுக்கே சேர்ந்தது. பக்கத்தில் திரும்பினான். அவனுக்கு இருபக்கத்திலும் வானவானியை மலைகள் எழுந்து சேர்ந்தன. "சரி, இனி வந்த வழியை திரும்பிப் போவோம்" என்று திரும்ப முயன்றான். அவனுக்குப் பின்னாலும் ஒரு பெரிய மலை எழும்பியிருந்தது. இவற்றை யெல்லாம் பார்த்தவுடன் அவனுக்கு ஆச்சரியமாகப் போய்விட்டது. "சற்றுமுன் நான் வந்த வழியில் மலையும் இருக்கவில்லை, ஒன்று மிகுக்கவில்லை. அதற்குள் அப்படி ஒரு பெரிய மலை என்ரு மூன்று பக்கமும் எழுந்தது" என்று கிவந்தான்! ஆம், அவனுக்கு எப்படித் தெரியும் இதெல்லாம் மீற மந்திர வாதியின் வேலை என்பது?

மீற மந்திர வாதியை அடைவியம் செய்து விட்டு மேலே வந்தானல்லவா சம்பத்ருமாரன்! அப்பொழுதே இவ்வீரத் தண்டிக்க வேண்டும் என்று கதவிட்டுக் கொண்டான் மீற மந்திரவாதி என்பதைப் பார்த்தோம். அப்படி சிறைத்த மந்திரவாதி ஏதோ ஐயேந்தான். அவ்வளவுதான்! சம்பத்ருமாரனைக் குழித்த பீடும்மான்டமான மலைகள் எழும்பி அவனைச் சிறைப்படுத்திவிட்டன!

அவனுக்கும் வெளி யுலகத்திற்கும் தொடர்பு இல்லாமல் செய்து விட்டன! பாவம், சம்பத்ருமாரன் அந்த இயற்கைச் சிறைத் கூடத்திலிருந்து தப்ப வழியில்லாமல் தவித்துக் கொண்டிருந்தான்.

சம்பத்ருமாரனைப் பற்றி மாதக் கணக்கில் கந்திரோ தேவதூ அரண்மனைக்குத் தகவல் வரவில்லை. ஆகவே, எவ்வோரும் சம்பத்ருமாரன் இறந்து விட்டான் போகிறார்களே என்று நினைவித்த விட்டார்கள்.

உடனே, இவ்விடாவது சாதுருமாதருவெ சிர்மல குமாரன் தான் தீவிரமும் கொண்டு வரப் போவதாகப் புறப்பட்டான். மந்திரி, பிரதானிகள் மற்றவர்கள் பெரியோர்கள் தடுத்துப் பார்த்தார்கள். "அப்பா, உன் அன்னா போன அடிக்கவடு தெரியாமல் போய் விட்டான். சீயம் ஏன் இந்த வீண் முயற்சியில் ஈடுபடுகிறாய்?—வேண்டாம்" என்று தடுத்தார்கள்.

"அன்னாவுக்கு வேந்த கதி எனக்கும் நேர வேண்டும் என்பது என்ன அவசியம்? நான் வெற்றிகரமாகத் திரும்பக் கூடாதா? ஆகவே, நான் போகத்தான் செய்வேன்" என்று பிடிவாதம் பிடித்தான்.

இப்படிப் பிடிவாதம் சேர்ப்பவர்களை வாரால் ஏன் செய்ய முடியும்? 'அவ்வளவு தலைவெழுத்துப் பிரகாரம் கடந்து விட்டுப் போகிறது' என்று சிறைத்துக் கொண்டு அனுப்பி வைத்தார்கள். சிர்மல குமாரன் குதிரை மேல் ஏறி டட்டட் என்று தன் பிரவாகத்தைத் தொடங்கினான்.

அவனும் சூரியன் மேற்கே மறையும்
வேளைக்கு மலைச்சாரலை அடைந்தான்.

மந்திரவாதிச் சிறுவன், இரண்டாவது ராஜகுமாரன் வருவதைப் பார்த்தான். முதல் ராஜகுமாரனைக் கேட்டது போலவே, "உயரப்பா? எங்கே போகிறாய்?" என்றான்.

இவன் முதல் ராஜ குமாரனை விடத் திமிராகப் பதில் சொல்லாமல் மேலே சென்றான். ஆம். தன் அண்ணுவினும் சாதிக்க முடியாததைத் தான் சாதிக்கப் புறப்பட்டுக் கிழிந்து அல்லவா! அவனுக்குத் தன் தாமதமாகிவிட்ட அறிக் கர்வம் இருக்கத்தானே செய்யும்? அதனுத்தான் பதில் சொல்லாமல் போனான்.

இதைப் பார்த்தான் சிறு மந்திரவாதி. 'உன் அண்ணுவுக்கு வேறந்த கதிரான் உனக்கும்' என்று மனக்குள் ஏறியது.

அல்லவதுதான்! சீர்மலகுமாரனும், சம்பத்குமாரன் கதைப்படுத்தப்பட்ட அதே கிதையில் அடிப்பட்டுக் கொண்டான்.

மாதம் ஒன்று. இரண்டு என்று ஆறு மாதங்கள் கழிந்தன. கார்த்தர எட்டு மக்கள், "சரி, இரண்டாவது ராஜகுமாரனும், முதல் ராஜகுமாரன் அடிச்சுவட்டைப் பிள் பற்றிப் போய்விட்டான். இனி சீர்மலகுமாரன் வருவது மிகமிகத் துன்பம் பட்டத் துக்குரிய இளவரசன் சூரியகுமாரன்தான்"

வும் என்ற அவாம்பிக்கை ஏற்பட்டது. இரும்பினும் அவன் மனசைவிட்டுக் கனவில் கண்ட அழகிய எங்கை மறையவில்லை. அவன் கூறிய வார்த்தைகளும் அவன் காழில் இடைவிடாமல் ஒலித்துக் கொண்டிருந்தன. ஆகவே, அவன் மனக் க்ளியரசத்தைத் தேடிப் புறப்பட்டு விடவேண்டும் என்று துடிபாயத் துடித்தது.

இந்த முடிவைத் தக்கதையிடமோ மந்திரி சீரதானிகையிடமோ சூரியகுமாரன் தெரிவிக்கவில்லை. 'அவர்கன்போகவே கூடாது' என்று தடுத்த விடுவார்களோ என்று பயந்தான். ஆகவே ஊரீடமும் சொல்லாமல், ஒரு நாள் கணிரலில் புறப்பட்டுவிட்டான்.

பொல பொல வென்று பொழுது விடியும் வேளை சூரியகுமாரனும் கார்த்தர எட்டுக்கு சிறுக்கு எல்லவான மலைப்பிரதேசத் துக்கு வந்து சேர்ந்தான்.

அவன் வருகையைக் கண்ட சிறு மந்திரவாதி பகையயபடி. "உயரப்பா உயரப்பா? எங்கே போகிறாய்?" என்று விசாரித்தான்.

குரல் வந்த திசையை நோக்கித் திரும்பிப் பார்த்து "தாத்தா, உதான் கேட்டாயா?" என்று கேட்டான் சூரியகுமாரன் அன்பு தவழும் குரலில்.

"ஆமாம், ஆமாம்! உயரப்பா?" என்று

மக்களுக்குப் பல சீரதானிகையிருந்து வெகுமதி வரும் வார்த்தைச் சொப்பினமும் வந்த குவிந்தன.

வந்த பட்டங்கை—நாயகனாகவரி

அழகிற்கான அரிய சாதனம் 'ஓடின்'

"OATINE CREAM is indispensable for my toilet. I have been using it for a long time, and find it delightful, and extremely necessary to preserve a perfect skin."

Sathya Bose

Oatine
Snow

Oatine
Cream

Make sure seal is unbroken

est. cost, 10000

மேலும் தெருவில் ஒரு வீடு கவிபாச இருந்ததை எப்போத அறிந்த உடனேவே அந்த வீட்டைப் பார்ச்சப் புறப்பட்டான் சயனி. வீட்டின் சொந்தக்காரர் கவிபாச இருந்த வீட்டைக் காண்பித்தார். மூன்று இரண்டு அண்டைகள். ஒவ்வீது தாயர், பிள்ளைகள் மையல் அறை, பின்பக்கத்தில் சிறிய தோட்டம். வீடு பரப்பதற்கு யிஷ்யம் கொள்வியாசத்தான் காணப்பட்டது. அதுவும் அந்த வீட்டை இரண்டு பக்கத்த வீடுகளின் தாயர் கைய்களும் அடைத்துக் கொண்டிருந்த படிபாச எந்த யாதோ உத்தரவைச் செலித்தான் சயனி.

விட்டிக் கோத்திரத்தார் வாடகை மூப்பது ரூபாய் எம்மவுடல் ஆசனியமடைந்து விட்டார்கள் சமஸ்தி. விட்டிகடப் பங்க்கும் பொது வாடகை மீதவும் குதறவு எம்முதலாக அலறுக்குத் தோன்றியது. விட்டிக் கோத்திரத்தார் அலறுதலப் ஆசனியத்தையப் புரிந்து கோட்டையர் போல் விஷயத்தற வினாவிட உற ஆரம்பித்தார்.

“கீடு சொப்பனம் வந்திவானதாம்.
வாடகையும் குறைவு. அளவும்...”

41. *செய்யுள் என்ன?*

"இந்த வீட்டில் ஒரு மோனோப் பீரோ இருப்பதாக....."

"மேலேனில் பிசாசா!"

"கமாம்! இதற்கு முன்பு இந்த வீட்டில் குடி இறந்தவர்களை விட்டுப் பெரும் குத்தி கைவல் அகாதலில் வேலைபாடு இடுக்கும் போது நிகரென்ற இறந்த வீட்டான். அத னும் அவர்களும் உடனே காலி செய்த வீட் டான். அப்போது முதல் குடி வந்தவர் யாரும் இந்த வீட்டில் நிவந்திருப்பதில்லை. இந்த வீட்டில் இறந்த போனவர்கள் அவ் கட்டாளாடுவதாடியு இரவு வேலையில் ஏதோ திருவித பங்குரை பெறும் கேட்பதாடியும் போன்றிச் கொண்டுள்ளன. நீங்கள் வந்த விதகு கெட்டபட்டக் கூடாது எந்ததான் இதை முன்னதாவே சொல்கிறேன். இதில் உங்களுக்கு ஆட்சேபகர இல்லை என்கிறேன்..."

“பேரவரது, பேரவரது இத்தகைய
கற்றப் புகழ்விடக்காரத்தையும், இவ்வளவில்
வெகிலு அப்பக்ககரே இவ்வளவில் இப்போதே

அட்வாகேட் ஜெனரல் லீலி
ஜென். இந்து இரவே சூடி வரத்
தயார்” என்று கூறிப்போது
ரமணிபித் துணிச்சலாக பேசினா
யும் மனோசித்தந்தையும் எண்டு
விட்டும் ஜெனரல்ஜார் ஆச்சரியப்
பட்டுப் போனார்.

மணி அந்த வீட்டை முடிவு செய்ததொன்று. இடம் கிடைக்காததிலும் தன் தலவர் வீட்டிற்குப் போவதற்குத் தன் மனைவி சௌகரியம் புறப்பட்டு வரும்படி தந்தி கொடுத்த வீட்டு அகலா இரயில் புறிய வீட்டிற்கு வந்த சேரித்தான்.

ரீமனி மூலகட்டு அகதரிக் படுக்கையை விசித்துப் போட்டுக் கொண்டு படுத்தாள். தூக்க ஆரம்பித்த அவள் மனத்தில் விட்டியக் கொந்தக்கொதி உறிய விஷயங்கள் ஒரு மூன்ற நோன்றி மறைந்தன. 'பெயரவது பிரசாவது? இரண்டு பக்கங்களிலும் விடுவன இருக்குப்போது என்ன பயம்?' என்று என்னையிட்டவனுப்பி தூக்க மூலக்குள், இருந்தாலும் பிரசாவைப் பற்றிய கிணர் புய்தான் கேள்விப்பட்டிருந்த பேய்க் கதைகளும் அவள் மனத்திறையில் நோன்றி அவள் கொஞ்சி ஒரு வித எஞ்சுதள்தள உண்டாகி அவ்வித தூக்கவொட்டாமல் சென்றாள்.

அகில மாண மனாத்தவர்களின் ஆயிரோக உருவில் படமாடும் எக்து அவர்களேயிப்பட்டிருக்கிற படிபாய் ஒரு வேளை இதற்கு போனவர்களின் ஆயிரோகத்தினால் புகுந்தோ எக்து கிளத்தரம். ஆனால் 'ரே' இரத்தவாய் வெற்றிப் பைத்தி வகையத்தனம் எக்து தக்கினைப் தேற்றிக்கொண்டு, தன் கிளவை வேறு திரைகளில் மாற்ற முயல்கிறது. ஆனால் அந்த கிட்டியின் எண்ணப்பட்ட ஒருகிளையாக அமைதி அவதூறு அடிக்கடி போகலின் கிளவை உண்டாகி அவன் உறுதியை உறுதியை வண்ணம் இரத்தம்.

கனரிக் மாட்டி இருந்த கடிவாரம் 'டெட்டி' என்று ஓடிச் சென்றுவிட்டது. விதியிலும் அக்கம் பக்கத்திலும் கடையடம் அடங்கி எல்லாம் தீர்ப்புறமாக இருந்தது சாயணி கப் படி புரளும் படுத்தும் தூக்கம் வரவில்லை.

சுழுகாடும் பக்கிரிண்டு அடித்து நிற்கிறது. அப்போது வாசலில் நாய் ஒன்று வான் வான் என்று குதித்து அகழியினையே கிழித்தது. போல் பிராகசன் ஈட்டாளாவது நாய்களின் கண்ணாக்குத் தெரியும் என்று அவன் கேள்விப்பட்டிருந்தபடியால் ஒரு வேலை மோகி அப்பிராகசின் ஈட்டாளத்தைக் கண்டுதான் நாய் குதிக்கிறதோ என்று எண்ணினான். அந்த எண்ணத்தை உறுதிப் படுத்தவது போல் "தன் தன்" என்று யாரோ ஈட்டப் போகும் காலடி போகை கேட்டது. அக் காலகூதன்! அடுத்த கணம் தரையில் வெள்ளை "கித்தி" என்று அடித்துக் கொண்டது.

சிறிது நேரம் வரை காலடி போகா சேட்டது. அதைத் தொடர்ந்து கதவு திறக்கப் பறம் ஒலியும் கேட்டது. ஒரு வேளை விட்டியும் திருடன் வந்து விட்டானோ என்று சினைத்தான். படுக்கையை விட்டு எழுந்திருக்க அவனுக்குத் துணிவு வரவில்லை. எழுந்திருக்காமலும் இருக்க முடியவில்லை. ஏதாவதொன்றும் வரட்டும் என்று ஒரு கையில் 'டார்ச்' விசைக்குடனும் மற்றொரு கையில் ஒரு தடிபுடனும் அதைவை விட்டு வெளியே வந்து கையிலிருந்த விசைக்கொளியினால் காலா பக்கமும் பார்த்த வண்ணம் மெல்ல நடந்தான். சாத்தப்பட்டிருந்த வாலும் கதவு சாத்தியபடி இருந்தது. பீச் பக்கத்துக் கதவும் தாளிட்டிருக்கிறதது. எங்கும் மனித அங்கம் காணவில்லை. 'பிரண்டவன் கண்களுக்கு இருண்ட தென்மாம் பேப்' என்பது போல் தான் கேட்ட ஓசை மனப் பிராந்தியிலும் இருக்கிறோ என்று சினைத்தான் மணி.

பேரூ சற்றுத் துணிவுடன் பீச் பக்கத்துக் கதவைத் திறந்தான். அவ்வளவுதான்! மறுகணம் 'தொப்' பென்று அடுத்த விட்டு மூருங்கை மாத்திலிருந்து ஏதோ ஒன்று கீழே குதித்தது. மறுபடியும் 'தன் தன்' என்று கடக்கும் ஓசை கேட்டவுடன் ரமணிக்குக் குலை எடுக்கம் ஏற்பட்டு விட்டது. மூருங்கை மரங்களில் போகலாம் இருக்குமென்றும் அவைகள் இரவு வேளைகளில் மாத்திலும் ஒளிர்த்தும் கீழே குதித்தும் போயிட்டும் ஆடும் என்றும் அவன் கேட்டிருந்த படிசால், தான் கேட்ட ஓசை எல்லாம் மோசினிப் பிராசின் ஆர்ப்பாட்டம் தான் என்று உணர்ந்த பாத்ரிகுல் ரெஞ்சு படபடக்க, உடல் ஓடுஓடுக்க, அதற்குமேல் அங்கு சிறப்பதற்கும் சத்திப்பற்றவனுப்க் கதவைத் தாளிட்டிக் கொண்டு வானே

சென்று படுக்கையில் படுத்துக் கொண்டான் இருந்தபொதிலும் அவன் உடல் மட்டும் எடுக்கிக் கொண்டிருந்தது. என்னதான் திட சித்தம் கொடியிருந்த போதிலும் பிராகன் இருப்பதை உணர்ந்த பிறகு வானுக்குத்தான் அச்சம் ஏற்படாது!

சீமார் அகாமணி சேரத்திற்குப் பேரூ மோசினிப் பிராசின் சேஷ்கடகன் ஆரம்ப மானின. அந்தப் பிராக ஒரு கல் உரலிக் கீழே ஏடுத்து வைத்துக் கொண்டு 'கடகட்' 'கடகட்' பென்று அகாரத்தது. மூதலில் சற்று மெதுவாக அகாரத்த அந்தப் பிராக பேரூ அநிவேகமாக அகாக்க ஆரம்பித்து விட்டது. இடைவிடைபே கண்ணாடிப் புட்டி களைத் திறப்பதும், தகா டப்பாக்களைக் கீழே போடுவதுமாக இருந்தது. இடைவில் பேரூ லுக்க விட்டுக்கொண்டும் லுக்கை உறிஞ்சிக் கொண்டும் இருந்தது.

இவைகளை எல்லாம் கண்களை இறா மூடிய வண்ணம் ஓகாயின் மூலம் கேட்ட ரமணியின் உணர்ம் தடிவாகத் தடித்தது. விட்டுக்கார சின் பேச்சைக் கேட்காமல் ஏன் இந்த விட்டியற்குக் குடி வந்தோம் என்று அப்போது தான் அவனுக்குத் தோன்றியது. பொழுது விடிந்தவுடன் இந்த விட்டைக் காலி செயது விட்டு மறு வேலை பார்க்க வேண்டும் என்று நிர்மானித்துக் கொண்டு தாக்க மூய்தி செய்தான். இரவு கமார் மூன்று மணிக்கு மோசினிப் பிராசின் போயிட்டம் அடங்கு வதற்கும் ரமணி மெல்லக் கண்ணாடிவதற்கும் சிலவா இருந்தது.

ரமணி மறுகண் பொழுது விடிந்தவுடன் ஒரு வண்டியை ஏற்பாடு செய்த சாமான்களை சற்றி விட்டைக் காலி செய்து கொண்டிருந்த

ஒரு மாணவன் :—எனக்குப் பேரிய மனுஷர்கள் சிபாரிசு பண்ணியும் காரைஜியை திடம் கிடைக்கவில்லை! ஆனால் உனக்கு எப்படி திடம் கிடைத்தது? யாராவது ரோம்பப் பேரிய மனுஷராகுடைய சிபாரிசு கிடைக்கிறோ?

இவ்வேறு மாணவன் :—நா = ம், அதெல்லாம் ஒன்றுமில்லை. அப்பா! அந்தக் காரைஜி பிரின்ஸ்பரலின் மாப் பிள்ளை நான்! என்ன செய்யும்? காரைஜியை, திடம் கிடைப்பதற்காக அவர் பெண்ணைக் கல்யாணம் பண்ணிக் கொண்டேன்!

தான். அப்போது அடுத்த விட்டிலிருந்த மெலர் ஒருவர் கையில் வேப்பம் ருச்செயுடன் பல் தேய்க்க வாசலுக்கு வந்தார். வண்டியில் சாமான்களை ஏற்றிக் கொண்டிருக்கும் ரமணியைப் பார்த்து, "நெற்றுத்தானே வந்தீர்கள்? இதற்குள்ளாவரை காலி செய்திறீர்கள்?" என்றார்.

"ஆமாம், ஸார்! தெரியாததனமாக இந்த விட்டுக்கு வந்து சேர்ந்து விட்டேன்! இனிமேல் ஒரு ரீதியும் இருக்கமாட்டேன்!"

"அடடா! ஏன் ஸார் அப்படி?"

"மனிதர்கள் வசிப்பதற்கு ஏற்ற விடே இல்லை, ஸார் அது!"

"அப்படி பெண்கள் எனக்கு நன்றும் புரியவில்லையே, ஸார்!"

"ஆமாம், பிரேசு எடமாரும் விட்டில் எப்படி இருக்க முடியும்?" என்றான் ரமணி.

"பிரேசு?" என்று ஆச்சரியத்துடன் கேட்டார் அவர்.

"ஆமாம்! நெற்று இரவெல்லாம் இந்த விட்டில் பிரேசு ஒரே ஆர்ப்பாட்டம் செய்து கொண்டிருந்தது. இந்த விட்டில் இருந்த பெண் வேலை செய்யப்போது இறந்து போனாள். அதனால் அவள் ஆவி எமையல் கட்டில் அரைத்துக் கிளையும், புட்டிகளையும் தகர டப்பாக்களையும் உடைத்துக் கொண்டும் இருக்கிறது" என்று முதல் தான்

இரவு தனக்கு ஏற்பட்ட அனுபவங்களை வெவ்வேறு விவரமாகக் கூறியது ரமணி.

அவனுடைய வார்த்தைகளை நன்றி விடாமல் மிகவும் சுவைத்துடன் கேட்டுக் கொண்டிருந்த அந்தக் மெலர் "ஹா ஹா ஹா" என்று சிரித்தார்.

"அட கைத்திவக்கார மனுஷரே! இந்த காதலர் பங்கு கொண்டு விட்டதைக் காலி செய்திறீர்கள்? பேயுமில்லை, பிரேசுமில்லை" என்று சொல்லி விட்டு அவனிடம் விடிவத்தை விளக்கினார் அவர்.

அவர் கூறிய வரலாற்றைக் கேட்டதும் ரமணிக்கு வந்த சிரிப்பை அடக்க முடியவில்லை. தான் இவ்வளவு முட்டாளாகவும் பயங்கொண்டவராகவும் இருப்பான் என்று அவன் நினைக்கவே இல்லை.

மெலர் சொன்னதைக் கேட்டால், ரமணி மாத்திரம் அங்கம், எவ்வொருமே சிரிப்பார்கன்.

அந்தக் மெலர் ஓடி வட்டு கையத்திவர். வெவியம், குரளம் முதலிய மருந்துகளை அவர் அபேசமாக இரவு வேளைகளில்தான் தயாரிப்பது வழக்கம். சில மருந்துகளை இரவு வேளைகளில் தயாரிப்பதனால் அவற்றுக்குச் சக்தி அதிகம் ஏற்படுமென்று என்று அவர் கூறினார். ரமணி அந்த விட்டிற்குக் குடி வந்த அன்று இரவு அந்தக் மெலர் தான் மருந்துகை மரத்திலி் மருந்துகளைக் குடிநீரைக் கிளர பறித்தார். பிறகு அந்தக் கிளையைக் கொண்டு போய் மருந்து தயார் செய்திருக்கிறார்.

மெலர் மருந்து செய்வதற்காக அங்கும் இங்கும் சென்றது, மருந்து கதுவத்திலி் மருந்து அரைத்தது. எல்லாமாகச் சேர்ந்து ரமணியை அடுக்கி விட்டையே காலி பண்ணும் படி செய்து விட்டது.

தன்கைப் போலவே அந்த விட்டுக்குக் குடி வந்தவர்கள் ரோம்பப் போ கையத்திவர் பாதி சாத்திரியில் மருந்து தயாரிப்பதை ஏதோ மோசனிய் போலிச் ஈடமார்டம் என்று தீர்மானித்து விட்டதைக் காலி செய்து கொண்டு போயிருக்கிறார்கள் என்னும் விவரம் ரமணிக் குத் தெரிய வந்ததும் அவனுக்குச் சிரிப்புத் தாக்கவில்லை.

விட்டு முழுவதும் காலி பண்ணிவிட்டுப் போன பிறகு இந்த உண்மையைச் சொல்லாமல், சாமான்களை எடுத்த வண்டியில் கைத்துக் கொண்டு புறப்படும் போதே சொன்ன தந்தை ரமணி கைத்திவருக்குத் தன் மனப் பூர்வமான எந்தியைத் தெரிவித்தான். பிறகு வண்டியிலிருந்த சாமான்களை மறுபடியும் விட்டுக்குள்ளே தைரியமாகக் கொண்டு போய் கைத்தான்.

மோசனிய் பிரேசு எடமாரும் விட்டில் ரமணி மிகவும் காதலியாகக் குடி இருக்கும் சகலியம் வாருக்கும். தெரியாது. விட்டில் சொந்தக்காரருக்கே தெரியாதபோது மற்ற வர்களுக்கு எப்படித் தெரிந்திருக்க முடியும்?

நல்ல
சிகரட்
வாங்க
என்

அதிக விலை கொடுக்கிறீர்கள்
50 விலை ரூ 1/4 & 10 விலை 3/8 அளவு
என்றால் வசதி அலாதி

ACI

578-47

நெஞ்சக் கோளாறுகளை நீக்கி உடலுக்கு ஆரோக்
யமும் வலுவையும் ஏன்ஜியர்ஸ் அளிக்கிறது

நெஞ்சக் கோளாறுகளுக்கும் உடலுறுதியைக் குவிக்கும் எக்ஸர்ஜென்சு (Angier's Emulsion) ஓர் சிறந்த மருந்தாகும். இயற்கையான டீஸ்க் குவியல் போட்டு உடலுக்கு விசை சக்தியைப் போடுதல் மூலமும் அதைப் பழுத்துவிடும். உடலோடு குடிபற்றி குவிவானது.

கேள்யில் பசுமீன் (Angier's Emulsion) மிகுந்த வலுவும் உடலுறுதியும் தருவானது. எந்த நேரத்திலும் உபயோகிக்கலாம்.

சென்னை 20, ரெய்னால்ட்ஸ் பஸ் ஸ்டாண்டிங் ஸ்டா. எண் 4

ANGIER'S EMULSION

தி பாலுஸேரி பெனிபிட் சிட் பண்டு லிட்.

தலை: EVERMANN) (இந்தியாவில் இலாபகரப்பட்டது) [போன்: 85834

தெ. 3, கிங்காச்சாரி தெரு : திருவள்ளிக்கேணி, மதுரை-5

தயாக் பெட்டி தெ. 674

எவ்வொருக்கும் சௌகரியமான மூலையில் தூய்மை மாதத்தில் இரண்டாவது பெய்ளிக்
செழைம குறுக்கும் ஒரு சீட்டு ஆய்விப்பதை மெழுகியுடன் அறிவிக்கிறோம்.

சந்தா செலுத்தும் க்குடசி தேதி 7-7-62 * மூதம் தேதி 11-7-62

மாதச் சந்தா

சீட்டின் மதிப்பு

B	"	ரூ. 100/-	ரூ. 2500/-
C	"	ரூ. 50/-	ரூ. 1250/-
D	"	ரூ. 25/-	ரூ. 625/-
E	"	ரூ. 20/-	ரூ. 500/-
F	"	ரூ. 15/-	ரூ. 375/-
G	"	ரூ. 10/-	ரூ. 250/-

மாதங்கள் — 25 பெய்ளிக்

ரூ. 25க்கும் அதற்கு மேற்பட்ட தொகைக்கும் இந்தியாவிலுள்ள அலுவலகங்களில்
பாங்கிலின் செக் பெற்றுக் கொள்ளப்படும். அதற்குத் துறைத்த தொகைகளை
மணியாட்டி அல்லது இந்தியன் போஸ்டல் ஆர்டர் மூலம் அனுப்பலாம். வெண்டு
யொருக்கு இலவசமாக ரிபர்திஷன்களும் விவரண்பப் பரத்களும் அனுப்பப்படும்.
இம் மாதம் ஓர் குறிப்பிட்டுள்ள சீட்டுடன் தாய்கள் துறை திறத்திக் கொள்
வதால் இந்தச் சந்தாப்பத்தகத் தவறவிடாது உடனடியே விவரண்பிக்கவும்.
சேமிப்பதற்கு தாய்கள் நகை வாரியாடு செய்கிறோம்.

(போஸ்டலின் உத்தரவுப்படி)

எம். வி. சுப்பிரமணியம்
மாதேஜிம் டைரக்டர்.

**பெரியவர்களுக்கும்
குழந்தைகளுக்கும்**

ப்ரூக்லாக்ஸ்

மலச்சிக்கலை

**ஒரே கிரவில்
அகற்றுக்கிறது**

மாதேஜிம் மார :

ஒரியன்டல் மெர்க்கண்டைல் ஏஜென்ஸி
M. A. அரண்மனைக்காரத்தெரு, மதுரை-1.

வங்காளிக் கதை : ஸ்ரீ பிரமதாஸ் பீஸி

மொழிபெயர்ப்பு : எ. வெ. ஸ்ரீநிவாஸன்

ஒரு நாள் ஒரு பிஷா இலயமியின் அடிவாரத்திலுள்ள அடர்ந்த காட்டில் வேலமாகச் சென்று கொண்டிருந்தார். அவர், வேலா மயிப் பிரதேசத்திலுள்ள பசுபதிராட் என்ற புண்ணிய ஸ்தலத்திற்குச் சென்று விட்டுத் திரும்பி வந்து கொண்டிருந்தார். அப்பொழுது கதிரவன் மறைவும் நேரம். இன்னும் சற்று இருப்பு விட்டால் கொடிய மிகுஷன்ஸ் தம் வேட்டைக்குப் புறப் பட்டு விடும்.

பிஷா தாம் இருக்கும் ஆபத்தான கங்கு உணர்ச்சி இருந்தார். அவருக்கு அந்தக் கடினமான பாதையின் ஒவ்வொரு அடியும் தெரியும். அருகே இருக்கும் சிறு கிராமத்தை அடையலாம் என்றினதில்லாத அந்தராரம் எங்கும் கவித்தலிலும். அவருக்கு வயது அதிகமாகிக் கொண்டிருந்ததாலும் நேரமாய் மட்டும் குங்கும மிருத்தது.

தமது காலகால அவர் வேலமாக வைத்து வந்தார். அவரது பருகல்சனின் கவிதையின் நேரம் பட்டத்தது.

காதுபுறமும் கூர்ந்து கவனித்துக் கொண்டிருந்த அவர் கண்ணுக்கு, அழிந்துவரமாக, ஒரு மனிதன் உட்சென்று தாடியமாகப் படுக்கப் போதுமான இடமுள்ள குகை போன்ற ஒரு சிறு குன்றின் எதிரில் தென்பட்டது. மனக் களிப்புடன் அவர் அந்தக் குகைக்குப் பாய்ந்து, கொடிய மிகுஷன்களிடமிருந்து தம்மைக் காப்பாற்றிய வடவருக்கு கன்றி சேலுத்தினார்.

குகைக்குப் போதுமான இடமிருந்தது. மூலியில் ஒரு சாய்பல் குவிபலி மிருத்தது. இவ்விருத்த மூலனமும் வழிப்போக்கர்கள் தங்குட மிகுஷன்

கவிதமிருத்த தம்மைக் காப்பாற்றிக் கொண்ட தந்தை இரத்தக் குகையில் அடைக்கலம் புருசி இருக்கிறதெனென்று பிஷாவுக்கு கிளங்கியது.

அவருக்கு மிகக் களிப்பு ஏற்பட்டது. ஆகா! இப்பொழுது தம் பசியை மட்டும் தணிக்க ஏதாவது உபாயமிதந்தால்.....! அருகில் சகிப்பாரெனிக் வாழ்க்கையே, பசிக்கும் மற்றும் பய இன்னல் கருக்கும் சவால் கிருஷ்ணமாய்! மேலும் பட்டினி மெத்த அவருக்கு மிகப் பழக்கம், அருகில் சவ சவென்று ஓடிய சிறு கவிதமிருத்த வேண்டுமானால் குளித்த நீர் அருகிதிலிட்டுக் குகையில் தரைமீக் மான்நோஸ் கிரித்ததுப் படுத்தார். நெடு நேரத்திற் ஆழ்ந்த சித்திரையின் மூழ்கிவிட்டார்.

சகிப்பாரெனிக் எப்பொழுதும் அகிலாஸியில் சிறு வானம் வெளுக்குமும் துயிலெழுந்து வழக்க மல்லமா! பிஷாவுள் வழக்கம்போல விழிப் படைத்தார். ஆனால் இரதின் அந்தராரம் அப்படியே இருத்தது. குகையில் தவாரத்திலும் வெளிச்சமில்லை. அவர் புரண்டு படுத்து, மீண்டும் துங்க மூய்நி சென்றார்.

அநிக நேரம் உறங்கிவிட்டோம் என்று அவருக்குத் தென்றியது. அவர் தம் கண்ணித் திறந்து சற்றிலும் பார்த்தார். அருகில் இன்னும் இருட்டாக, மிக இருட்டாகவே இருத்தது.

அவருக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. இத்தனை நேரம் பொழுது விடிந்திருக்க வேண்டுமே! இன்னும் ஏன் எங்கும் இருள் குந்தித்திருக்கிறது! எழுந்து, தட்டுத் தடுமாறிக் கொண்டிருக்க வேண்டிப் போக்கிச் சென்ற அவர் காயிமிருத்த, ஆகாசமும் பாலும் கைத் குரல் வெளிப்பட்டது.

என் இந்த இரண்டு பிரிவினர்களும், அதாவது
வாழ்க்கைக்கு நியாயமும், அருகிரு இரையாதித
வரும் பாபாத்தமக்கள்தான்."

"அது எப்படி?"
"ஒரு உதாரணம் சொல்லுகிறேன், கேள். உன்
வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு, உனக்குப் பத்து
ரூபாய் (ஒரு நம்பியுடைய அதிகமல்ல) வேண்டு
மென்று வைத்துக் கொள். இது தெரிவித்தும்
உனக்காக நீ இருபது ரூபாய்களைச் செத்தாவே
வானும், அந்த அறிவுப் பத்து ரூபாய்கள் வரை
யில் நீ மத்தவருடைய பங்கை அபகரிக்கிறவனு
கிதும். ஆனால் உனக்கு சீலாவரமாகத் தேவை
வான பத்து ரூபாய்களுக்குப் பதில், நீ கூட்டு
ரூபாய் மட்டுமே எப்பாற்றினால், உன்னுடைய
அபிவிருத்தியை மத்தவர்களை உன்னிடமிருந்து,
உனக்குச் சொந்தமான பங்கினை நான்
களைப் பிரித்துத் தான் கொடுக்கிறது. நான் இதைத்
தான் பாவம் என்று சொல்லுகிறேன். சீலாவர
வான நீ இதுவரை உன்னுடைய சொத்து வரையி
யினால் ஒரு நம்பியுடைய எப்பாற்றிக் குறையி
செய்திருக்கிறாய், மத்தவர்களுடைய உதவியின்றி
கொடுத்த பங்கைக் கொண்டு நீ எப்பிட்டு
வருகிறாய்?"

"அப்படியானால், ஒரு துணி பிரகாரம் கேட்பது
பாவம் செய்வார்களா?"

"சந்தேகமென்ன! வாசிப்பது இரண்டு மடங்கு
அதிகப் பாவமாகும். நீ முதலில் உதவியை இதை
வது ஒரு பாவம், உன்னுடைய வாழ்க்கைக்கு,
பிரகாரம் விருவியுள்ள தமக்குப் புண்ணிய மேற்படு
கிற தென்ற மக்களின் மூட எப்பிடுகையை வளர்ப்
பதற்கு ஏதாவதென்று, இது இரண்டாவது பாவம்.
இதில் பாதிப் பங்கு உனக்கும் உண்டு."

"என் இப்போது
என் செய்வ
வேண்டும்?"

"இந்த சிவபிரம
உதவியைச் சாப்
பிரிவுதென்று உறு
திப்படுத்துகிறோன்.
நீ வெளியே செல்
வக்குகையின்வாசல்
தானாகத் திறந்து
கொள்ளும்!"

"ஆஹ். குகை
தானாகத் திறக்கிறதா?
ஆனால் என் பாவம்
களுக்கு என் இன்
தும் ஒரு செய்வ
வியுண்டோ?"

"என் கூறியபடி,
நீ பாபத்தையப்
பொருத்திச் சத்தியம்
செய்து விட்டு
அதன்படி, தெரிவ
வும் பிரதானமாகத்
தானே போதும்.
அதுவே எல்லாம்."

இதைச் சொல்லித்
தெவனாத மனத்தி
விட்டது. துக்கத்தி
லிருந்து பிரகா
திருக்கிப் பெருந்
தார். மேற்குத்
திசையை நோக்கி
வேகமாகப் போய்

கொண்டிருந்த மானிக் கதிரவனின் பிரகாசம்
குகையைப் பிரகாசமாக்கிக் கொண்டிருந்தது.
குகையின் தவாரம் கிரகவராகத் திறந்திருந்தது!

3

பிரகா மதபடியும் காட்டுப் பாதையில் பிர
வாணமாகுது. தம் தேவ உதவியின்றியே தம்
வாழ்க்கையை நடத்துவதென்று சபதம் செய்து
கொண்டார். தமக்கு வேண்டிய குதாரத் தன்
னில் துன்பமாவது என்ன! வாழ்க்கையை நடத்துவ
தென்று கிரகம் புண்டார். மனத்திருக்கையே
கொடுக்குப் போட்டுப் பார்த்து, பிரகாசமான தன்
தெனக்குத் தன்ம இரண்டு அடி எப்பிடுதல்
போதுமென்று தெளிந்தார். அந்த இரண்டு
அணுவையும் எப்படிச் செய்வதென்று?

வழியில் விளைய வேண்டிக் கொண்டிருந்த சில
வாழ்க்கைப் பார்த்தார் தமையையும் வேறு
செய்யச் செத்துக் கொன்ற வேண்டுமென்று
அவர்களைக் கொடுக்க வேண்டுக் கொண்டார்.
ஆனால் அவர்கள் மறுத்தார்கள். 'சீலாவரமைய
வேறு செய்வச் சொல்லுவாமாக! அது பாவ
மல்லவா!' என்று அவர்கள் கிணத்தார்கள். ஆனால்
தன்னிடமிருந்த உதவியைப் பிச்சுத் கொள்ளும்
படி பிரகாசம் வேண்டிக் கொண்டார்கள். பிரகா
சனாத் மறுத்துக் கூறியிருந்த தம் வழியே
சென்று, விளைய வேண்டுகின்ற இந்தப் புதுமாதிரி
வான சகலாவரமையப் பார்த்துச் சிந்தித்தார்கள்!

பிறகு பிரகா பெரிய கிருமியை எடுத்து கொண்
டிருந்த ஒரு கொழுந்தை அடைந்தார். இங்கு
தமக்கு ஏதாவதும் வேறு கிடைக்கவானதா
என்று எண்ணினார்.

ஒரு குழியில் சகலிகளை விட்டுத் தங்கள்
கையினால் எடுப்பாடிருந்தனர். பிரகா
அவர்களுடைய போய் உட்காரத் த கொண்
டார். சில வேறுவாசல் அங்கே வருவதற்கு

'மகன் வேங்கடரூப் போய்விட்டான். இனி இவன் தயவுசெய்து' என்று எண்ணியவன் போய் பாது வேங்கடரூப் போன மூன்று மாதத்தில் குடும்பத்தைப் பிரித்துச் சென்று வேங்கடரூப் போய்விட்டான் மீனாட்சி. தன் மகன் சம்பந்தி பத்திர இவன் வரவில்லை கொள்வதாயது என்னை என்பதை உணர்ந்தே புறப்போய்விட்டிருந்தது.

தனிக் குடித்தனம் போன இரு மாதத்தில் இருபதிர்ப்பாய் மிகுதி வைத்து விட்டான். 'இப்படியே மாதம் பத்து ரூபாயானால் வருஷத்திற்குக் குறைந்தது தூறு ரூபாயாவது மிகப்பெரிந்த வாயே! அநிவாயமம் ஒரே குடும்பமாக இருந்தால் சாளுநாயே அந்தப் பணத்தைப்பெய்வான் என்று சொல்வான்' என்று எண்ணியவன் சம்பந்தியைமாதம் பிரித்து வந்துவிட்ட தன் திறனை எண்ணிப் பெருமையிட்டுக்கொண்டான். அனாத் அந்தப் பெருமையெல்லாம் கொஞ்சம் வரிகளுக்குதான் சிந்தித்து. மூன்று மாதம் முதலாகக் சம்பளம் வரவில்லை என்று பாது. அவ்வாறு மாதம் சம்பளம் வரவில்லை வேண்டிய நாளில் ஆகியே காணவில்லை. 'இன்று வருவான். நான் வருவான்' என்று மகன் வரவை எதிர்பார்த்து வந்த சிந்தியும் மீனாட்சி.

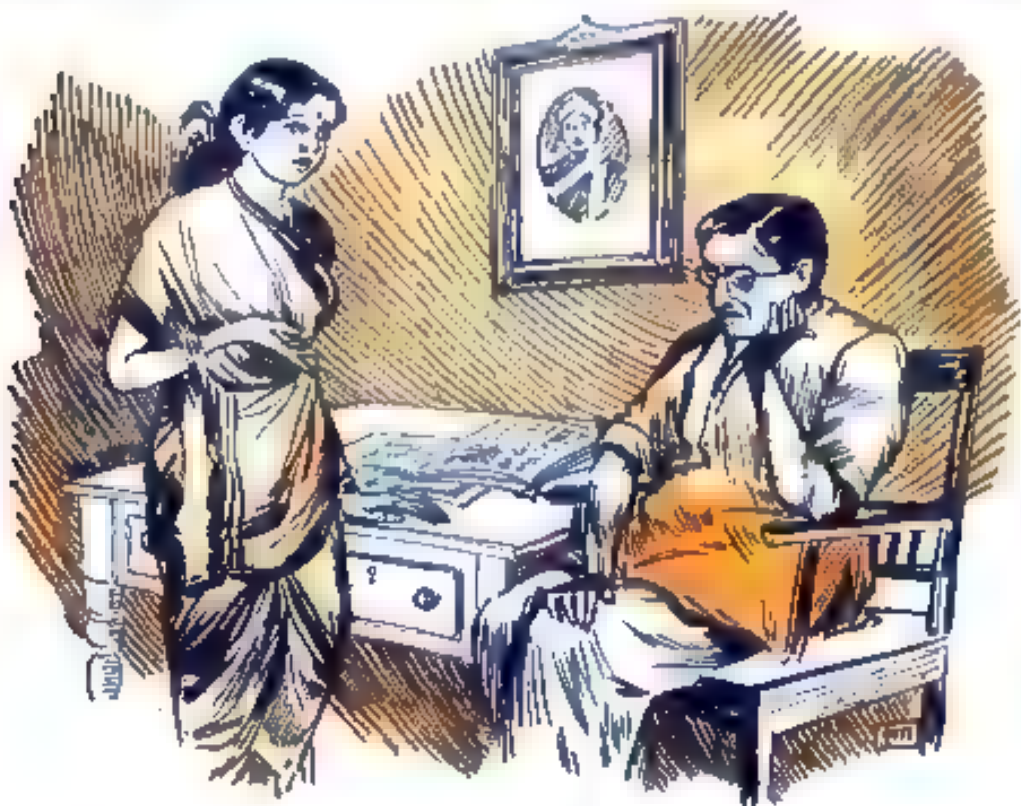
தமிழ் ஓடிவிட்டான் என்பதைத் தெரிவிப்பட்டு சாளு பதிரிவிட்டான். என்னும் மீனாட்சியைப் போய்ப் பார்த்துத் தெரிந்த சொல்ல மனம் துன்பமில்லை. ஆகியும் அவள்தான் பெண் புத்தியால் பெருமையாக நடந்து கொண்டாள் என்றும் தானும் அப்படியே நடந்து கொண்டாது சிந்தியும் என்று எண்ணி மாதம் மாதம் மூன்று

தேதி பந்து அவன் செலவுக்காகப் பணத்தை மட்டும் கொடுத்ததாய்ப் மீனாட்சி.

சொந்த மகன் அவரை விட்டுச் செல்லாமல் கொள்ளாமல் ஓடி விட்டாலும் மூத்தான் மகனாவது இந்த மட்டும் செலவுக்குக் கொடுக்கிறானே என்று மனமளவில் அவளுக்குத் திருப்திதான். இருந்தாலும் சாளு மறுபடியும் தன்னோடு அமைத்து வைத்துக்கொள்ள விட்டுவிடாது என்னை குறை அவளுக்கு இருக்கத்தான் இருக்கிறது.

இரு நாள் மீனாட்சிக்குப் பாதுவிட்டிருந்த கடிதம் வந்தது. வந்த கடிதம் சாதாரணக் கடித மல்ல. சிந்தியைச் சென்ற பெரிய சம்பளத்தில் அமர்ந்திருப்பதாகக் கூறியிருந்தது. மகனது உயர் பதவியில் பெருமை கொண்ட நாயகர் மகனாடல் சந்தேகம் திறமையே அவரை அப்படி உயர்த்தி விட்ட தென்று பெருமை அடித்துக் கொண்டான். அதற்கு ஆதி காரணமாக சந்தேகத்தை வளர்த்து விட்ட சாளுய்க்கு சிந்தியைப் புகழ் மாண்புமிகும், புகழ் விட்டாலும் இவ்வாறு இருந்தாலே போதுமென்றிருந்தது சாளுய்க்கு.

'சிந்தியே வேங்கடரூப் என்றும் மீனாட்சி பண மிழை. அதை நம்பி உன் வேங்கடரூபுவிட்டு விட வேண்டாம். உடனே புறப்பட்டு வந்து வேங்கடரூபுக்குக் கொண்டு பணம் காத்திருக்கையே தெரி கொள்' என்று தமிழ்நாடு கடிதம் வருவதற்கு சாளு. 'தனக்குத் திறமையாக விட்டாலும், பிற குடும்ப உயர்களைக் கண்டு ஏன் பொருளமம் படுகிறது?' என்று அவளுக்குப் பதில் எழுதிய நோர் திருப்பி அடைவாமல் தரவாருக்கும் அதைப் பதிரிவிடவாக எழுதி விருந்தான் பாது.

பீனாஷியம்மாவுக்குச் சொந்தக் கொடுக்க வேண்டியது! 'என் பிள்ளை என்ன கிணையமாக இருப்பது இந்தப் பானப் பயனுக்குப் பொறுக்க என்ன சிறப்பு! இவன் விளக்குவானா! இவன் கண்கள் விளங்குமா' என்போன்றும் கருத்திற் கிடந்த கொடுக்கத் தொடங்கி விட்டாள்.

தகஷிண ரயில்வே

“நிலக்கப்பட்ட” சாமான்கள்
என்றால் என்ன என்பதை
நீங்கள் அறிவீர்களா?

பேன், வென்னி, முத்துக்கன், ரத்னங்கள், ஆபாணங்கள், கழகாரங்கள், இனாக்குகள், பட்டுகள், சால்வைகள், சந்தைக்கருவிகள், தேடியோ செட்டுகள் மற்றும் அனைக சாமான்கள் " விலக்கப் பட்ட" பொருள்கள் என்று இந்த ரயில்வேயின் டைம் டேப்ளஸ் உகைடு புத்தகத்திலும் இந்திய ரயில்வே கான் பரன்ஸ் அசோஸியேஷன் கோச்சிங் டாசிப் செ. 15-லும் கூட்ஸ் டாசிப் செ. 28-லும் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

மேற்குறித்த மதிப்பு வாய்ந்த பொருள்களடங்கிய எந்த ஒரு பாக்டேஜ் ரயின் மூலம் அனுப்பப் பட்டாலும், அந்த பாக்டேஜிவிருக்கும் சரக்குகளின் மதிப்பு ரூ. 800 க்கு அதிகமாக இருப்பின், அனுப்புபவர் சரக்குகளின் மதிப்பை முன்னதாகத் தெரிவித்து வழக்கமான கட்டணத்துடன் குறிப்பிட்ட சதவிகிதம் அதிகக் கட்டணம் செலுத்தித் தொழில ரயில்வில கிர்வாகஸ்தர்கள், பாக்டேஜிற்கு ஏற்படும் ஈஷ்டம், சேதம் குறைபாடு முதலியவை பற்றி எவ்விதப் பொறுப்பும் எடுத்துக்கொள்ள மாட்டார்கள்.

இது விஷயமான பூர விவரமறிய உங்களருகிலுள்ள கீட்டேஷன் மாஸ்டரிடம் விசாரிக்கலாம். அல்லது மேற் குறித்த புத்தகங்களைப் பார்க்கலாம்.

#0 அறிவுக் குயில்களே!

எமாத்தலன் அடிப்பட்டான் என்று சற்று மீள் மதி கொண்டிருந்த கவிபாலனியின் பெற்றோர் தாழ்வினிடமிருந்து வந்த செவ்நிலைப் பேட்டு அழிச்சிபுத்தனர்.

"பேசினிட்டு எப்படி மாறலாம்!" என்று மீனாசியைப் பிடித்துக் கொண்டாகிக் கொண் விட்டார். வரவிருந்த பெரும் சொல்வாக்கை தாழ்வினின் செய்கையில் இழக்க நேரிடுமென்தே என்று அகத்தித்தோடு, தான் பேசி முடிந்த இடத்தை இவன் எப்படி வேண்டாம் என்று சொல்ல முடியும் என்றிரு அசங்காதரமில் கூடவே எழுந்தது மீனாசியின், பெண் விட்டாரிடம் வேண்டாமென்று சொன்னதோடு நீதாமல் பாதுகாக்கம் தாழ்வினின் பற்றிக் கூறும் எழுதி விருக்கிடுவர் என்பதையும் அறிந்து கொண்டான்.

எப்படியும் இரத்த கவிபாலனத்தை முடித்துவிட வேண்டுமென்ற கைசாக்கிப்பத்தில் மனதுக்குக் கூடாமெழுதினான் மீனாசி. "தங்கனிடம் உயர்வான இடத்தில் உனக்குப் பெண் விடைக்கிறது என்றிரு பொருளமையாக உன் அண்ணன் இல்லாததை வேலையாக கற்பனை பண்ணிக் கூட தெழுதி விடுகிறாய். அதைக் கிறிதும் நம்பாதே!" என்று குறிப்பிட்டிருந்தான்.

அதை அப்படியே காப்பி பண்ணி அண்ணனுக்கு எழுதிவந்துப்போன பாலு. "தான் அகத்திப் பெண்ணைத்தான் மணக்கப் போகிறேன்" என்று தீர்மானமாக எழுதிவிட்டான். இரீரீயலில் தாழ்வினன் செயல் முடியும்?

இரத்த தோலத்திலில் கலிய மாதம் ஒடிவிட்டது. இடைவே குளியலமாதம் பிறத்துவிட்டதால் அது முடிந்த மறு மாதத்தில் எப்படியும் அகத்திப் பெண்ணையே முடித்துவிட வேண்டுமென்று தீர்மானம் செய்து வைத்திருந்தான் பாலுமே மீனாசியும்.

நல்ல மாதம் பிறந்தது.

மீனாசியும் பாலுமும் கலிய ஈதாசனப் பாசித்துப் பெண் பாக்கிப் புறப்பட்டனர். அவர்கள் போன சமயம் பெண் விட்டாகும் இடம். இவர்களைக் கண்டதும் பெண் விட்டார் உற்சாகமாகப் போசாமல் ஒருமாதிரியாக நடந்து கொண்டே, அவர்களுக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை அக்கம் பக்கத்தில் விசாரித்தபோதுதான் உண்மை வெளிப்பட்டது.

பெண் டி. பி. ஆல்பத்திரிக்ஷப் பேசல் ஒரு மாதமாகிறது என்றும் இத்தும் ஆறு மாதம் அவள் அங்கிருக்க வேண்டும் என்றும் ஆல்பத்

திரியை விட்டு வெளி வந்ததால் கவிபாலனமே மத்த விஷயமே என்றும் சொன்னார்கள்.

அதைக் கேக்கப்பட்ட பாலு உண்மையிலேயே துடித்து விட்டான். அன்னு கூறியது எத்தனை உண்மை என்பதாகத் தாயாளை நோக்கிஞன். பெற்ற தாயாரை இருக்கும் பீண்டியில் கவினைக் கருதாமல் பணத்தைத்தான் பெரிதாக மதித்தான் மீனாசி. ஆனால் தாழ்வினன் தம்பி தந்தை மறிகா நிரூதபோதும் தம்பியின் கல்யாணம் காடினான். இருவரில் பாருடைய அன்பு உயர்வானது! தாயாரின் விட்டை பிழிக்க மா மில்லாமல் அண்ணன் விட்டை நோக்கி நடந்தான்.

தயக்கியபாலு படி வேறிய தம்பியை அன்பும் ஆர்வமும் தருவிய வரவேற்குள் தாழ்வினன் வந்ததும் பித்த அண்ணனின் அன்புப் பார்வை யின் மூலம் மீயிர்த்து நிற்க இயலாத பாலு கவிநி திய குளிர்தான். "அன்னு, உண்மை அன்பை உணர் முடியா நிரூத என்னை மன்னித்துவிடுகன்" என்று கூறிய பாலுவின் கன்கல் கலங்கி நின்றான்.

"பாலு, தயவுசெய்து மனநீத என்னும், அத்தவரி விருத்து மீன முயலுவது தான் புத்தொலியின் மகிழ்மாம். 4 இத்த விவரத்திலிருந்து....."

"விடுப்பட்டுவிட்டேன், அன்னு, அதைக் கொல் வந்தான் ஒடோடியும் லந்தேன்" என்று கூறி வான். "அன்னு! பெற்றவனாக இருக்கும் என்னை வகுக்கிக் துணிக் குற்றத்தை என்னும் மறக்கவே முடியாக்கிடம். அவன் ஒரு....." என்று குறுதினான்.

அகத்தி சமயம் எதிரே மீனாசி இருந்தால் அவன் எதிர் என்னவாகி இருக்குமோ!

"குற்றத்தை நுதோடியாக அம்மே பிதேகமத்தி விடாதே, பாலு. அவன் ஆறியில் கஷ்டப் பட்டான். பெண்ணைப் பெற்றவர்களை பணத்தாகக் காட்டிக் காப்பத்தில் அவன் எமாத்திவிட்டாகிக். அதற்காக அவனைக் குற்றம் கூறலாமா! ஏன் தான்....." என்றும் தாழ்வினன்.

"உம், ஒருவரைக் கொல்லியும் குற்றமில்லை. அண்ணன் ஒருவன் இருப்பதையே மறந்து, தான் தோன்றியாகத் திரித்தேனல்லவா! என்னைத்தான் கொல்லிக் கொன்ற வேண்டும்! போகிறது. இப் போழுதாவது என் கண் திறந்ததே, அதுவே என் பாக்கியம்!" என்று பாலு கூறிவிடாது உண்மை வாயே பெரும் பாக்கியத்தைப் பெற்ற விட்ட வன் போல் மகிழ்ச்சியடைந்தான் தாழ்வினன்.

பூரண
ஆரோக்கியத்தின்
பொலிவு
பொங்க

BI-COLATES

24mls pure milk in London

எனக் கூடைக்கம்பட்டாமலிருக்கிறது எனக் கவனித்து வாங்கவும்.

சுருதிபர்.

ஆசிரியர் : சுதர்சன்

மொழிபெயர்ப்பு : ரா. வி.

12. படகு கவிழ்த்தது!

சீமேதா! திருட்டுப் பட்டம் கட்டிய பிறகு கடிக வேண்டியது வந்தது. அதாவது என்னை வழக்குத் தொடரப்பட்டது. நான் திருடன் என்று குற்றம் சாட்டப்பட்டுக் கைது செய்யப்பட்ட பிறகு செய்தொடர் களுக்கு வேண்டிய விஷயங்கள் கிடைத்து விட்டன. புதுச் செப்தி எங்கே எப்போழுது கிடைக்கப் போகிறது என்று கழகமாக வந்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் அல்லவா இந்தப் பத்திரிகைக்காரர்கள்! என்னைப் பற்றிய தகவல் கிடைத்ததும் முதல் காரியமாக உரைக்கை கொடுக்கப்பட்டவாள் எழுத்துக்களில் விதம் விதமான ஐய சந்தேகங்கள் தலைப்புகள் கொடுத்தன ஒன்றை ஒன்பதாக்கி இந்தச் செய்தியைப் பார்ப்பும் விஷயத்தில் பத்திரிகைகள் சீமானாகக் கவல்களியம் செய்தன. ஒரு பத்திரிகையாளன் என்னை காரிகைத் திருடன் என்று காரிகையாகக் குறிப்பிட்டான் இவ்வொருவன், இவன் கையில் எல் காககட இல்லாத கபொதி என்று பறை காற்ற வான். வேறு சில பத்திரிகைகள் இன்னும் ஒரு படி முன்னேறியிட்டன. 'இவனுடைய தொழிலே இதான்!' என்று கண்டு பிடிக்க முடியாத பெரிய இரகசியத்தைத் தங்கள் கண்டு விட்டது போல முன் கூட்டியே தகவல்கள் தெரிவித்தன. இதமட்டுமா? சில பத்திரிகைப் பிரதிநிதிகள் எவ்வளவையே

பேட்டி கண்டு பேட்டி விவரத்தைப் பிரகரித் திருந்தனர். பத்திரிகைக்காரர்களுக்குக் கதை கூடவா தெரியாது? என்னைப் பற்றி எனக்கே தெரியாத எத்தனையோ கதைகளைக் கைக்கிதையாகக் கட்டி விட்டனர். அவ்வா தன் மானத்தைக் காத்துக் கொள் டன். ஆனால் என் மானத்தை வாங்கி என்னக்குக் கெட்ட பெயர் குட்டும் விஷயத்தில் எவ்விதமான சிறு குறையும்கூட கவலை யில்லை. அவன் என் மானத்தைக் குழி தோண்டிப் புதைத்துவிடக் கவலையில் கட்டிக் கொண் டிருக்க வேண்டும். அதனால்தான் அவன் பேட்டியின் பொழுது, "எனக்கு இந்த இத்தியனைத் தெரியவே தெரியாது. இந்தக் குள்ளன் இவனை என்ருமே பார்த்ததில்லை. இவன் திருடுவதற்காகவே என் அறைக்குள் வந்திருக்க வேண்டும் என்று தான் எனக்குத் தோன்றுகிறது. இல்லா விட்டால் இவனுக்கு என் அறைக்குள் வேறு என்ன வேலை?" என்று கொல்லி யிருக்க வேண்டும். இவற்றைப் பத்திரிகைகளில் படித்துப் பார்த்தபொழுது எனக்குக் கண் களை இருட்டியது. காதுகளை அடைத்தது கவகமே அதன் பரதானத்தில் அழுந்தி விட்டது போலத் தோன்றியது. இவற்றை வெல்லாம் பார்த்த பொழுது 'என் விடுபடுவதற்கு வழி இருக்கிறதா!'

என்று நான் கொண்டிருந்த கொஞ்சமஞ்சும் பித்தையும் குறைத்து விட்டாய் எனக்குத் தன் டிசை விடைத்தே இரும் என்ற உறுதியான எண்ணம் உண்டாகி விட்டது. நான் உதவி வேண்டி எத்தனையோ ஆயிரமேயை உணர்வு எழுக்குக் கடிதம் எழுதினேன். 'பெரியார்க்கு அழகு பேராயல் இருத்தல்' என்ற கொண்கையைக் கைப்பற்றியோ என்வனோ, யாருமே இரண்டு வரி பதில் எழுதும் சிரமத்தைக்கூட ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. மேல் காட்டு வட்டியின் தன்மையே இத்தகையதற்குப் போதும்!

ஆனால் குழக்கத் இந்த இக்கட்டான நிலைமையிலும் கூட எனக்கு உதவியுள்ள மூன்று வந்தார்கள். என்னை எப்படியோ ஐரோப்பிய சிறை வீட்டுக்கு விடுவித்த விட்டுக்கு அழைத்தவர் தான். அதற்குப் பிறகு நான் அநேக காட்சிகள் வரை அவரை அரை சிபியுக் கூடக் கவலை யற்று விட்டேன் உட்கார்ந்து பார்க்கவில்லை. இரவு பகல் எங்கேயும் என் வழக்குக்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்வதில் முழு மூச்சுடன் ஈடுபட்டிருந்தார். அவர் அந்த வழக்கில் அவ்வளவு தீவிரமாக ஈடுபட்டிருப்பதைக் காணும் போழுது, 'வழக்கு என்மீது வட்கிறதா? அல்லது இவர் மீது வட்கிறதா?' என்ற சந்தேகமே என் உள்ளத்தில் எழுவதேயிற்று. தன்மீது வழக்கு வட்கிறார்களே ஒரு மனிதன் அவ்வளவு அக்கறை செலுத்தமாட்டான் என்று நோன்றியது. அவரே வழக்குக்கான தண்டனையுண்டானவைத் தான் கொண்டு வந்தார். அவரே வாரக்குறையும் தயார்செய்து கொண்டிருந்தார். அவரேதான் காட்சியெல்லாம் தயார் செய்துகொண்டிருந்தார். வக்கீல்களிடமும் அவரேதான் அவரை சமீபத்துப் போய் வந்தார். 'அவருடைய இந்த ஈடுபாடு என் உணர்வில் கோம்பெறித் தனத்தில் விதைகைய விதைத்தல் என்றது. நான் வழக்கைப் பொறுத்தவரை வேறு வேறு அவட்சியைக் கொண்டிருக்கலானேன்.

வழக்கைப் பற்றிய கவலை எனக்கு இல்லாமற் போகவே, நான் நான் முழுதும் தேவையில் அருமையேயே உட்கார்ந்திருக்கலானேன். அப்பொழுதுதான் எனக்கு அவருடைய தன் மான உணர்ச்சியின் பெருமை தெரிய வந்தது. மேலி கொள்கை, செங்குத்தின், விட்டல் தம்புலோ, அமெரிக்காவின் மோஸ் முறைய ஆசிரியர்களின் கவிதைகள் அவன் படித்து நான் பார்க்கவில்லை. அவன் அவற்றைச் சிந்திக்கும் விரும்புவதில்லை. அந்த கவிதைகள் எல்லாம் அவருக்கு கவிதைகளாகவே தோன்றுவதில்லை. அவன் சாமாயணமும் கைதயும் தான் படித்து வந்தான். இந் தூங்கலில் செங்குத்தின் கவிதைகளில் வருவதுபோன்ற கழற்சிகள் கிடையாது. மோஸின் கவிதைகளில் உள்ள சிக்கல்கள் காணக் கிடைப்பதில்லை.

ஆனால் மானிட வாழ்க்கையின் பரிசுத்தமான நோக்கங்களும் உயர்ந்த ஆதர்ச வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய கோட்பாடுகளும் வரிக்கு வரி குறுதலா மானிடவாதக் குறியி

செந்திரன்

திருக்கின்றன. இதை உணராமல் தேவையில்லாத கடிதம், நான் விவரம் அபர்ந்த போய் விட்டேன். மேல் காட்டு இலக்கி பக்கம் அத்தனைவும் எடுத்து வைத்தார்களே இந்த ஒரு சாமாயணத்துக்கு சட்டம் முடிவாகு என்ற முடிவுக்கு வந்தேன். மிக மிகத் துச்சமான பரமஜனாப்தாம் சிறை ஒரு பொருளைப் பகவான் குரீயனுக்கு சட்டம் கொடுக்க முடியுமா? அதே போலத் தான் மேல் காட்டு இலக்கி பக்கம் அத்தனைவும் அந்த ஒரு சாமாயணத்துக் கெதிரே சிறை முடிவாகு என்று நோன்றிற்று. மிக மிகக் கிவாதி வாய்ந்த ஆங்கில துலாசிரியர்களின் மிக மிகச் சிறந்தவை என்று சொல்லப்படும் தூக்கன் எல்லாம் கூட அந்த ஒரு

சாமாயணத்திற்கு ஒரு இனியாக இருக்க முடியாத என்று காலத்திலிருந்து உறவேன். பாரத தேசத்தில் இது போன்ற உயர்ந்த தூய்மை இருக்கக் கூடும் என்று எண்ணாமே இதுவரையில் உணர்வில் எழுந்த நிலை. தேவமிக்குச் சோதனையின் வாழ்க்கை சரித்திரம் மிக மிகப் பிடித்திருந்தது. சோதனையின் பெயரைக் கேட்ட மாத்திரத்திலேயே அவன் மனத்தில் நீர் கொத்து கிழங்கும், கற்புக்கொடு சோதனை பட்ட துன்பங்களும் சினைத்தால் வாருக்குமே மனத்தில் நீர் வருவது இயல்புதானா? ஆனால் தேவமிடம் இன்னொரு விஷயமும் இருந்தது. அவன் வெறுமனே தூய்மைப் படிப்பது மட்டும் இல்லை. படிப்பதில் கவனத்தோடு தன் வாழ்க்கையிலும் மேற் கொண்டு அதன்

படி நடக்க முயல்வான். சோதனையும் சோதனையும் ஒன்றாக இருக்க வேண்டும் என்று உபதேசம் செய்யும் பெரியார்கள் எங்கும் உண்டு. ஆனால் அவர்க்கு கடைப்பிடிக்கும் பெரியார்களைக் காண்பதுதான் துர்ப்பம்.

தேவமி மிகவும் அடக்கமானவன். இனிய பொயம் படைத்தவன். தூய்மைவான் இருதயம் உள்ளவன். நற்குணங்கள் பல பொருத்தியவன். ஊக்கமே உருவானவன். இவை யெல்லாம் சேர்ந்து அவனுக்கு அலாதிக்கணவாய் அளித்திருந்தன. அவன் மூத்திரில் தேஜஸ் உடர்விட்டுப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தது. அவனைக் காணக் காண எனக்கு இந்நியாஸின் மீது அபார அபிமானம் உண்டாயிற்று. 'பாரதகாடு பழம் பெருகாடு' என்ற பெருமை உணர்ச்சி என் உணர்ச்சித் தாறுகவே தலைதாக்கி கிழங்காயிற்று.

நான் மூன் செய்த நீச் செயல்களை சினை வறுத்தி அவன் ஒரு வார்த்தை யென்றால் ஒரு வார்த்தை கூட என்னிடம் ஏதும் குறை கூறியதில்லை. நான் செய்துள்ள தவறுகளைக் காண்கின்றும் கூறியதில்லை. இம்மாதிரி மூன் செய்த தவறுகளை எடுத்துக் காட்டி மனத்தைப் புண்படுத்த முயல்வது நாகரிகத்துக்குப் புறம்பான, மனிதத் தன்மைக்கு மாசு கூறிய பதாப விஷயம் என்று அவன் என்னி வந்தான். நான் அவனுடன் கெடுவிலிப் பழகப் பழக, அவனுடைய தூய்மையின் பெருமையை உணர்ந்தேன். அவன் பரிசுத்தமானவன், தூய்மையே உருவானவன் என்ற எண்ணம் என் உணர்ச்சியில் வலுப் பெற்றது. அவனுடைய காலடியிலே விழுந்து பணிந்து, 'அம்மா, தாயே!' என்று கதறிப் பூர்வ துன்ம பாவங்களுக்கெல்லாம் மன்னிப்புச் சொர வேண்டும் என்று என் இருதயத்தின் ஆழத்தில் ஏதோ ஒன்று கூறியது. அவனை நான்

பெண் அல்ல; பெண் உருவத்தில் வந்த தெய்வம் என்றே எண்ணினான். அவனுடைய தூய்மைமயமான தாய் அன்பு என் உள் எத்தகைக் கொண்டு கொண்டு விட்டது.

நீங்கள் பா! வழக்கு முடிந்த அதன் நீர்ப்பு வெளியாகிறது. ரூப் எத்தின் இடைவிடாத ஸ்ராவியும் சலியாத உதாழப்பும் வீண் போகவில்லை; நம்புகிறாயே அளித்தன. நீர்ப்பு என்னுக்குச் சாதகமாக முடிந்த காள் விடுபட்டேன். அதுமட்டுமே அல்ல; என் உலாவின் மீது எந்நீர் வழக்கு வேறு தொடரப்பட்டது. அவன் என்மயமான ஒரு மனிதனுக்கு மான கஷ்டம் உண்டு பண்ணிவிட்டான் என்பதற்காக அவனுக்கு இருபத்தாறு பவுன் அபராதமும் விதிக்கப்பட்டது. அப்பப்பா! இப்பொழுது சினைத்தாலும் எனக்கு விவரம் இருக்கிறது, என் தன்மையாற்றின் பெருமையும் இருபத்தாறு பவுள்தான் என்பதை சினைக்கும்பொழுது! என்ன சிவாயம்! என்ன நீர்ப்பு! ஆகா! மானத்தையே பணம் கொண்டு விட்டுவிடலாம் போதும்!

ஆனால் அதே காள் இத்தியனாக மட்டும் இல்லாமல் ஆய்வினையாக இருக்கிறதான் எந்நீர் வழக்கின் நீர்ப்பு இப்படியாக இருக்கிறதும்? என்மையுக்கு மானம் என்று ஒன்று இருந்தால், அது பெயரெழும்படியான கிறைந்த தண்டனையல்லவா விடைத்திருக்கும்? அவனுடைய சொத்தின் பெரும் பகுதி அபராதமாக விதிக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

என் பொருட்டுச் சிவமத்தரத் சிவமனகப் பாராட்டாமல் பாடுபட்ட ரூபச் சந்திக்கு என் வன் வந்தனங்களைத் தெரிவித்தேன். அவர் செய்த என்நிக்குறையே என் வந்தனம் என் மனத்திரும்? வாயால் வந்தனம் என்று சொல்லிவிட்டால் நடுவர் செய்த உபகாரத்திக்குப் பிரதிசெய்து விட்டதாகுமா? இவ்வாததன்மையின் வாய் வந்தனம் சொத்தும் இந்த மேல் பூக்க காணிகளில் இத்தியானைச் சேர்த்ததல்ல; மேல்வாட்டுச் சாக்குத்தான். அந்தவகை சுத்தியுடன் அன்னவா சேர் வந்தி கொள்வாரம் இருக்க வேண்டும்?

எனக்கும் ரூபச் சந்திக்கும் எந்தவிதமான உறவும் கிடையாது. பந்தமும் கிடையாது. என் பாரோ, அவர் பாரோ! ஆனால் என் இத்தியன் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக, உறவுக்காக அவர் என் பொருட்டு இந்தப் பெருபகாரத்தைச் செய்தார். இத்தியன் என்ற இந்த உறவு இருக்கிறதே, இது எந்த எம்பந்தம், எப்படி என்ற எம்மவா உறவுகளையும்விட எம்மவையோ உறவினானது. மோகனது. இது தாய் காட்டின் தொடர்பு. பிரக்த எட்டின் பண்பு. இந்தத் தொடர்பைப் பற்றி இதைவிட வேறு என்ன சொல்ல முடியும்?

என் உள்ளத்தில் உணவன் மனைவி இருவரிடமும் என்நீர் உணர்ச்சி ரூபு கொண்டது. அந்தத் தம்பதிகளிடம் எனக்குப் பெருமதிப்பு ஏற்பட்டது. இருவரும் மனித உருவத்தில் அவதரித்த தெய்வங்களாகவே என்

என்னைக்குத் தோற்ற மனிதனார், என் இருவரையும் வழிபடும் தெய்வங்களாக மதித்த என் உணர்ச்சி கோவிலில் இருவருடைய உருவங்களையும் பிரதிமுகை செய்து யுத்தியே தொடர்ச்சி விட்டான். மனிதர்கள் இவ்வளவு தன்மைமற்றவர்களாகவும் சேர்வமயானவர்களாகவும், இவ்வாறு உபாயம் படைத்தவர்களாகவும் இருக்கக்கூடும் என்ற எண்ணமே என் உள்ளத்தில் இதுகாலும் எழுந்ததில்லை. அவர்கள் கடை விதி வழியே போய்க் கொண்டிருப்பதைக் காணும் பொழுது காணக்கூடக் கூட்டத்தினே இரண்டு ராஜா தம்பங்கள் அன்னாசடை போட்டுக் கொண்டு வட்டத்து செய்வது போல எனக்குத் தோன்றும்.

காணா எங்கள் தொடர்பு மிகவும் கெடுக்க உற்றது. மூல்பெய்தான் அவர்கள் என் விட்டைத் தேடி வந்து கொண்டிருந்தார்கள். இப்பொழுதே, என் அவர்களுடைய விட்டைத் தேடிப் போனானேன். ஒரு காள் அவர்கள் விட்டுக்குப் போய் அவர்களைச் சந்திக்கவில்லை. பெய்ருதும் என் மனம் என்னபோயோமாயி விடும்; வெறிச்சோடி விடும். மிக மூல்பெய்தான் உடையகையில் மூல்கரைச் செய்யத் தவறி விட்டதாக என்னை காள் மிகவும் மனம் புறங்குடுவான். என் சினைமடமட்டும் தான் இப்படி ஆகி விட்டது என்பதில்லை. அவர்களுடைய சினைமடியும் என்னுடைய சினைமடியைப் போலவேதான் ஆகிவிட்டது. அவர்கள் என்னைத் தங்கள் விட்டு மனிதர்களில் ஒருவனாக மதித்தனர். எந்தச் சிறிய விஷயத்திற்கும் என்விடம் ஆறோனா ரெட்டனர், காட்டன் செய்வச் செய்வ என்னைமடைய ஆந்தரகத் தொடர்பு வறுவந்து காண்கள் பிரிக்க முடியாதவர்க்காகிய வாமுனாரேனும்.

ஒரு காள் காணும் தெய்வியும் உணவச் சென்றேனும். ரூபச் சந்தி சேரே வேலை இருக்கவே என்னைமட உணவ வரவில்லை. வான விதியினே மேலக் கூட்டங்கள் மிதந்து கொண்டிருந்தன. தெய்வ அடிக்கடி வான விதியை அன்னாந்து பார்க்கலானான். மகம வந்து விட்டான் என்ன செய்வது என்று ஒரு வேலை அவன் பயந்தானே, என்னபோ! ஆனால் என் அதை பெய்காரம் சிறிதும் பொருட்படுத்தவில்லை. ஒரு படகை வரட கைக்குப் பெரிச் கொண்டு ஏறி உட்கார்ந்தேன். தெய்வியும் தயல்பெயலாதே ஏறி உட்கார்ந்தான், படகு எம்மத்திரத்தானைக் கறி வரப் புறப்பட்டது. தெய்வ மனத்துள் காட்டு ஒன்றுகூட விழவில்லை கொண்டிருந்தான். ஆனால் வாய் திறந்து தன் மனத்தில் உன்னத என்விடம் சொல்ல வில்லை. என் கோபித்துக் கொண்டு விட்டால் என்ன செய்வது என்று அவன் பார்த்திருக்க வேண்டும் என்ற எனக்குத் தோன்றியது.

கடலின் உவ்வாசப் பிரயாணம் செய்யும் ஆவலின் காணும் அவனைக் கண்டிக் கேட்க

உபசாரத்திற்கு உகந்தது

தேவமா:- ஏன் மாமி, தேத்திக்கு ஒரு பெரியவர் ஓங்க விட்டிக்கு வத்திக்குத்தாரே...அவரை கம்மா சொல்லியவரானது வேட்டுட்டு அனுப்பிட்டேனே...சரப்பிட ஏதாவது கொடுத்து உபசாரம் பண் னீயிருக்கக்கூடாதா.....

பிரேமா:- இப்போ சாமான் விக்கிற விக்கியினே 'டிபன்' பண்ணா ம்று முடியும்கே...சரி, வேறு ஏதாவது தரலாம்னு பார்த்தேன், ஆறு அவருக்கு அவசரமா போக வேண்டியிருந்ததனாலே அது எம்மாம் தயார் பண்ணாதமட்டும் இருக்க முடியாதுன்னு சொல் விட்டேன்.

தேவமா:- ஏன்...பேசாமே ஒரு டம்மினா 'உ' கொடுத்திருக்கலாமே ...'உ'யை எவ்வளவு சீக்கிரம், எவ்வளவு உணவில், எவ்வளவு சிக் கனமாக தயாரிக்கலாம்!

பிரேமா:- ஆமாம்.....உபசாரத்துக்கு உகந்தது 'உ' தான்.

மந்திர சக்தியுள்ள
'உ'யைக் குடியுங்கள்.

விக்கி. எங்கள் பரு உடன் அகலாத மீது
ஆடி அகலாத வண்ணம் மூன்றாதிக்கே வண்ண
புருத்தது. சிறிது வேர்த்துக் கெவ்வாய்
காக்கன் வானத்தைப் பார்ப்பதை மறந்து
உடன் அகலாத செய்யும் மீளடவிகை கண்டு
தடுப்பதில் மூழ்கி விட்டோம். ஆம் கடலின்
அகலாத ஒன்றை வோந்து பிடிக்கத் தரவி
டுடி வருக காட்சி கண் கொள்ளக் காட்சி
வரக இருந்தது. ஒரு அகி இவ்வேரு அகி
வாய் பிடிக்க கொஞ்சியதும் இரண்டு அகி
வோம் கெக்கவி கொட்டிச் சிரித்துக் கலந்து
போகும் காட்சியும் கண்ணுக்குக் குறு
வண்ண அளித்தது உயரமாக எழும்பும்
அகலாத உடையாமல் கொடுத்த கொடுத்த
வரும் பொழுது அவை எதையோ வாரிச்
சுருட்டிக் கொண்டு வருவது போன்ற
புருமை உண்டாயிற்று. உடன் அகலாதப்
பதரிய கற்பனைக் காட்சிகளில் எவ்வளவு
வேரம் போயிற்று. எதக்குத் தெரியாது.
இப்பக்க இப்பக்கப் பருத்த தொடக்கி
விட்டால் பொழுது போவது தெரிவது ஏது?
காக்கன் கையிலிருந்து வெகு தூரம் உடலுக்
குன்றி கொண்டு விட்டோம்.

நிகரென்று தடித் துத்தம் கண் இரண்டு
ஒன்று மெயில் விழுந்தன. அடுத்த கையி்
'பட பட' வென்று மழையே வந்து விட்டது.
தக்கி மறந்து எல்ல சித்திகாரியில் ஆழி
திருப்பவர்கள் மீது 'பட பட' வென்று மழை
கொட்ட வாரம்பித்து விட்டால், எப்படித்
தணுக்குதுவார்கள்? அதே போல: காக்கன்
நிலைக்கிறோம். எங்கன் கண்ணில் எங்களை
நிலையாமல் கையையே கொக்கி. கந்திருக்
கும் தூரத்தை அதுவானித்த பொழுது
எங்கள் இருவரமே இடித்து உட்கொண்ட
விட்டது. 'இனி என்ன செய்வது? எப்
படித் கை கொடுவோம்?' என்று கை
புடன் கித்திக்கொடுகும்.

காத்து வேறு கை கடுமையாக விசத்
தொடங்கியது. காத்து நிசாமாதி அடிக்க
விலை பட்டிகாட்டியின் பாடு நிண்டாட்ட
பாடு விட்டது. அவன் பட்டகைக் கை கொக்கி
க் கெய்த முயற்சிகள் எல்லாம் கிணுக்கி
கொண்டிருந்தன. அவன் என்ன செய்தும்
பட்டகைக் கைப் பக்கம் ஓடி உட ஓடி
ஓடியாவியில். பட்டகைக் கைக்கப் பயங்கரத்
தெனிகி பூசித்து கொண்டு காத்தின் உதவி
போடு முன்றோறிலும் உடலின் பாதிக
கைக்கு எதிரே அவன் என்னதான் செய்
வான்? ஆவியும் உதிரில் பிதுன்ன ஆகா
அவனைச் சுமமா ஒய்ந்திருக்க விடவில்லை.
ஆனால் அவன் முயற்சி பரிதம் அண்டையாமல்
பொய்க்காத கண்ட என் கைவலம்பிப் போய்
விட்டோன். என்ன செய்வது என்று புரியா
மல் கொடுக்கிக் கொண்டிருந்தேன்.

ஆனால் தேவதெயின் மூக்கத்தில் பதற்றமோ,
கைக்கமோ, கடுக்கமோ ஏதும் இல்லை. அவன்
அந்த ஆபத்தான கொத்திலும், தன் விட்டியில்
இருந்தால் எல்லாவையும் ஆகத்தையாகவும்
சந்தோஷமாகவும் இருப்பாரேனா, அப்படியே

மெழிச்சி ததும்பும் கதறாதுடன் உட்கொண்
திருந்தான். இந்த இக்கட்டான சிவகையின்
இவன் எப்படித்தான் இப்படிக் கைவலம்பித்
உட்கொண்டிருக்கிறாரோ என்று கைவலபுட
தும் விவப்புடதும் அவனைப் பார்த்தேன்.
"இனி பதற்றமுற்றுப் பயித்து எவ்வளவு
என்ன பயன்? உப்பது நடக்கட்டும்.
'கொன் தகையைக் கொடுத்த பின் உயக்கைக்
குப் பயத்தால் முடியுமா?' என்று இந்தியா
வில் ஒரு பழமொழி உண்டு. ஆகவே, உடப்
பது நடக்கட்டும் என்று கடவுள்மேல் பாரத்
தைப் போட்டுவிட்டுக் கையைக் கட்டிக்
கொண்டு கடவுளைத் திராணித்தவாறு இருத்
தால் கடவுள் கை கொடுத்து விடுவார்!"
என்றும் மிகவும் சாந்தமான குரலில்.

என் உன்னதில் அங்கைப் பார்ப்பியது
போயிருந்தது. 'இவனோ ஒரு பெண்.
ஆனால் இந்தப் பாவச்சரப் புயலிலும் பயம்
இன்றி அமைதியாக, சாந்தமே உருவாக
உட்கொண்டிருக்கிறான். ஆனால் காமோ ஆம்.
ஆவியும் எங்கு இப்படி மனம் பதற்றித்தே.
என்ன காரணம்? இருவருடைய இருவரத்
தக்கும் அடித் தளத்தில் என்ன சந்தி வேகி
கெய்த கொண்டிருக்கிறது? அவன் பயத்தை
ஒழித்து இருப்பாரேனா? என் பயத்து
சாபாரேனா?' என்று யோசித்தேன்.

ஆம், அவளுக்குக் 'கடவுளின்' மீது
எம்பிக்கை இருக்கிறது. அந்த எம்பிக்கை
எனக்கு இல்லை. இதனால் காரணமா கீடுக்க
வேண்டும் என்று எண்ணினேன்.

கொந்தா! மேல் காடு இயல்புத்திக்
கடவுளிடம் பாரமுடியா கீடுக்கிறது. மேல்
காட்டவன் தன் புது பலத்தை எம்பி கை
கெடுன்; தன் புத்தி பலத்தை எம்பி கை
கெடுன். ஆனால் ஆண்டவனை எம்புபதிலில்.
ஆண்டவனை எம்பி கைபுது முட்டாளதான்.
என்று உட்கொண்டிருக்கிறான். ஆண்டவன் மீது
தக்கி ஒப்படைத்து விட்டு கீழ் காட்டவர்
கைவலம்பித் சாந்தமாக கைகெடுக்கான்.
மேல் காட்டவன் தக்கித்தானே கம்பிப்
பயத்து கைகெடுன். கடவுளை எம்பும் கீழ்
காட்டவன் கைவலம்பி வருவதில்லை. இதனால்
இதன் காரணமா கீடுக்க வேண்டும் என்று
முடிவுக்கு வந்தேன்.

இதே சமயம் பரு ஓரே ஆட்டவனா
ஆடித்து. என் மனமும் அச்சமாய் அந்தப்
பட்டகைப் பொய்யை ஆத் தொடங்கியது.
தேவதி தக்கி ஆண்டவனின் கைவலி
ஒப்படைத்து விட்டு அமைதியாக உட்கொண்
திருந்தான். ஆனால் என்னிடத்தில் அந்தச்
சந்தி இல்லை. என் கைதையும் அகல் எழும்பும்
பாவச்சரப் பாதிகையையும் பார்த்துக் குறு
கடுக்கமுற்றுக் கொண்டிருந்தேன். அகி
கனின் உருவத்தில் மரணம் கொஞ்சிவிட்ட
தகவே என்னிப் பயத்துடன் அகலாதப்
பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். இதற்குள் நிக
ரென்று ஒரு போது எழுந்து எங்கள் பட்டகைக்
கைத்தது விட்டது. (தொடருக)

மரக்கால் மன்னார்சாமி

கே. சு. தாதன்

மீனாரஞ்சித சர்க்கஸ் கம்பெனிக்கா சர்க்கஸ் ஏற்கெனவே தங்கன் அபூர்வத் திறமையினால் மக்கள் மனத்தைக் கவர்ந்திருந்தார்கள். ஆகாச பார், அந்தர் திரிபாண வித்தை, கத்தி வீச்சு, கயிற்று டாய்ஸ் எல்லாமே மீனாரஞ்சித சர்க்கஸ் கம்பெனியில் பிரமாதமான காட்சிகளைக் இருந்தன.

ஒரு நாள் காலை, நகர மெய்திலும் பெரிய பெரிய எழுத்துக்களில் சர்க்கஸ் கம்பெனியின் புது விளம்பரம் ஐனங்கள் கண் களைத் தாக்கியது. "இந்த ஊர் முகாம் இன்னும் மூன்று நாட்கள்தான்! இன்று மாத்திரம் 'மரக்கால் மன்னார்சாமி' பல அபூர்வமான சைக்கிள் வித்தைகளையும், கம்பி மேல் நடக்கும் கய்டுமான் வித்தைகளையும் செய்து காண்பிப்பார். மரக்கால் மன்னார்சாமி பின் புறமாகவே, சாய்வான் கம்பியில் ஏறி, மேலிருந்து சரிந்துவிழும் காட்சி மீனாரஞ்சித சர்க்கஸ் கம்பெனிக்கே பெருமையளிக்கும் செய்கை. இன்றைக்கு ரீங்கன் விஜயம் செய்யாவிட்டால் வாழ்க்காலிலேயே ஒரு அரிசு சந்தர்ப்பத்தை இழந்தவர்களாவீர்கள்" என்ற விளம்பரம், பங்களைக் காம்பெனண்டுச் சுலகிலிருந்து சிறு பாலங்களின் கைப் பிடிச் சுவர் வரை அவங்கரித்தது.

பொது ஐனங்கள் மேற்படி விளம்பரத்தை ஒரு தடவை வாசித்துப் பார்த்தார்கள். இரண்டு தடவை வாசித்துப் பார்த்தார்கள். உடனே முக்கிவீதி விரிவானவந்தார்கள்! "ஒரு மரக்கால் ஆசாமி, கால் கொண்டியாகப் போய், பொய்க்கால் வைத்துக் கொண்டிருப்பவன், ஊனமாகப் போய் காலில் உணர்ச்சியை இழந்து மரத்தினால் காக்களை செய்து மாட்டிக் கொண்டிருப்பவன், இத்தகைய அபூர்வ வித்தைகளைச் செய்யும்போது, அதைப் பார்த்தாக ஐன்மம் என்ன ஐன்மம்!" என்று அந்த விளம்பரங்களைக் கண்ட ஒவ்வொருவரும் தங்களைத் தாங்களே கேட்டுக் கொண்டனர். அன்று மாலை ஐந்து மணிக்குச் சர்க்கஸ் கொண்டை வழுக்கத்தையிட அதிகமாக மூன்று பங்கு திரைப் விட்டது.

சர்க்கஸ் ஆரம்பமாகிற்று. ஐனங்கள் பொது லாபைப் பரிசோதிப்பது போல் இடைவேளை வரை மிருகங்கள் வித்தைகளையே காண்பித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஒருவாறாக இடைவேளை முடிந்தவுடன் 'டிப்டாப்'பாக மேல் காட்டு உடையில் மரக்கால் மன்னார்சாமி அரங்கத்தில் ஆரூரானான். "இதோ மன்னார்சாமி! இதோ மன்னார்சாமி!" என்று ஒலி பெருக்கிகள் அவனை. அவனுடைய சாஜ கம்பீர கடைவைப் பார்த்த பிறகு, அவன் மரக்கால் மன்னார்சாமிபாக இருக்க முடியும் என்று யாராவும் சொல்ல முடியாது!

அனுவசமாக ஒரு கைக்கிளை, சிப்பந்தி ஒரு வண்டிமீருக்கு வாய்க்கி, ஐம் என்று ஏறி உட்கார்ந்தான். கண் மூடித் திறக்குமுன் அகரவித்தைகள் காண்பிக்க ஆரம்பித்தான். கைகளை உபயோகிக்காமலேயே அவன் கைக்கிளைப் பல கோணங்களில் ஓட்டித் தான் ஒரு கிபுணன் என்று கிருபித்தபோது சகிசர்கள், கோடை இடிபோல் கை தட்டி சித்தார்கள்.

கைக்கிளைத் தூர எறிந்துவிட்டு, கம்பி மேல் நடக்கும் வித்தைகளைக் காண்பிக்க ஆரம்பித்தான். என்ன வாவகம்! என்ன பாலன்ஸ்! அகலமான தார் ரோட்டில் ஆனந்தமாக நடக்கும் அனுவசத்துடன் அவன் அந்த மலிகிறைத் கம்பியில், நடந்து, ஓடி, எவ்வளவு காண்பித்தான். மறுபடியும் கைக்கிளைக் கொண்டையைப் பிணந்தது.

"சார்! மரக் காலினால் இப்படிச் செய்வது மகா அபூர்வமாக்கும்!" என்றார் ஒரு நாற்காலி பிரமுகர், "சரி! இந்த மன்னார்சாமிக்கு மரக் காலையிருக்கிறது என்று நீங்கள் பார்த்திருக்கா?" என்று இன்னொரு பிரமுகர்.

காலிலிலும் காலாக வென்று பேச்சுக் கிளம்பியது. "இவன் மரக் கால், உன்னவனே யில்லை! பொய், ஏமாற்று வித்தை!" என்று உறுமிகள் ஒரு மிசைக்காரர், "ஆமாம்! அன்னோ! நீ சொல்லுவது கிணுமாத தான் இருக்கும்!" என்று ஆமோதித்தார் அவர் பக்கத்திலிருந்த அரை மிசை ஆசாமி!

"பாவது! வான், தங்கள் என் இப்போழுதென்னம் முன் போல் அடிக் கடி கச்சேரி பண்ணுவாதினீர்?"

"அதுவா? என் உடம்பு சரியில்லையே என்றுதான்!"

"உங்கள் உடம்புகூட என்ன?"

"எனக்கு உடம்பு ஒன்றுமில்லை, கார்! என்னுடைய சனிக்களில் பற்றிவருவா கொன்னோள்!"

"இந்த மானேஜர் மந்தைய உடைத்து விட மாட்டேனா! வா தம்பி! விஷயத்தைக் கேட்டு விடலாம்!" என்று இவ்வந்த கோவிலை அதா மிகை பின் தொடர முழு மிகைகளைப் பூண்டோனார்.

அடுத்த கிமிஷத்தில் "ஏப்! மானேஜர்!" என்ற மிகைக்காரர்களின் சத்தம் கேட்டதை எங்கும் எதிரோலித்தது. ஐண்டென்மனோரும் சத்தம் வந்த திசையை நோக்கி லுக்கக் கூட விடாமல் ஸர்த்தர்கள்.

இதரப் போல் எத்தனையோ கடைக்காக் களைக் கண்டு பழக்கப் பட்டிருக்கும் மானேஜர் மனோதமான் அவட்சியமாகத்தம் கிணர்ப் கைக்குள் கை விட்ட வரது "என்மையா லுக்கல்! ஏன்!" என்று வந்தார். மரக்கால் மன்னார்சாமி ஆலயத்தில் சிற்பத போல் கம்பியில் சிந்து கொண்டிருந்தார்.

"அந்த மன்னார்சாமிக்கு மரக் கால் இங்கு என்று காங்கள் சொல்லுகிறோம்! சி போல் விளம்பரம் பண்ணி வகைர வயாற்றி விட்டாய்! உன்மையை ஒப்புக் கொள்" என்று உச்சு ஸ்தாயியில் கத்தினால் காலி ஆசாமி. தங்கள் மனத்திலிருந்து சந்தேகத்தைத் தாது யத்துடன் வெளியிட்டதற்காக எல்லோரும் மனத்துக்குள் அவனைப் பாராட்டினார்கள்.

மானேஜர் மந்தையம் செந்தார். "எங்கள் விளம்பரம் தாற்றுக்கு தாது உன்மைய! எங்கள் மன்னார்சாமி மரக்கால் மன்னார்சாமி

~~~~~

தம்பி! — தேடிவோலின் லுளம் கைவி அபிவிருத்தி எதற்குமேது என்வதை நீங்கள் ஒப்புக் கொள் கிறீர்கள்?

மற்றவர் : போகாது ஒப்புக் கொள் கிறேன். எங்கள் வீட்டில் இருக்கும் தேடிவோலையை யாராவது தெய்யி லும் உடனே தான் என்னுடைய அகநாக்குப் போய்ப் புத்தகத்தை எடுத்து வைத்துக் கொண்டு ஈடிக்க ஆய்வித்து விடுவோம்!

இங்கு என்று சிறுப்பிப்பவர்களுக்கு தாங்கள் ஆரீயம் ரூபாய் கொடுக்கத் தயாராயிருக் கிறோம்! சிறுப்பிப்பீர்களா?" என்று.

"முதலில் அந்த ஆசாமிக்கு மரக்கால்தான் என்று சிறுபி ரூபாய்!" என்று ஆக்கிரோஷத் துடன் கத்திக் கொண்டே லுளம் வந்தார் தாக்காவி ஆசாமி ஒருவர். "ஆளம்! முழுக் கால் சட்டையாக் கழற்றி விட்டு அவரை கார் சொல்லு! முழுக் கால்சட்டைய மரட் டிக்கொண்டு வந்து உன்மே மரக் கால் இருக் கிறது என்றால் எந்த மதையம் ஸுபா ரமய வான்?" என்று கத்தித்தார். அதா மிகைக் கார ஆசாமி. சிங்கை கொண்டகாலிலிருந்து அகிவருமே தங்கள் ஆளக்காலிலிருந்து எழுந்த சிந்து விட்டார்கள்.

சிங்கை மானேஜர் எட்டென்று பக்கத்தி லிருந்து ஒரு கட்டுப் மித ஏறி உபயாசை சிந்து கொண்டார். "கைபோல்க்கோ!" என்று அவருடைய கைதென்ற ரூபக் கோட் டகாலில் சேர்த்ததை எதப்படுத்தியது.

"சீக்கை எம்மோரும் விளம்பரத்தைச் சிப்பாகக் கவனித்தீர்களாக்கவா? மரக்கால் மன்னார்சாமி என்ற தானே போட்டிருந் தோம்?" என்று கம்பியமாக.

"ஆளம்! ஆளம்!" என்று ஏகோபித்த ருட்கைக் கெம்பியை.

"கால் ஒடிந்த மன்னார்சாமி என்றே மரத் தினும் செந்து கால் போற்றுத்தப்பட்ட மன் னார்சாமி என்றே போட்டிருக்கிறோமா?" என்று அடுத்த கேள்வியைப் போட்டார். வெற்றியோகை குறுக்கு விசாரணை செய்யும் அடங்கெட்டைப் போன வெற்றிப் புண் கையுடன் அந்தப் பக்கமும் இந்தப் பக்கமும் திரும்பிப் பார்த்தார்.

சிங்கை ரகேசன் முகத்தில் எங்கடக் கிண பரவிவது. மானேஜர் கேள்வியின் நோக்கம் புலியாமல் விழித்தார்கள்.

"மரக்கால் என்றும் என்ன ஸுபா அர்த்தம்? சிறுக்கால் என்று அர்த்தமோ?" என்று தாக்காவி ஆசாமி. மானேஜரை மக்கி விட்டது போன்ற தோரணியை.

"அப்படிக் கேளும்! குண்டக்குடி. கோதண்ட ராமன், சதாரன் மயூகனாதேவி என்று சிங்கை கேள்விப் பட்டிருக்கிறீர் களா? அதே மாதிரிதான் இவர் மரக்கால் மன்னார்சாமி! இவர் ஊர் மரக்கால் என்ற பிராமம். ஸ்ரீவைகுண்டம் பக்கத்தில் இருக் கிறது. ஆககாலம் இவர் 'மரக்கால் மன்னார் சாமி' இங்கு என்று சிங்கை சிறுத்தால் ஆரீயம் ரூபாய் கொடுக்க கால் தயார்!"

மானேஜர் கட்டுலிலிருந்து இறங்கினார்! மரக்கால் மன்னார்சாமி ஐம்பென்று கம்பி யில் ஈடக்க ஆய்வித்தாயி! சிங்கை பங்கு வார்த்தைக் கொஷ்டி. காததப் பிளக்கத் தொடங்கிவது. முகத்தில் அசடு வழிய எல் லாரும் தத்தம் ஆனத்துக்குத் திரும்பினர்.

"மரக் காலு மரக் மன்னார் எட்டியது யாக்க!" என்று மிகைக்காரனின் வரத் ததனை காற்றினை கலந்து மயாற்றிவது.

~~~~~

கோதண்ட ராமன், சதாரன் மயூகனாதேவி என்று சிங்கை கேள்விப் பட்டிருக்கிறீர்

கீவ்னயு
மறைத்த பின்னர்
நம் முத்தனம் புதிய
மனிதனாய் விட்டோம்!

“நான் சீம் வாயுவினும் மிகுந்த
அவன்மதப் பட்டோன் — அதா
வது, உடம்பு நூரவும் உன்
வலியினும் சில சமயங்களில்
வெளிக்கும் போக முடியாம
லிருந்தது. நன்பன் ஒருவன்
“க்ருஷன்” உப்புக்களை உப
யோகித்துப் பார்க்குமாறு
பிரார்த்தனை செய்தான். நான் அங்
வாறே செய்ததில், உடம்பு
வலிவன் கொஞ்சம் கொஞ்ச
மாய் மறைத்து வந்தது.
வெளிக்கும் யாதொரு தடவ்
லின்றிப் போய் வருகிறேன்.
நான் முற்றிலும் புதிய மனித
னாய் விட்டதற்கு “க்ருஷன்”
தூக்கு வந்தனம்.” —A. B.

விடித்தன்மைகொண்ட கழிவு
பதார்த்தங்கள் சரிவர வெளித்
தள்ளப் படாமையால் குடல்
களில் தேங்கி, சீம் வாயுவை
உண்டாக்குகின்றன. “க்ரு
ஷன்” விதுவான ஆறுவித மூக்
சிய உப்புக்கள் குடல்களையும்
முத்திரக் காங்களையும் சரிவர
புயங்குமாறு தூண்டுவதால்
இவ்வினும் பொருள்களை சிக்
கிரமாகவும் கவையாகவும்
வெளியே தள்ளுகிறது. தினக்
தோறும் ஒரு சிறு அளவு
“க்ருஷன்” உபயோக, தன்
வீடுடனோ உட்கொள்ளுவது
உங்களைச் சீம் வாயுவினி
றும் விடுவிக்கும்.

“க்ருஷன்” உங்களை ஆரோக்கியத்தையும் சந்தோசத்தையும் தூண்ட உதவுகிறது

வெண்மையாக

சுவைவ செய்யப்
பட்டுள்ளன

மிரகாசமாக

சுவைவ செய்யப்
பட்டுள்ளன

**ஸன்லைட்
சோப்பினால்**

தான்

தூய்மை ஆகத்துவாகையாக வெண்மையாகவும் மிரகாசமாகவும் சுவைவ செய்யப்

ബീരാചന്ദ്രിയൻ തെരുവുകാരൻ

22

அந்த மனிதன் அந்நகரிலிருந்து போய்
புன்போது என் மொழியைச் சொல் இருந்த டென்
போன் மனிதன் அடித்தது. சீர்தவற எடுத்தது
மனிதன் கைத்துச் சொன்னதே. 'தொடர்ந்து
மொழியைத் தரு மனசினால்' என்று ஆரம்பித்தது.
'மனிதன் தரு ஆக உபகரிப்பே அனுப்புகிறேன்.
அனுப்புகு ஏதாவது தருகிற மொழியைத் தருக
அது உபகரிக்க அமர்த்தி வைப்பான், உபக
ரிப்பே வருகிறான் ஏதோ அது உபகரிப்பே
இதற்குச் சொல் தருகிறதே சொல் மீட்டான்.
மொழியைச் இரண்டு மொழியைத்' என்று
என்பது மனிதன் சொல் தருகிற மொழி
உபகரிப்பே அனுப்புகிறேன்.

பதினாறு வாகனங்கள், எங்கும் எங்கு உயர்ந்த
மிகுந்த ஒரு கூத்தத்தால் எங்கும் வந்த பார்த்த
மூலம் அந்த வாகனம் தெரிந்தது மிகுந்த
எல்லாம் மிகுந்ததால் தெரிந்ததால் எந்ததால்.

எங்கள் ஸ்டேட் போர்டின் உயரதா பட்டாளத்தில்
எவர் கோரல் காட்டினார், அந்தபட்ச உத்தரவு
இருக்க வேறு சில போது உத்தரவுகளிலும்
அவரின் ஸைத்தித் கொண்டிருந்தே, உள்
பேர்தரப் பட்டாளத் தந்தாண்டலில் எவர்
மீளும் சித்திரம் வேறு உத்தரவு அமைச்சர்
அருளினால் மாற்றி காட்டினதற்கு பாரா
செய்து அனுப்புகார். அவர் அனுப்பி வைக்கும்
உள் உத்தரவுகளும் அருளபட போருக்கும்
ஒப்பிக்காக்கும் இதுக்கு உதரத உள்எவர் வேறு
செய்து வருவதற்கு. அது உதரததர உத்தரவு
மட்டுமே அருளினால் அனுப்பி காட்டினத தந்தர
மீளி வேறுபட உத்தரவுத் தரவே வருவதில்.

[illegible][illegible]

விதிகள் செயல்பட்ட பின்வருமாறு
 அந்த பெயர் தீர்மானம் செய்து அதற்கு
 அந்த பத்திரம் முதலில் ஒரு குறிப்பிடப்பட்ட
 தீர்மானம் வரும் செயல்பட்ட பின்வருமாறு

[illegible]

“அதற்கு சான்றாக இவ்விடமே வேறு யாருடைய பெயரையும் போட்டதேதும்” என்று அவர் மிகவும் அளித்தனர்.

“சரி, அப்படியானால் இந்த எய்க்ஸாஸ்த் என்னை வந்தது ஸார், அதைப் பங்களிசுடத்து பெரியவாத்தியார்தான்மேயுக்கு ஒரு வழியை சொன்னார். அதை எடுத்ததற்கொண்டு சொல் என்னை வந்ததில் அங்கனம் ஸார் தந்தால் உங்களுக்கு தெரிய சொல்லுதல் சொன்னது விடுவதில்லை” என்று.

இதைப் போட்டதும் கிராமியின் முயற்சியை மார்பித்த. "என்னை, பொய்க்கை பணங்களை உடத்திப்போடு போடு?" என்றான். அவன் முன்பே அவன் மனைவியுடன் பேசியிருந்திருந்தார். அவன் மனைவியைப் பற்றி அவருக்குத் தெரிந்தது.

“ஆகவே, அந்தக் கொள்கை” என்றேதும்.
“எழுமாலை, எவ்வித வேலைகளிலும் போது
றும் பாதையில்லாம். இந்தப் போய்க்கிடை
பதில்களிடத்து வேலை நடந்து போகிறது”
என்றும் விளக்கம் தரப்பட்டது.

“எனது கீதர்களில், உத்துமைய பெரிதாய்கிறது புரிவதிலே. உலகத்து மன்னும் அறிவு படைக்கப்பட்டதில் ‘அப்பெருன்’ மெய்யில் இருந்தவன் மூலப்பத அருள் சான்றிருந்த வன் பெரிதாய்க்கிட்டு வெளக்கு வெள்கிட்டான். சரி, சரி, நீ மிகுந்த தெரியாதவன்!” என்றே மிகுந்த அறுபட்டே.

“கோயில்களிலேயே நேரம். என் அங்கத்தினர் கோயிலுக்குள் வராமல் இருக்கும். ஒரு கோயிலில் வர்த்தமாய் வந்தால் அங்குள்ள தாத்தியேயர்கள் என் நேரத்தில் கோயிலை வந்தடிக்ருவார்கள்” என்ற கோயில்கள்,

“**புதுச்சேரி** புகழ்பெற்ற ஐயக்கி கைவினை
 சிறுவை வகுப்புகள் போன்றிருந்த போது அந்த
 ஊர் பணக்கார ஒருவர் வீட்டுக்கு அவர் கை
 போகித் துறக்கி கைவினை வாங்கின சர்க்குக்குப்
 பணம் வரும் செய்வு அங்குக்குப் போனதுமே
 அங்கு வீட்டிலே அந்தக்கி ஒரு பெண்ணை
 போலிக்கு இருத்தினாள். அவளும் எங்க குய்யா
 லாக. ஒரு முறைக்கு எங்குதான் தாக்காது
 உட்கார்ந்தாள். செய்ய என் பழக்கத்தினால்
 அந்தப் பெண்ணைத் தன் கையில் வைக்க வந்ததே
 கைவினை வீட்டில் இருந்து சிறப்பிக்கு
 மேல். அவர் வீட்டு எல்லாம் ஒரு நடவடி
 கையாக என் போலிப் போட்டியிலே பணத்தைத்
 கொடுக்க மாட்டார். ஏதாவது சாதிக்கப்
 போகிற பழக்க கைவினை என் பணத்தைப்
 கொடுப்பாருங்க. இருந்தாலும் அவர் வகுப்
 புகளே ஒரு போலி புகளினதான் ஐயக்கி
 ஏன் அவர் போலி போடுவாருங்க உருத்த
 தன்மையி ஐயக்கிப்போலி அப்படி கைவினை

"ஒரு யாசன் னன் அகநப் பெயர் மணிதீர் விட்டு
 குழப்பம் போனவுடனேயே அவர் தரவேண்டிய
 அதுபத ரூபாயையும் எடுத்துக் கொடுத்திட்டா
 ருக்க. எனக்கு ஆதரவையப் போலிட்டதங்க.
 னன் அகநப் பணத்தைய வாங்கிவிட்டு வரவேண்டி
 னன் கொடுமான் பருங்க; அவங்க விட்டபேச
 வேங்களுக்கு இருக்கிற பெண்ணு அஞ்சல், அவர்
 எதிரேய வைத்தேவை. அவருடைய அனுமான்
 பங்கிப் பணத்தையக் கொடுத்து விட்டதற்கு
 கொடுமனாகும். அவர் கொடுமன் 'அய்யம்
 நீ ஒரு வறுமைய கொடுத்திட்டு வந்தேன், எனக்கு
 ஒரு பட்டுப் புடவை வாங்கித் தரவேண்டு, அதை
 இப்போ வாங்கிக் கொடுங்கள். உங்க குழந்தை
 குத்தாகப் தெரிகிறது எனக்கு அதுமான் தந்தை
 பிடிச்ச புண்ணிய! யாசன் கூடசிறித் தன்
 பணம் அவர் விட்டுவிட்டுத் தொட்டிருக்கிறது. அந்த
 அதுபத ரூபாயை என் கண்ணேயே கொடு. மாதம்
 கூடசிறித் வன் திருப்பிக் கொடுத்திடவேண்டும்.
 என் பிரமத்தியே என் சிங்கியா சிங்கியா
 கொடுங்க. அதை வித்தப் பணம் பெற்றிருப்பாரு.
 அங்கு விட்டுவிட்டுத் வாங்கிக் கொடுத்திடவேண்டும்.
 என் வந்ததைய விட்டி' என்று கொடுத்த
 வந்த ஒரு யாசனியைப் பார்த்ததங்க அஞ்சல்.

"யாருங்க, எனக்குப் புத்தி யோகிப் போய்
 கங்க. எப்படியும் யாசன் கூடசிறித் வந்ததும்
 குழந்தை, அதுப் பணக்காரன் தர வேண்டிய
 பங்கியைப் புத்தி சிங்கியே மட்டாரு வந்தே
 தந்தையத்தியேயே அந்த அதுபத ரூபாயையும்
 அஞ்சல் வைத்தே கொடுத்து விட்டேனாங்க.
 அவர் அந்தமர்க்கே கூடசிறிப் போய் ஒரு புதுப்
 புடவை, கூடசிறித் செட்டி வட்டி, கொஞ்சம், சகலி,
 சகலம் வாங்கிவிட்டு வந்த விட்டாங்க.

"பத்த வன் வந்த வந்துமைய குழந்தை
 'கிளப் பார்த்த திராசாமி, இதனா என்வைய
 இதுவா வந்த பெண் குடித்தந்தித் தொட்ட
 ருக்க. என் பதிக் கொஞ்சுபத்தித் அஞ்சல்

வேலை கொடுத்திருக்கிற விட்டு அதுமான்
 அங்கே வந்திட்டாருங்க. அதற்கு வட்டி என்
 குழந்தை, 'இந்த கொடுத்த அதுபத ரூபாய்
 வந்தே' என்று கொடுமன் கேட்ட போது
 பத்திப் போலிட்டேனாங்க. உன்வையைக் கொடு
 வத் வந்தேன் வந்தேன். 'கொஞ்சுபத்தித் தொட்ட
 ருங்க' என்று மட்டும் பதிக் கொடுமன்.
 அந்தமர்க்கே அவர் வந்தேன் போலியே ஒரு
 பணக்காரனாருங்க. என் கொடுமன் கொடுமன்.
 அதுமான் தெரிந்துகொண்ட தன்னிடமிருந்து.

"என் கொடுமனே இருக்கும் போது அஞ்சல்
 என் கிளவைய கொடுத்த பணத்தையக் கொண்டு
 வந்த விட்டுமான் என்று எதிர்பார்த்தேனாங்க.
 அவர் வரவேண்டி. என் தெரிந்துகொண்ட போது
 பிரமத்த வந்த வந்த பார்த்துத் திராசாமி
 கொஞ்சுமான் என்று சிங்கியே. அப்படியே
 அவர் வந்தேன் ஏமாற்றி விட்டாங்க. அப்போதற்கு
 ஒரு திராசாமி பணக்காரனாருங்க. உதிர்
 போனாருமே இதைப் போய்க்கொண்ட குடித்தியே
 குடித்தே உடாதுகொண்ட!

"அதுமே அதுமான், இதைப் போய்க்கொண்ட
 பணக்காரனாருமே எனக்கு வேலை வேண்டி.
 என் பட்டியை கொடுத்த கொஞ்சுமான் பண
 கிளக்க. வேறு என்வையை வேலை போலிட்ட
 கொடுமன்" என்று அவர் தன் வந்ததற்கு
 உதிர் குடித்தாங்க.

அதுமக்கு வந்தேன் அதுபத்தையக் கொட்ட
 தும் திராசாமிக்கு மை எனக்கு அதுமான்
 கூடசிறித். அதுமான் அதுமான், அவர்க்கு
 பெற்றத வந்தேன்மேலாது, எனக்கு ஒரு ஆ
 சகலாமி விடுவது.

ஒரு வேடி போனே கொடுமன் விட்டு "திரா
 சாமி இப்போது இந்த வேலைதான் வந்தேன் இதை
 கொடுத்தேன். நீ போய்க்கொண்ட வந்த வந்த
 வன். அதற்குத் வேறு என்வையை கூடசிறி
 வேலை வேண்டியவா என்று திராசாமித் கொடுத்த
 கொடுமன்" என்று உதிர் அவன் அதுமையேமான்.

"உதிர், அதுமான், இந்த ஏழையா சிங்கியை
 வந்தேன்மேலாது" என்று உதிர் வந்தேன் தெரி
 வித்தவிட்டுக் கொஞ்சுமான் திராசாமி.

2

"இதை என் மனை என் ஆய்வை விட்டு
 வந்தேன் என் விட்டு வந்தேன் திராசாமி வந்த
 கொஞ்சுமான். "என் திராசாமி, உதிர்
 கொஞ்சு என் வந்தவர்க்கு கொடுமனே.
 அதற்குத் வந்த விட்டாரு" என்று கொடுமன்.

திராசாமி தந்தைய வந்தேன் "ஒன்று இதை
 கொடுத்த போனவுடைய மதுபடியை என்வையிப்
 பார்த்தேனாங்க. சிங்க கொடுமன் வேண்டிய
 வந்தேன்மேலாது குடித்த வந்தேன்மேலாது
 சிங்க அகநப் பணக்காரனாருப் பெயர் வந்தேன்
 தந்தையாரு ஒரு குடித்த கொடுமன். என்மேல்
 அவர்க்குப் பார்த்த 'அட்டென்ட்' வேலை
 க்கு கொடுத்தேனாரு" என்றேன்.

திராசாமிக்கு மனமார்த்தம் எனக்கு விட்டா
 ருக்கது. ஒருவேளை அவர் கொஞ்சுமான் பண
 கிளவைய வந்தேன் வந்தேன் திராசாமி
 அவர் மனமார்த்தம் இட்டமேலாது கொடுத்தேன் அவ்
 வேலை. ஏதற்கு கொடுமன் குடி வந்தேன்மேலாது
 என்று சிங்கியை. "திராசாமி, உதிர் இப்போது
 கொஞ்சுமான் பணக்காரனாருமே திராசாமி
 வந்தேன் ரூபாய் கொடுத்தேன். நீ வேலை
 கூடசிறித் வந்தேன் வாங்கி அதைத் திருப்பிக்

கேள்விகள் போனது. உன் மனநிலை
குப் பிடிக்காத வேளையில் நீ அவரை
காண வேண்டுமென்று என்ருய் பின்பு
மிகவும்!'' என்றேன்.

திருவாரூர், "எழுமான், பரமர சிவ
சிவம். நீங்கள் அந்தப் பள்ளிக்கூடத்
தியே வேலை போட்டுக் கொடுங்கள்?"
என்றான் மறுபடியும், அவன் உற்
புறுத்தலின் பேரில் வேலை போடாது
மிக நல்லது உபாத்திரபரணத்திற்
சாமிநாயக அட்டென்டர்ஸ் சிவமிகவும்
படி ஒரு பொருள் உதவும் எழுதி அதை
அனுப்பும் கொடுத்த அனுப்பினான்.

அடுத்த நாள் வரவே வேலை
பள்ளிக்கூடத்திற் நல்லது அந்தமைய
என்கிற தெய் உதவி. "என்,
பள்ளிக்கூடத்திற் பணம் வந்து
குழந்தைகளை அங்கம் விட்டிருந்த
உட்குக் கொண்டு வருவதற்காக சிவ
மிக்ந்திருக்கும் வேலைகளைப் பெண்
பொருள்தைய இவ்று வரவே எட்டு
மணக்கு அவன் நேரடித் தெரு சிறுப்
பத்திரிசொய்க் கொள்முதற்குமேனது
வாரே ஒருவன் உட்கடையக் அவன்
மனமையில் அந்தப் விட்டு ஒரு
விட்டானும். வேலைக்குத் தனியே
பயிற் சையி. ஆகப்பத்திரி சிவ
மிகு. வேலைக்கு ஒரு 'வெண்
மிகு' உட்கடையக் கொடுக்க வேண்டும்?"
என்று சொன்னான்.

உட்கடையக் கொடுக்க ஒரு மறு எழுதி அனுப்பி
விட்டு எழுதும் ஆகியவையி ஆகப்பத்திரிக்கு
கொடுக்கும். ஆகப்பத்திரிக்கு வந்தக் வேலை
விட்டுப் பத்திரிக் கொள்முதற்காக கொண்டு,
அனுத்திரு சிவமிகு அந்தமைய தென்கை இவ்வ
'உதவிப் பரி உட்கடையக் தனியே அந்தமைய'
அந்தமையக் கொடுக்க ஒருவரை? என்ரு
பாட்டி வேட்டு வேலைக்கு 'ஒருவர்' என்ற
மனமையாகத் தனியை அந்தமைய.

ஆகப்பத்திரியை விட்டு வேலை வந்ததும் தனியை
ஆகியவை "நீங்கள் அனுப்பின திரவாரூர் தெரு
வந்தவன் வந்து பார்த்தான். ஒரு தெருவிக்குத்
வேலைக்கு வந்து சேருவது ஆட்டி கொட்டு விட்டு
உட்கு" என்று தனியே தெருவித்து விட்டு என்
மிகு விடப் பெற்றதற்கொண்டான்.

பெண் தனியே அடிபட்ட ஒருவன் வந்த
வரவே வந்த வேலை வந்ததற்குக் கொள்முதற்கு
போது "எழுமான்" என்றதும் திருவிப் பரித்
தேன். திரவாரூர்தான் சிவம் கொள்முதற்காக.
"அந்தமையக் வேலைப் பள்ளிக்கூடத்திற்
வேலைகளைப் பெண் அந்தமைய விடத் தனியே
வந்த தனியே அடித்த விட்டு உட்கு வந்த
வேலைக் கொடுக்க ஒருவரை கொண்டு
என்ரு தனியே கொடுத்ததும் தனியே" என்றான்.

"உட்கடைய, பள்ளிக்கூடத்திற் வேலை கொடுக்க
பெண் அந்தமைய சிவம். அவன் கொண்டு, அந்த
மைய தெருவியை சிவமையாக வேலை
அடித்தக் கொண்டு விட்டான்" என்றேன்.

"என்ருவது, அவன் அந்தமைய இவ்வைய" அ
படியானது வந்த வேலைகளைத் தனியே. இவ்ரு
வந்திரு ஒரு உதவிக்கு வேலை கொண்டு
பொருள் பருகும், அந்தமைய சையவையே
அந்தமைய மாதிரியே ஒரு வேலைகளைப் பரித்
தனியே. அவன் அந்தமையத் தனியே அவன்
என்ரு வேலைகளைப் கொண்டு வந்து பரித்

தெருவது. அவன் வேலை வந்தமையக் கொண்டு விட்டு
பெண் இவ்று புத்தகம்வர எடுத்துக்கொண்டு பரி
விட்டதற்கிவ்று தனியே கொள்முதற்காக. ஒரு
வந்திரு அவன் தனியே அடிபட்டபோது அவன்
என்ருக் கொடு தனியே பரிக்குப் பரி வந்த
விட்டு வேலைகளைத் தனியே கொடுக்க. அந்தமைய
தேன் இவ்ருவந்தான் அந்தப் பள்ளிக்கூடத்திற்
வேலை வேலை வேலைகளை மறுபடியும் உதவி
வந்து வேட்டுவது. சிவம் கொடுத்த எழுதி
தனியே கொண்டு வேலை உபாத்திரபரண
விட்டு கொடுத்ததும் அந்தமைய ஒரு தெரு
வந்த வேலைகளை ஒருவர்க்கு கொண்டு கொண்டு.

"ஒருவன் வந்த வேலை அந்தமைய மாதிரி இவ்று
அந்தப் வேலைகளைத் தனியே நேரடித் தெரு சிறுப்
பத்திரி கொண்டு விட்டு கொடுத்தது. அந்தமைய
என்ருத் தனியே என்ருக் கொண்டு அடிபட்ட விட
உட்கடையக் அவன் தனியே பருகும் அந்த
விட்டு ஒரு வேட்டுவது. ஒருவன் வந்த
வேலைகளைப் பரித் தனியே திரவாரூர்தான் வேலை
ஒன்றுக்குவந்தது அந்தமைய வேலைகளை. அ
போது என்ருவது பருகும் ஒருவன் வந்த
பரித்த. 'அட்டி திரவாரூர்' அந்தமைய வந்த
வந்திரு ஒருவன் கொண்டு கொண்டு வேலை
அந்தமைய வேலைகளைக் கொண்டு வந்து கொடுத்த
விட்டு அவ்வையாக உதவி இவ்ரு வந்த
வந்ததற்கு கொண்டு அந்தமைய வேலை. இவ்
மையத் தனியே பரித்தான் 'மேன்' என்றது. அ
போதுதான் என்ரு 'பரி' என்றது. அ
வந்திரு அந்தமையக் கொண்டு கொடுத்த அவன்
விட வந்த ஒருவன் கொண்டு கொண்டு கொண்டு
வந்த. உட்கடைய பரித்தான் வந்திரு. சிவ
கொண்டதும் பரித்தான் அந்தமையத் தனியே
தேன் ஒரு வேலைகளைக் கொண்டு கொண்டு
பொருள் நேரது. என்ரு கொண்டு கொண்டு
வந்த தனியே கொண்டு வேலைகளைப் பரித்தான்.
என்ரு உதவிக்கு வந்த பரித்தான் வந்தமைய
கொண்டு கொண்டு கொண்டு கொண்டு.

இந்த நிலைக்கு ஆகப்படுத்தியிருந்த போகன்
வீடு கிணங்க வைக்கப்பட்டிருந்த பத்து
காட்கள் கழித்து அவர் தாய் ஆதி எழுந்த
படமாயும் அவருக்கு அபிவிருத்தி அடைந்திருந்
தது. போகன் வீரராமியுடைய பதினாறு
பேர்களும் அவர் மூல் மூன்று சிறுத்தி அவரை
அடித்தவரை அடைபாசம் கண்டு பிடிக்க
சென்றார்கள். போகன் அவர்களை ஒருவரைக்
கட்டி தான் அந்த மூல் பார்த்ததென்று என்று
உறியடி, வேறு வழியின்றி வீரராமியை விடுதலை
செய்தான் போகன்.

இந்த தகவலை எல்லாம் என்ரு சட்டி
பதம், என் மனத்தில் போகனையும் அஞ்சியும்
ஒருத்தியை என்று எந்தெனம் எழுந்தது.

தனியே இருந்த தாய் ஆதி ஆகப்படுத்தியிருந்த
போகன் மறுபடியும் போகன் என்னைப் பார்த்த
வந்தான். "போகன், உன்னைப் பற்றிய விவரம்
பூராவும் வீரராமியை என்னைப் கொல்லி விடுத்
தென்று, என்னைத்திருந்து உன்மையையும்
உன்மையை மூடியாது! உன்னுடைய பெயர்
அஞ்சியதானே!" என்றேன்.

சற்றுத் தாமதமாகி "ஆமாங்க!" என்று.
"அப்படியானால் பன்னிக்கட்டித் தெய்வத்து
வரும்பொது உன்மையே 'போகன்' என்று என்
தெரிவித்தாய்!" என்றேன்.

"அஞ்சியவனுடைய பெயர் எவ்விதமும் என் அந்த
புருஷனும் தெரிவிக்கும் போகருக்கே, அந்
மாதிரி என்னுடைய ஒருத்தரு அப்படியான தெரி
விக்கும் போக தெரிவித்தேன். அதுமே என்
மேலே மாதிரிக்கிட்டேனா!" என்று.

"உன்னை விடும் உன்மையின் தன்மையில் அடித்
தான் வீரராமியை தானே" என்று என்மையின்
மேலே தெரிவித்தாய் தெரிவித்தேன்.

"ஆமாங்க!" என்று.
"அப்படியானால் போகனின் தெரிவித்த
என் அந்த தெரிவித்ததென்று!" என்றேன்.

"என்னுடைய அந்த ஒரு தகவல் தெரிவிக்கும்
போகருக்கே, என் உன்மையின் வீரராமியை
அவருக்கு மறுபடியும் அபிவிருத்தி தீர்ந்ததன்
என்மே இருக்கிட்டேனா!" என்று.

போகனின் பதினாறு பேட்டையும் என்ரு
மேல் உன்மே எடுத்தது. அவருக்கு விடை
கொடுத்ததுமே என் கிணங்க கொண்டுருக்கும்
போது, 'உன்மே ஒரு விவரம் அருக்கே,
அவருக்கும் பன்னிக்கட்டி 'அட்டென்ட்'
போக கொடுத்ததன் ஒருத்தருக் கட்டியும்'
என்று தெரிவித்தேன் போகன்.

"வீரராமியைக் கொடுத்த தெய்வின் அவர்
இருப்பான்" என்று என் உறியையும் என்ரு
என் தெரிவித்த தெரிவித்த தெய்வின் போகன்.

அன்று மாலே வீரராமியை என்னைப் பார்த்த
வந்தான். "எல்லாம், என்னும் போகனையும்
என்னுடைய விவரம் அவருக்குப் போகிறேன்" என்று.
"நினைவி வரும்போது..."

"ஆமாங்க, புருஷனும் போகனையும் தான்
நினைவிடும்" என்று என் மனத்தில் கிணங்கத்
தன்மே தெரிவித்த தெரிவித்த தெய்வின் வீரராமியை
வீரராமியின் மையக்கிணங்கித் தெரிவித்த மறு
தன்மே என்மே உன்மே அடைந்தேன்.

கோடாக்
என்று தான் உன்மே
அந்த விவரம்: ஆதிதன்
கொடுத்த தெய்வின் தாய் தான்
என் மனத்தில் இருந்தது அது உன்மே
உன்மே தான் அந்த விவரம்
கொடுத்த தெய்வின் கொடுத்த
இந்த தெய்வின்
கொடுத்த தெய்வின்

கோடாக் தான் அது 14. அப்படி அது 14. தான் கோடாக் 3வது: என்ரு தெய்வின்
தெய்வின் இந்திய தாய்மையானதென்று, கோடாக் தான்

காம்ப. அந்தை சாப்பிட்டு ஆறு அந்தை ஏழு மணி சேரம் ஆவிட்டிருக்கிறார் காம்பிதும் செப்பலாம். பக்க ரோத்திரம் எந்த வரணத்தாகக் கொண்டும் ஆனந்தகிளிச் செப்பக் கூடாது. காம்ப, மாம்ப, செப்பலின் உக்கிரம் இன்னத ரோதகந்தரன் தேய் பதிநிக்கு ஏற்றது. கீக்கல் இவ்வளவு அக்கவாறுடன் கேள்வியைக் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ள முயற்சித்ததற் றாக மிகவுப் பிழிந்திப் படைத்தேன். உங்கல் ஸ்க்கம் வந்தவராக. இன்னாலும் ஆனந்தகிளிச் செப்பச் செப்பத்தார் அத்துமீடல் அடையித யான படைத் தெரியும்.

கேக்கி:—இவ்வீதான செப்பக்கு, இவ்வீதான ஆனந்தகிளித்தார் செப்ப வேண்டு மென்ற கட்டாயம் உண்டா? அல்லது என்ன ஆனந்த கிளிப்புமே செப்பலாமா?

பதி:—ஆம்; சில செப்பங்களுக்குச் சில ஆனந்த கிளித்தார் செப்ப வேண்டி விடுக்கும். சில ஆனந்தகிளிச் செப்பக் கூடாததாய் விடுக்கும். எந்த ஆனந்த செப்பலாம், எந்த ஆனந்த செப் பக் கூடாது என்பதை ஊக்கு தெரிந்து கொண்டு தான் செப்ப வேண்டும். அந்தது யோசனை ஆகிரிபரிசின் ஆயோசனைட்டி செப்பலாம்.

கேக்கி:—ஆனந்தகிளிச் செப்பலாக வேலைச் சதை வளப்புப் பெறுமா?

பதி:—ஆனந்தகிளிச் செப்பலாக வேலைச் சதை வளப்பு பெறுத. ஆனால் உன் அளவளவல் வளப்புப் பெறும். அதனால் கிழத்த என் செப் இவ்வளவு வரணம்; ஆரோக்கியம் விடுக்க வாம். வேலைச் சதை வளப்புக்கு வேறு பதிநிசைத் தார் சிறந்தது. ஆனால் அப்பதிநிசைதினால் ஏற் பட்ட வளப்பை சீர்தராமாங்கி வாய்ப்பற்ற

வேண்டுமாலும் ஆனந்த செப்ப வேண்டும். ஆனால், இவ்வளவுப் ஒரே ரோத்திரம் வளத்த செப்பக் கூடாது. ஆனந்தகிளிச் காம்பிதும், மற்ற பதிநிசைத் காம்பிதும் செப்பலாம். அந்த மற்ற பதிநிசைத் காம்பிதும், ஆனந்த கிளி காம்பிதும் செப்பலாம். இன்னும் பல் விவரகிளிப் பற்றி இதற்கு முன் பல தடவை வலிக் விவரித்துக் கூறி விருக்கிறேன்.

கேக்கி:—பிரம்மச்சரீரத்தைச் சாப்பாற்ற ஆசைகளை உதவுமா? அவை எந்த ஆனந்தகிளி?

பதி:—பிரம்மச்சரீரத்தைச் சாப்பாற்ற ஆனந்த கிளி உதவுவதைப் போல வேறெதுவும் உதவாது. ஆனந்த பிரம்மச்சரீரத்திற்கு ஒரு பாதகாப்பாள னாகப் போகற்கவ. பிரம்மச்சரீரத்தைச் சாப் பாற்ற மிகத் திடமான மனம் தேவை. சஞ்சல மானமுடையவர்கள் பிரம்மச்சரீரம் அனுபவிக்க முடியாது. சஞ்சல மனதை விளக்கி, திடமான— மந்திரமாத மனதை அளிப்பது ஆனந்த பதிநி ஸாகும். இத்திசியுக்கிள் வம் இவ்வுடம்படி கட்டி ஆனால் சத்தியம் அளிப்பது இந்த யோசனைக்கேயோ பாடும். அதற்குச் சிரோசனம், மற்றும் சர்வா ஆனந்தகிளிமே ஏற்றது. என்னாலும் சர்வாங்கன என், சிரோசனம், அத்தமத்தப்பேத்திரா, உட்டி, பாணு, வேணி, வேணிவிசியா, சாத்திராசனம், பிராணபாசம் முதலியன மிக முக்கியமானவை.

கேக்கி:—சர்வாங்கனத்தைய எல்லா ரோகி னனுமே செப்பலாமா?

பதி:—செப்பலாம். ஆனால் கோலித் தன்மை கைப் செவத்தும், கோலாவிசியப் போறுத்தும் ரோத்திரை அறிக்கேயோ, குறைக்கேயோவேண்டி. விருக்கும். மீயப் பவீதமாதவர்கள், படுத்த படுக்கையாக இழப்பவர்கள், ஆனந்த ஆகிரிபரி

சைகி ஆயோசனைட்டி செப்பலாக வளத்து மற்றவர்க்குச் சிவங்கனத்தையுடன், மற்றும் சில ஆனந்தகிளியும் செப்ப வேண்டி விடுக்கும். இவ்வளவு அத்தத்த வேண்டிப் போறுத்தது.

கேக்கி:—எல்லாபுக்குச் சத்தியுடனாக எந்த ஆனந்த சிறந்தது?

பதி:—சிரோசனத்தார் சிறந்தது. எல்லாபுதில் வளக்கையும், உறுதியுக்க யும், பீட்டியுடையிற் றார்போக மிக அளவியம். அதன் சிரோசனத்திலுப் பெற னாம். அத்துடன் கூட எல்லாபுதில்—சஞ் ஞம்புச் சத்தை என் சாப்பிடும் உணவின் அறிந்த விடாயம் பர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். எந்தக் கால்கி ரோகிள யும் உறுக்கெ பித் அனுபவமும், வேக் கிராக் கோட்டாமறும் சிறு அளவின் அளவுடன் வேக வளத்தார் எல்லாபுதில் அதுவது வளஞ்ஞம்புச் சத்தை இழக்கா மல் பாதகாக்கலாம்.

கேக்கி:—குளிர் பிரதேசமானில் உதக மண்டபம், கோட்டகாளில் போகற் இடவலித் வேறும் அவரத்தாகக் கட்டை டுடன் ஆனந்த செப்ப முடியுமென்று; குளிர்சிறுத. பாயுடடன் வயிற் பவியல் போட்டுக் கொள்ளலாமா?

பதி:—பெருமைய் போட்டுக் கொள்ள னாம். ஐந்து கால் கட்டையுடன் போட்டுக் கொண்டு செப்பலாம். மெதுவாக் உட்கி அவிவாய் செருக்கா த உடையாக் இடுக்க வேண்டும். (தொடரும்)

ராமா வேம்பு பஞ்ச நிவாரண நிதிக்காக, பம்பாயில் ஊர்திரிபுல நடிக்கின் தாரதி ஹிதமான ராஜித் 'ராமா' நாடகத்தை நடித்து, குடிசை இரண்டாயிர ரூபாய் செலுத்தினார்கள். அந் நாடகத் தின் வருவ இது சிவாஜிக்கும் குடிசைத் தம்பறி சிவாஜிக்கும் செல்கி வளக்கினை தனாக்.

பாதி விசை

வந்தியத்திலிருந்து ஏராளமாகத் தருவிக்கப்பட்ட கடிக்காரங்களில் பாதிக்குமேல் விநியோகித்தனா. இப் பாதி விசை ஏதுமாக இன்னும் இரண்டு வரங்களுக்கு மேல் கடிக்கப்பட மாட்டாது. ஒவ்வொரு 15, 17 ஜூன் கடிக்கார மும் 3 வரங்களும் மற்றவை ஒரு வரங்களும் உத்தரவாதம் கொண்டவை. ஒவ்வொரு கடிக்காரத்தாலும், ஒரு கடிக்கார

சட்டியெட்டும், ஒரு கோத்தியான சட்டிரம், ஒரு வெங்கைட் பெட்டியும் இவையாகக் கொடுக்கப்படும். பாதிக்கு, விநியோக வரி, தபாற் செலவு இவையாகும். ஆட்டர்கள் வி. பி. பி. மூலம் அனுப்பப்படும்.

இலவசம்

புது வரவு வரவந்ததும், மட்டிக்கக் கூடிய சேயும் இவையாகப்பட்டதையும் நினைத்துக் கொண்டு அமெரிக்காவின் வரங்கடிக் கமிட்டியும் ஒன்றும் ஒவ்வொரு கடிக்காரத் தட்டும் இலவசமாக அனுப்பப்படும்.

முதல்த விவரங்கள் விவரம் கீழ்க்கண்டவாறு:

மார்ட்டி ஸ்டீல், டிரைவல் மாதம் 16]

பெ.
1 டிரைவல் மாதம் 16 ஜூன் 60/-
2 டிரைவல் மாதம் 16 ஜூன் 61/-
3 டிரைவல் மாதம் 16 ஜூன் 62/-
4 டிரைவல் மாதம் 16 ஜூன் 63/-

பெர்லா டிரைவல் மாதம் 16]

பெ.
1 டிரைவல் 40 டிரைவல் மாதம் 6 ஜூன் 60/-
2 டிரைவல் 40 டிரைவல் மாதம் 7 ஜூன் 61/-
3 டிரைவல் மாதம் 16 ஜூன் 62/-
4 டிரைவல் மாதம் 16 ஜூன் 63/-

பெர்லா டிரைவல் மாதம் 16]

பெ.
1 டிரைவல் 40 டிரைவல் மாதம் 7 ஜூன் 60/-
2 டிரைவல் மாதம் 16 ஜூன் 61/-
3 டிரைவல் மாதம் 16 ஜூன் 62/-

பெர்லா டிரைவல் மாதம் 16]

24 டிரைவல் மாதம் 16 ஜூன் 60/-
7 டிரைவல் மாதம் 16 ஜூன் 61/-
8 டிரைவல் மாதம் 16 ஜூன் 62/-

பெர்லா டிரைவல் மாதம் 16]

9 டிரைவல் மாதம் 16 ஜூன் 60/-
10 டிரைவல் மாதம் 16 ஜூன் 61/-

பெர்லா டிரைவல் மாதம் 16]

11 டிரைவல் மாதம் 16 ஜூன் 60/-
பெர்லா டிரைவல் மாதம் 16 ஜூன் 61/-

பெர்லா டிரைவல் மாதம் 16]

12 டிரைவல் மாதம் 16 ஜூன் 60/-
பெர்லா டிரைவல் மாதம் 16 ஜூன் 61/-

பெர்லா டிரைவல் மாதம் 16]

13 டிரைவல் 40 டிரைவல் மாதம், பெர்லா டிரைவல் மாதம் 16 ஜூன் 60/-

PEARL WATCH CO., FORJETT STREET, BOMBAY-26

**காஷ்மீர் புக்டே ஒன்றை கித
வழி சஞ்சம் ஸாஸ்பட்டியை உங்களுக்கு
அளிப்பது
"காஷ்மீர் புக்டேயின்
திறமையுள்ளது"**

காஷ்மீர் புக்டே கோவல் உதும் ஸாஸ்பட்டி உரிமை

காஷ்மீர் புக்டேயை உதும் ஸாஸ்பட்டியை நீங்கள் உங்கள் வீட்டில்
கொண்டு வரலாம். அதை உங்கள் குடும்பத்திற்கு உதும்.
இந்தப் புக்டேயை, காஷ்மீர் புக்டே கோவல் உரிமை
தரும் உதும் கொடுக்கலாம். அது திறமையுள்ளது புக்டே
உதும் புக்டேயை கொடுக்கலாம். உதும் புக்டேயை உதும்
காஷ்மீர் புக்டே.

காஷ்மீர் புக்டேயை உதும் ஸாஸ்பட்டி கொண்டு
உதும் ஸாஸ்பட்டியை உதும் புக்டே காஷ்மீர் புக்டே
கொடுக்கலாம். உதும் புக்டேயை உதும் புக்டேயை
உதும் புக்டே.

1950 உதும் புக்டேயை. காஷ்மீர் புக்டேயை கொடுக்கலாம்.

B. I. S. N, கம்பெனி லிமிடெட்

கோவல் - நாசுப்பட்டியை - பிசுபு - சிங்கப்பூர்

S. S. "ரஜுலா"

கோவல் நாசுப்பட்டியை - தேதி - 1952 ஜூலை 11ம்

நாசுப்பட்டியை நாசுப்பட்டியை - தேதி - 1952 ஜூலை 12ம்

பெரும் நாசுப்பட்டியை தேதி 1952 ஜூலை 13ம் நாசுப்பட்டியை சிங்கப்பூர்.

கோவல் நாசுப்பட்டியை சிங்கப்பூர்:

கோவல் நாசுப்பட்டியை 11-7-52: கோவல் நாசுப்பட்டியை நாசுப்பட்டியை 18 மணிக்கு
கோவல் நாசுப்பட்டியை நாசுப்பட்டியை நாசுப்பட்டியை நாசுப்பட்டியை 12 மணி
கோவல் நாசுப்பட்டியை நாசுப்பட்டியை நாசுப்பட்டியை நாசுப்பட்டியை 12 மணி

நாசுப்பட்டியை 12-7-52: கோவல் நாசுப்பட்டியை நாசுப்பட்டியை நாசுப்பட்டியை 18 மணிக்கு
கோவல் நாசுப்பட்டியை நாசுப்பட்டியை நாசுப்பட்டியை நாசுப்பட்டியை 12 மணி

கோவல் நாசுப்பட்டியை 11-7-52: கோவல் நாசுப்பட்டியை நாசுப்பட்டியை நாசுப்பட்டியை 18 மணிக்கு
கோவல் நாசுப்பட்டியை நாசுப்பட்டியை நாசுப்பட்டியை நாசுப்பட்டியை 12 மணி

பிசுபு, சிங்கப்பூர் நாசுப்பட்டியை நாசுப்பட்டியை நாசுப்பட்டியை நாசுப்பட்டியை 18 மணிக்கு
கோவல் நாசுப்பட்டியை நாசுப்பட்டியை நாசுப்பட்டியை நாசுப்பட்டியை 12 மணி
கோவல் நாசுப்பட்டியை நாசுப்பட்டியை நாசுப்பட்டியை நாசுப்பட்டியை 12 மணி

பிசுபு & கோ., (மதராஸ்) லிமிடெட்

7, அரமங்காந்த் தெரு, மதராஸ்

மதுரா கம்பெனி லிமிடெட்

சுதன் கோன் பிசுபு, நாசுப்பட்டியை

அதிர்ஷ்டம் யாருக்கு?

டி. ஜி. எம்.

நீர்வான் தன் மனைவி சாந்தாவுக்குத் தெரியாமல் அவன் பொருக்கு வரணு கொடுத்து ஒரு வாட்டரீச் சீட்டு வாங்கி விருந்தான். தன் அதிர்ஷ்டத்தில் என்றுமே கம்பிக்கை யில்லாத அவன் தனக்குப் பரிசு வசுமென்று எதிர்பார்க்கலே யில்லை. ஆகவே மூத்த பரிசு தூறு ரூபாய் அவன் வாங்கிய சீட்டுக்குத்தான் விழந்திருக்கிறது என்று தெரிந்ததும் அவன் பிரமித்து விட்டான்.

பரிசுப் பணம் தூறு ரூபாய் ஒரு மூறு கோட்டாக மறுபரிசை அவன் கைக்குக் கொடுத்தது. அதன் ஒப்பிரத்தில் உன்சங்குனிந்த சாகவன் அப் பணத்தைச் செலவழிப்பதற் குப் பல திட்டங்கள் போட்டான்.

அவன் மனைவி ரீண்ட வாட்டரைவெ ஒரு சிலக் புடவை வாங்க வேண்டுமென்று வச் சரித்துக் கொண்டிருந்தான். அதை வாங்க வாமா அவ்வது தனக்கு ஒரு 'ரீண்ட வாட்' வாங்கிக் கொள்ளலாமா என்று சிந்தனை செய்கான். அவன் மனைவி நிர்மாணமாக ஒரு முடிவுக்கும் வரவில்லை.

அன்று மாலை வீடு திரும்பிய சாகவன் அவனுக்கு 'அதிர்ஷ்டம்' அடித்த விவரத்தை மனைவியிடம் வெளியிடவே யில்லை. அந்தப் பணத்தை அன்றே அவன் கணிக்சி வீடு வான். என்பதுதான் அந்தக்குச் சாரணம்.

அன்று இரவு அவன் மனைவி அடுக்கணியில் காரியமாக இருந்தபோது அவனுக்குத் தெரி யாமல் பெட்டியிலிருந்த பழைய காப்பி கவர் கோட்டை எடுத்து அதன் உள் கையிலே அந்த சில சிற தூறு ரூபாய் கோட்டைப் பத்திரப்படுத்தி வைத்த பின்னர்தான் அவ னுக்கு மூச்சு வந்தது.

அன்றிரவுகளாய் அவன் தூங்கவே யில்லை. அதற்கடுத்தநாள் ஆயிரத்தும் அவன் சிந்தனை அந்த தூறு ரூபாயைப் பற்றியதாய்த் தானிருந்தது. கடைசியில் மனைவிக்குச் சிலக்

புடவை வாங்கித் தருவதை விட தனக்கு 'ரீண்ட வாட்' வாங்கிக் கொண்டவதான் உத்தமம் என்ற முடிவுக்கு வந்தான்.

சீக்கிரமேதன் மனைவிக்கிடைய அவங்ககிரீகப் போகும் 'ரீண்ட வாட்டரைச்' சுற்பரிசாக் கண்ணுள் கண்டு ஆனந்தித்தபடியே வீடு திரும்பிய சாகவன் இம்முகத்துடன் வர வேற்றான் சாந்தா.

வழக்கமாக அவன் வீடு திரும்பும்போதெல் லாம் சிற சிறுவெய்திருக்கும் அவன் அன்று இம்முகத்துடனிருந்தது ஏற்கெனவே குதா கைத்திலிருந்த அவன் உன்சத்தை மேலும் குதா கைக்கச் செய்தது.

அவன் எளிசேசில் அமர்ந்ததும், "இருங் கன்; காப்பி கொண்டு வருகிறேன்" என்று சொல்லி உன்சை போன சாந்தா சில சமீபம் பொறுத்துப்புகிய 'எவர் ஸீலவர்' டம்ளர் ஒன்றில் காப்பியுடன் திரும்பினான். அவ னுடைய இன்னொரு கைத்தில் அதேபோல் புகிய 'டமளர்' ஒன்றிருந்தது.

"ஏது இவைகள்?" என்று கேட்டான் சாகவன் ஆச்சரியத்தடன்.

"இன்றுதான் பழைய துணிமணிகள் வாங்குபவனிடம் பெட்டியிலிருந்த உங்கள் பழைய கோட்டைப் போட்டு வாங்கினேன். முதலில் அந்தக் சிறிந்த கோட்டுக்கு ஒன்றுமே கொடுக்க முடியாதென்று சொன் னான். அப்பறம் இப்படியும், அப்படியும் திருப்பிப் பார்த்துவிட்டு டம்ளர் மட்டும் கொடுப்பதாய் சொன்னான். எந்தான் விடாப்பிடியாக சித்து இந்த டமளாவையும் வாங்கினேன். எப்படி என் சாமித்தியம்?" என்று புன்சகையுடன் கேட்டான் அவன்.

சாகவன் தலையில் சம்மட்டியால் ஒங்கி அடித்தார் போலிருந்தது. இருந்தாலும் ஒரு அட்டு வம்பிக்கையுடன் "பெட்டியிலிருந் ததே அந்த காப்பி கவர் கோட்டு! அதைபா கொடுத்து விட்டாய்?" என்று கேட்டான்.

"ஆமாம்; அதைவேதான்! ஏன் இப்படி விழிக்கிறீர்கள்? என்னவாயிற்று?" என்று பா பாப்புடன் கேட்டான் சாந்தா.

சாகவன் ஒன்றும் பதில் பேசவில்லை!

அங்கேற்றம்

கெந்த மர ஆயம்பத்தில் கெண்டி டி பார்த்தாரதி சமயம் ஆரவிக் தந்தது கறுக்கடிக் கிருக்கு - மகேஷ் ஆகிய இரு சிறுவன்கள் கிருக்க அங் கேற்றம் தடைபெற்றது. விவரம் எம். ஏ. உல்பாணகிருக்கு பாகவதிக் பார்ட்டுக் குச் சிறுவன்கள் கிருக்கவன் வரந்ததன். மேற்படி சிறுவனுக்குத் தனைய வகித்த டி. ஏ. ஆர். சீனிவாச அய்யங்கர் அன்கன் சிறுவன்களையும் அவர்களுடைய குருவான சமஸாட்டுத் டி எம் அய்யர் அவர்களை யும் கிருக்கு பார்ட்டுக்கு.

புதிதில் குதலில் செல்லுத தெருவில் குடி யிருந்தேன். என் செல்வது! ஊரில் குடி யிருக்க வேறு வாய்ப்பான இடம் கிடைக்காத. என் குடி யிருந்த வீட்டிற்கு மேல்புறத்தில் ஒரு செக்கு; கீழ் புறத்தில் ஒரு செக்கு. ஓர்மொரு வரையும் என் செல்வாயுதற்காக விடிவதற்குத்தான் செக்கைப் புட்டி. கிட்டிரிசுலாசு செக்கிலுக்கும் மட்டுவருக்குச் சாய்கிரும் இருக்க செக்கும்மே சேரம் வகையில் மேல் இருந்த செக்கிற்குக்கும். செக்கிலும் மோத ஏற்படும் சத்தத்தை எப்படி என்து என் னிப்பது! என்னைமேல் அந்த வர செக்கைத் தில் குழி அதுபலித்தவர்களுக்குத்தான் அந்த அருமை தெரியும். இரண்டு செக்குகள் மேல் கதையும் கீழ் கதையும்மேல் போட்டி போட்டுக் கொண்டு வரும்படி அந்த வரவாக்கத்தான் என் அந்த வன் அதுபலிக்கக் கொடுத்த வகை கிண்டி. புதுப்பாசாபத் தெருவில் ஒரு வகை வீடு மலிவான வாடகைக்குக் கிடைத்ததாக அங்கு குடியேறினேன். புதுப்பாசாபத் தெருவில் என் குடியிருந்த வீட்டுக்கு இடது புறம் ஒரு செக் மிஷின்; வலது புறம் ஒரு கிண்டிடம். என் பூராவும் கிண்டிடத்திலிருந்து வரும் செல்வட்டி அடியும் செக் மிஷினில் 'தட தட' சத்தமும் வீட்டைமேல் அந்த வலத்துக் கொண்டுக்கூறது. என்மேல் குரவன் என் குடியிருந்த வீட்டிலே இரண்டு அநிர்மிருகை இருந்த வீடுக்கு விடக் கூடும் என்று நோக்கியதாகப் பழைய பாசாபத் தெருவினுள்ள ஒரு வீட்டுக்கு மிஷியும் சிரஸ் பட்டு வந்த செக்கிற்கே.

என் அந்த வீட்டுக்குக் குடி வந்த இரண்டு வட்டிவருக என் குழியு குடியிருந்த இரண்டு இடங்களையும் விட அது மிஷியும் அபாபாசாப இடம் என்று தெரிந்தகொண்டேன். என் குடி யிருந்த அந்த வீட்டிற்கு மேல் வீட்டில் ஒரு பீடும் வீதவாறும் கீழ் வீட்டில் ஒரு பீடும் வீதவாறும் குடி யிருந்தார்கள். ஒரு மறுவாறுக்கு இதை விட வேறு என்ன ஆபத்த வேண்டும்!

என் வீட்டிற்குக் கீழ் புறம் இருந்த பீடும் வீதவாறில் மெயர் ஸ்கிரி புகிரி ஸ்கிரிபாசாய். மேல்புறம் இருந்த பீடும் வீதவாறில் மெயர் மல ரோதாயம் மாதவ ராய். இந்த இருவரும் பீடும் வாகிலும் சேரம் தவிர மற்ற சேரங்களைச் சபரவத் திற மிஷியும் வகைவகைதான். பவம் செந்த மனிதர்களை வரத்தின் சம்பம் வைத்து அதுப் பாகும் எப்பாசை வகைவகை! அதுதப்பொதத் தான் இந்த இரண்டு வீதவாறையும் பீடும் வாகிலு ம்போத வாகிலு வேதனை ஏற்படும்.

ஸ்கிரி புகிரி ஸ்கிரிபாசை பவனில் பீடும் சாதலம் செல்வார். மலரோதாயம் மாதவ ராய் இரவு மறுவாறும் பீடும் சாதலம் செல்வார். இந்த இருவரும் ஓரொருவரையே செக்கிதாற்போக் தவன் சாதலத்தை வைத்துக்கொண்டு என்மீது கொஞ் சம் மிருகப் புகிரிப் கூடாது!

ஒரு வன் மாதவ ராவை அழைத்து மிஷியும் தாழ்மையுடன் வேண்டிக் கொண்டேன்: "என் அன்று கிண்டி பவ் வேகிரிவேயே பீடும் வாகிலு பவத வைத்துக் கொண்டால் என்ன!"

"என், கிண்டிக்கு அது இடைபுறம் இருக் கிறதா!" என்ருர்.

அவரிடம் பனிக்கொண்ட: "ஆமாம், இடை புறத்தா விருக்கிறதா" என்று சொல்லக்கூடிய துணிச்சல் அப்பொழுது வாகிலு இருக்கி. "இக்கி, ...என்மேல் செக்கும் என்மேல் அவாதி மோவம். அந்தவன் என் துக்கத்தாக்கிட எட்டியம் செல்வதிலும், அதுமேல்மொரு வரையும் என்மீது துக்கவாத துக்கத்தாக்கி கொடுத்தக் கொண்டால் கட்டிபுகு ஆவதே..." என்ருன்.

"கிண்டி சாத்திரி என் விழித்துக் கொண்டு என் பீடும் வாகிலுபவதக் கெட்டபதில் வாகிலு சேரம்பத் கிருப்பி. சாத்திரி என் விழிப்பதற் காகப் பவனில் கொஞ்சம் துக்கிவிடுவான். கட்டிப் புகு ஒருவிதமான சேரமும் வரது" என்ருர்.

"பலவீன தூக்கமாம்...ஆனால் பகல் முழுவதும் நான் பகல்தான் விட்டிருக்கும் நிம்மதி புதிர்! பிக் வாசித்து சிம்மநி தூக்கமாம் செம்பெருகு!"

"அந்த வேதனையைச் சொல்லுக்கோ...மகா பாலி, இப்போது சொல்லும் பிக்ஷத் தூக்கம் சொல்லு என்று வாசிக்கிறேன் என்று வந்தது. ஆனால் பாலிகோ...சொல்லாதே...உங்களுக்கு சொல்லுமாதல் என் பாலிப் பிக்ஷ வாசிக்காமல், ஆனால் விட்டுத் குழித்ததால் சொல்லாதே நான் முடியவில்லை. அந்தவாறுதான் இரவில் அவ்வளவு தூக்கம் பிறகு வைத்துக் கொள்கிறேன்....."

"என் அபிஷம் உங்களுக்குச் சொல்ல சொல்லு! அப்படியும் உங்கள் தாய்..." என்று சொல்லி அவரை அனுப்பிவிட்டேன். ஆனால் மாதவராய்க்கு என்மிதோ, பிக்ஷமிதோ, சந்தேகம் பிறகு தானிக்கூட தாய் பிறகுபெய்க்கும். இரவு வேளையில் பிக்ஷ வாசித்து என் சந்தேகம் பாலிகாசிக்க சொல்லுதான் இருந்தேன்.

மகாசோதனம் மாதவராய்தான் என் வேண்டுமோலுக்கு இவ்வளவுகூடும். நிம்மதி புதிர்! நான் போனபடி இவ்வளவு வகுப்போ என்று சிந்தித்து அவரைக் கூப்பிட்டு, "அவ்வளவு சிந்திப் பிக்ஷ வாசிப்பது மிகவும் வந்து இருக்கிறது. ஆனால் சிந்திப் பாலிப் வாசிப்பதை இரவில் காட்டாமல் பிறகு வாசித்தால் வந்துவிடுக்கும். பகல் வேளையில் இருக்கும் அளவிற்கு என்மீப்போல் பகல்தான் விட்டிருக்கும் சந்தேகம் பிறகுதான் உங்களுக்கு அப்போதான் வாசிப்பதைக் கேட்டு சிந்திப் பாலிப்பதில்லையாம் போல் இருக்கிறது. தவிர சந்தேகம் செல்லாமல் என் விழிப்பதால் பாலித் தூக்கத்தான் போலது சிவப்பிடுகிறதே....."

"என் உங்களுக்கு சந்தேகம் செல்லாமல் தூக்கம் பிக்ஷ...அது சாதாரண ஒரு விவரமோ.....!"

"எனக்கு ஒரு விவரமில்லை. பகல்தான் விட்டிருவே மகாசோதனம் இருக்கச் பாலிகோ...அவர் சந்தேகமிடுவதால் பிக்ஷ சாதாரணம் வைத்துக் கொள்கிறேன்...என் செல்லோ!"

"சொல்லாதே, மகாபாலி, இந்த சிந்திப் பிக்ஷ செல்லாமல் இருக்கிறேன்! பிக்ஷமே ஏதாவது வைக்க வேண்டிய இவ்வளவு வேளையில் என்மீப் போல் சொல்லிக் கொண்டு போய்விட்டதுதான். பாலி, சந்தேகம் வேளையே என் விழித்துக் கண் விழித்து, உங்க வந்தே இருக்கிப் போகும். உடம்ப இவ்வளவு போகும்..." என்று உடம்பம் பார்த்து வருகிப் போனார் நிம்மதி புதிர்.

"என் செல்லோ! அந்தவாறுதான் அவரை உங்களைப் போல் பகல் வேளையில் பிக்ஷ வாசிக்குப்படி கேட்டுக் கொண்டால் ஒருவேளை வந்து சிம்மநிபாச இருக்கலாமே என்று கேட்டுக் கொண்டு, பாலி அவர் விட்டிருக்கிறதால் சொல்லாதே செம்பெருகு. அவரால் பிக்ஷ வாசிக்க முடியவில்லைமேலும், சிம்மநிபாச இரவில் பிக்ஷ வாசிப்பது என்று வைத்துக் கொண்டால்....."

"அவர் விட்டிருக்கிற குழித்ததால் இருக்கா! என் விட்டிருக்கிறதால் இவ்வளவு! நான் தான் முடியாது, அது முடியாது. இரவில் என் பிக்ஷ வாசிப்பது என்று வைத்துக் கொண்டால் என் குழித்ததால் தூக்கம் தூக்கது, தவிர என் இரவில் பிக்ஷ வாசிக்க ஆரம்பித்தால் பாலிப் பிக்ஷமேலும் பிக்ஷ வாசிக்கப் பண்படுகிறார் என்று வரிக் சாது போல் சொல்லுவான்...ஆனால் விவரம் அது முடியாது..." என்று உங்களைப் போல் சொல்லி விட்டார் நிம்மதி புதிர்.

அந்தருமேல் என் என் செல்ல முடியும்! உங்களுக்கு ஒவ்வொரு மனிதர்களுக்கும் ஒவ்வொரு விவரம் வந்தால், அதன்பேரில்

விதி எப்போதும். அதன்போல் இரண்டு பிக்ஷ விவரங்களைக் கொடுப்பேன் என் உடம்பம் சொல்லு அவ்வளவு பண்புதான் விதி என்னதான் சிந்தித்துக் கொண்டு, ஆனால் விதி என்ன சொல்லிக் கொடுத்தது அதுபாலி மனது இடம் கொடுக்கவில்லை. இந்த விவரமும் விதி என் வேண்டிய முயற்சி செம்பெருகு.

தேருவில் விவரம் கொடுக்கப் பிக்ஷம் உண்டு. உங்களுக்குமே கொடுக்கப் பாலிகோ, மனிதர்களைப் பிக்ஷ வேளில் உங்களை! அதன்போல்தான் சந்தேகம் எனக்கு. என் பாலிகா தூக்கம் என்! அவ்வளவு எதிர்த்து நில்லும், எந்தவளவு போல்தான் எந்தவளவு முடியாது. அவ்வளவு வேளையில் உங்களைப்போல் தாமே பிக்ஷமாவும்; இவ்வளவுதான் தான் வரிக் தாமம், எங்காவும் ஒரு சிந்தித்தும் அங்குதான் சந்தேகம், அதாவது அங்குதான் சந்தேகம். என்னுடைய அங்குதான் சந்தேகத்தை வேளில் கொண்டுதான் பிக்ஷ போன்ற உப சாதாரணம் எனக்கு வேண்டாம். பாலித் கொடுத்த சான்றி இருக்கிறது. விடப்படுவதால் பாடக் கூடிய பாலித் திரையையும் இருக்கிறது. அப்படியே கேட்போமேன். இத்தான் என்ன என் பாலிகா என் மனிதர் பிக்ஷ விட்டுக்குப் போல் விவரமே பண்புதான் கொள்கிறதான். அதனால் என்னுடைய சந்தேக வேளில் அங்குக் கொள்கிறதேன். இப்போலது பகல்தான் விடுவதில் பிக்ஷவாசிக்க...தொல்லி தான் வரிக் இரவு பகல் என்று பாலி என்மீப் சந்தேகம் பாட அதுமறித்தான்.

ஒருவரால், இரண்டு வரிக், மூன்று வரிக், என் சந்தேகமே என்னதான் விட்டில் செல்லாமல் பாலிகோ. கொண்டு புதிதும் சந்தேகம்; குடும்ப தெரிக்கப் பாலிகோ. என் செம்பெருகு! பகல்தான் விடுவதில் பிக்ஷ விதி வரிக் அவ்வளவு கொடுப்பதாவே தெரிப விக்ஷ. ஆனால் என் என் முயற்சியைக் கவனித்து தான் இவ்வளவு. அவ்வளவு பகல்தான் விடுவதில்

தேருவில் உடம்பம் (சொல்லுதல்):—என் ஐயா, உங்களுக்கு என் ஒட்டுவதைப் பற்றி ஒன்றுமே தெரியாதோ! ஆல்மேலே எந்த வகுப்பிதோ?

என் ஐயாவா:—உங்களுக்குதான் சொல்லும் பகல்தான் நடக்கத் தெரியவில்லை. என் ஒட்டுவதைப் பற்றி எனக்குத் தெரிந்ததை எழுதினும் ஒரு புத்தகமே எழுதாமே!

தேருவில் உடம்பம்:—ஆமாம், உங்களுக்குத் தெரியாததைப் பற்றிச் சொல்ல ஆரம்பித்தால் ஒரு ஆண்பத்திரியே திரும்பிவிடும்!

தாதி செட்டியம் ஸ்தலத்தில் விடாமல் சந்திப்பாய்
பாஸம் செட்டியம் எந்த நிமிஷத்திலும் இல்லை.

[illegible]

"ஏன்" என்று ஒரு குரல் கேட்டது. பாடுமடை சிறுத்தி வண்டியை விடுத்தல் பார்த்ததில், ஏதோ ஸ்தம்பித புயலிடு சிந்து வொண்டிருந்தார்.

"அடே! வந்தவோ...அங்கே ஒரு பெண் உண்டு. அது வந்தால் பாட ஆயிப்போடுமென். ஏன் பார்த்த உக்கென் வாரிப்புகு இடைநீர் வரை இருக்கும்.....மன வித்து உ வொண்ட வொண்டியும்..." என்றதில்.

“இடைக்காலம்! அதற்குரிய இடமென்னு!
நீங்கள் ரோமிய அபிமானம் மாற்றிவிடுங்கள். உக்
லியம் இன்னொரு கிறிஸ்தவம் இருக்கிறது எனக்குத்
தெரியாமல் போயிடு! அடடட! இந்த மாதிரி
இந்தக் காலத்திலே காலங்கள் மாட்டனவா
இருக்க! உங்கள் மட்டைக் கெட்ட பூதி
கெட்டை சிங்கமாய்வுங்கள் ஐயம்தான் எனக்கு
வருகிறது. அதே மணி, அதே போக்கு,
அடடட!...” என்று சொல்லி உட்கார்ந்தார்.

திருமதி புகழேனி என் பார்த்தா இவ்வளவு உயர் வாகக் கூறுவா? என்று என் தலைகீழாய் இங்கித் தலையாட்டி வார்த்தை எங்கிறத் திணைக்கொண்ட தது. என் திணைப்பை அடக்கித் சொன்னா “என்வெயோ, அன்னா! என் பார்த்தெல்லாம் ஒரு விதமான கிடீர் மாதம் மெட்டிதெய்வோ மேய்க்கி ஞானத்தாலோ எதப்பட்டதெய். என்னால் என்னையோ எதப்பட்ட விஷயங்கள்...” என்றேன்.

“அப்பா... அதுதான் சீமை பாட்டு போதே தெரியாதே? அதுதான் உண்மையான சீமீதம். நானும் வகுத்தேதான் உயர்வான சீமீதம். உங்க பாட்டு சீமீதம் கையாடும் பிழைகளை போதே தெரிந்து கொண்டு விட்டு” என்று.

"Kiss the woman who kissed me and I'll kiss you."
 "Good night, and good luck to the whole world..."

“நல்ல விதத்தில் எங்காவது இருந்தால் அதை எல்லாம் புகழாமல் இருக்க முடியாது. அதிலும் உடம்பு, கீழ்க் கை இங்கே தலையால் பாகை கொண்டுள்ளது! என் வீட்டுக்கு வந்த பாதாளம். எல்லாம் பிடி வாரிவிடுவது. என் குழை ஒரு நல்ல பாதாளம் வாரிவிட்டு எல்லாம் கொண்டு வர வேண்டும்!” என்று.

சிறை செட்டியார் புறப்பட்ட கதையார்
 நெடுமென்ற கான் சிறைக்கே இங்கே. என்
 னுடைய பாட்டு எங்கே இப்பொழுது போய்
 திட்டுவோன் போய் சிக்குவோன் போய்
 சிறைக்கே போய். என்னும் கருவையாழ்வார்
 திருவிருத்தியில் திருத்த திருத்தப் பாட்டுகள்.
 அந்த மனிதர் பிறவையாக எங்கே தம் வீட்டுக்கு
 அழைத்துக் கொண்டு போய் விட்டார்.
 என் பாடினான்; அவர் பிறவையாற்றார். என்
 என் பாடினான் என்று எனக்குத் தெரியாது.
 அவர் எப்படி பிறவையாற்றார் என்றும் எனக்குத்
 தெரியாது. அது அநுருபம் எங்கேதான்
 தான்! - அன்று பல்லாழ்வாய் எங்கேப் பாட
 வைத்துப் பாடுபு நான்கு வாய்க் கிட்டார்
 மனிதர், அன்றி அன்று எங்கே விட்டு விட்டார்
 கல்லதென்ற பகவான். நான்குத்திட்டுக்
 கொண்டு வீடு வந்து சென்றதன்.

இரவு எட்டு மணி இருக்கும். "அம்மா" என்ரு
கூல் கேட்டது. ஸ்தித்தித் தெருப்பை வைத்தது
பொலியுத்தது. மேதவாசை வெய்யை எட்டிய
பாத்ததென். பிதல் விதவாசை மன நோதனம்
வாசை என்ரு தெரு கேள்வியுத்தது. "வருகோ!
என்ரு வாயாசை?" என்ருதென்.

“ஒரு நாயகி. இவ் வந்தியான பெண்ணை
இந்திரி புலகி விட்டாள் போயிப் பாடிச் சொன்
டிருந்தாள் போய் இருக்கு...” என்ற சொல்லிச்
சொன்னாள். உன்னை நாயகிதான்.

"ஆகா, அந்தோ! தயவுசெய்து... உங்கம் பிரிக்காதீர்கள்..." என்றேன்.

“அது தெரிந்ததோ போட்டுறம். ஆனால் உன் பாதத்தில் பிழை வரக்கூற போய்விட்ட அங்குக்கு உன் பாத !”

“என் பாலுதிருப் பீடம் வாழிக வளத்தில்
 ஒருவருக்குமே போகவொரு இவ்வென்று எனக்
 குத் தெரியும். இருந்தாலும், உப்திடாதி, தட்ட
 முடிவாக... சீவ பூரீவெட்டி மிகவுயர்வதற்கு
 மாதிரி பாடுதீர்க்க என்ரு ஏன்மாம் புத்திரி
 யாகச் சொன்னார்...” என்பதை.

“புதி வேட்டை சிக்கலாய்வதானால் இவர்களைப் பிடிக்கிறோம்! உங்க லாட்டு அடையாளம் சீராய்வு செய்து சாஸனம் அங்கு இருக்கு! அதெல்லாம் எங்கிறப் போல அதுபாய் பட்ட பீடித் திண்ணைக்குத் தங்க தெளிபுங்க. சிக்கலாய்வே என் வீட்டுக்கு; உங்க லாட்டுக்கு லாட் பீடித் வாலிங்கிங்கிறேன் லாடுங்கோ.....” என்று துணிவாக என் கைபைப் பீடித்து இருந்தார். அந்த பீடிவீடுக்கு விவரமுத அர்த்தமுண்டு பட்டது. குந்தலாவிடையே அவரால் கேள்வோக்கேட்க.

இரவு முழுவதும் பாடினோம். மகாரோதகம் பீடிக்க வந்ததால், மறுகூட வந்தால் எப்படி யாவது இந்த இரண்டு பேர்வளிட மிருக்கும் தப்பித்து உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தால் ஏற்பட்டது. உயிர்வெண்பா வளித்தது. தொண்டை வளிவால் பேச முடியவில்லை. பகல் வேளையில் பிராணனை வளக்க ஐக்கிரி புல்கிரி வந்துவிடப் போகிறதே என்ற பீதியில் வீடியத் காலியியேயை விட்டாட விட்டுக் கொடுத்தேன். இரண்டு மூன்று நாள் வரையில் பகல் வேளையில் ஐக்கிரி புல்கிரி குப் புகுந்து கொண்டும், இரவு வேளையில் மகாரோதகத்திற்குப் புகுந்து கொண்டும் நாள் விட்டு வழியே வராமலிருந்தேன். இந்த இரண்டு பீடிக் அந்தஸ்காவிட மிருக்கும் விடுதலையடைந்த உயிர் வரமு வேண்டுமென்றும்,—இந்த விதிவைய மறிவால் வெண்க வேண்டுமென்றும்—உடனேயே வேறு விரு பார்த்தத் குடிபோவதனால் புத்தி வளிக்காமல் பட்டது.

விட்டைத் தேடி ஒவ்வொரு தெருவாக அலைத்
தேன். ஒரு தெருவிதழ் இடம் விட்டைக்கிழி,
கைப்பிடி வான் மூதல்முதல் குடியிருந்த செட்
கட்ட தெருவிதழ் விட்டை கைப்பாடு இருந்தது.
கைப்பாடு இரண்டு குயர் குதந்தது சென்
தர விட்டைக்கை சென்னை. கைக்கு ஏற்பட்ட
குதந்தத்திற்கு கைப்பாடு இடம். அந்த விட்டைத்
மறுபடியும் குடிவந்த விட்டை. என் மகன்
'விட்டை', 'விட்டை' என்று பாடியது. ஆம்!
மகன்தான் பாடியது. என் உயிரைக் காப்பாட்
திக் சென்னைத்தனாகவும், உலக செய்ந்தது
முன்னிட்டும் என் உயர் நின்று பாடுவதில்லை
என்று கைக்காய் சென்று சென்னை.

ஹிமாலயா புகை

பாய்லட், பால்கம் பௌட்களின்
 சூரமாயான நறுமனத்தை
 நீங்களும் வீடும்புவீர்கள்

இருண்டு
 தேத்தியான
 கிராஸ்மிக்
 தயாரிப்புகள்

வாட்கெனலா...

அம்மது பரத்தெனலா...

நீங்கள் எங்கிருந்தாலும்...
ஹிமாலயா புக்கெ
ஸ்தோ
உபயோகியுங்கள்.

எனக்கும் இது பிரத்தியேகமாக இத்தியாகி

தோஷமாத் தந்தேதப் தயாரிக்கப்பட்டது

தோஷம் தலை எப்படி இருந்தாலும்—இத்தியாகித் தயார்
கொடுத்தாலும், ஹிமாலயா புக்கெ ஸ்தோ உபயோகிப்பதில் எல்லாம்
அதிக மிகுந்தவாகவும், அழகாகவும் மனத்திற்கொள்கிறது.
இதில் தறுமனத்தை தவிர மிகவும் விரும்புகிறேன்.

இவ்வுபயோக தேர்த்தியாகி இராஸ்மித் தயாரிப்பு